

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ι. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ - ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ Ν. ΑΧΑΙΑΣ

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

**Θέμα: «Ανάγκη για έκδοση υπηρεσιακής εγκυκλίου προς εφαρμογή δικαστικής Απόφασης
υπέρ αξιωματικού του Πολεμικού Ναυτικού»**

Παρακαλούμε για την τοποθέτησή σας επί επιστολής και επισυναπτόμενων σχετικών που μας προώθησε ο Πλωτάρχης του Πολεμικού Ναυτικού, κ. Γ. Τζαμάκος (695 6020076), όπου ο εν λόγω μας ενημερώνει ότι είναι ανάγκη να προβεί η αρμόδια αναπληρώτρια Υπουργός Οικονομικών, κ. Ν. Βαλαβάνη, στην έκδοση της κατάλληλης εγκυκλίου, προκειμένου για τον ορθό χαρακτηρισμό επίμαχης χρηματικής εισροής υπέρ του από το Ελληνικό Δημόσιο, ως «δαπάνης» αντί για «εισόδημα», ώστε να μην υπόκειται αδίκως ο ως άνω σε διαδικασίες επιστροφής μέρους ή συνόλου του σχετικού χρηματικού ποσού από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπ. Οικονομικών.

Ο αναφέρων βουλευτής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας των «ΑΝ.ΕΛ.»

Νίκος Ι. Νικολόπουλος

Πρόεδρος του Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος Ελλάδος

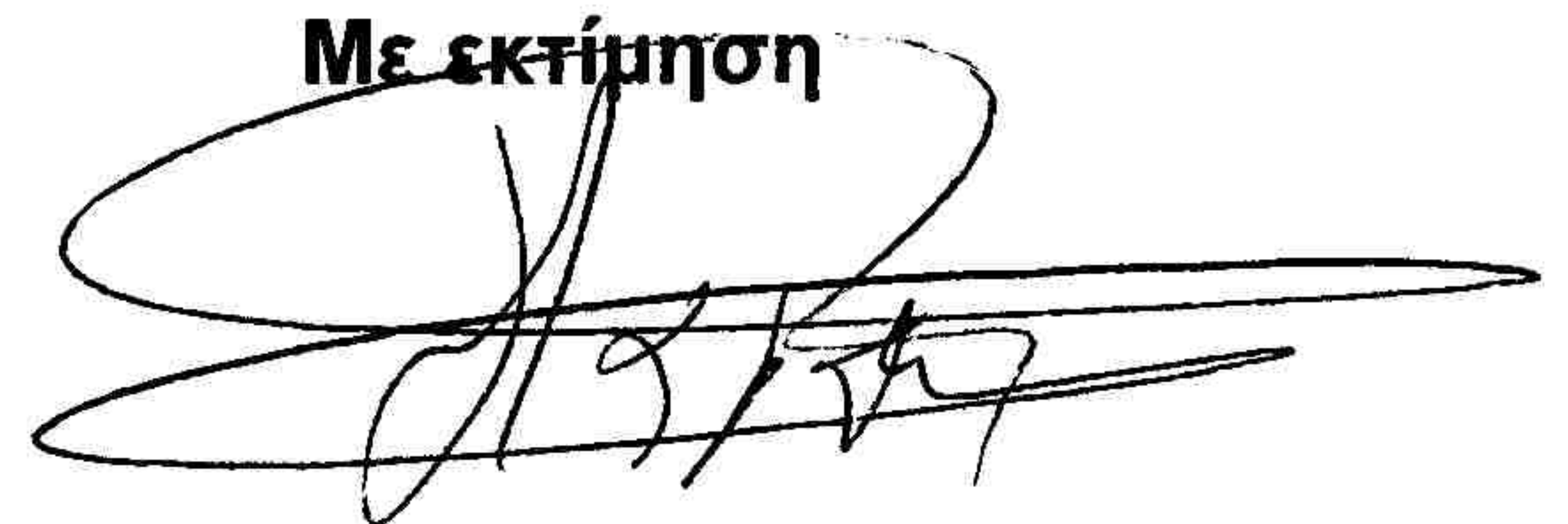
69. : 1+65

Πλωτάρχης (Ε) Γεώργιος Τζαμάκος ΠΝ
του Χρήστου (ΑΜΥ: Υ-296)
Διγενή Ακρίτα 13
13231 Πετρούπολη
Τηλέφωνο 6956020076
Αθήνα, 2 Απριλίου 2015

Αξιότιμε Βουλευτή Νομού Αχαΐας, κύριε Νικολόπουλε Νικόλαε

Σε συνέχεια της από 16 Μαρτίου 2015 επιστολής που σας επέδωσα ιδοχείως για την εξέταση της δυνατότητας ικανοποίησης του δίκαιου αιτήματός μου, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι για την οριστική επίλυσή του, η αρμόδια αναπληρώτρια Υπουργός Οικονομικών, Νάντια Βαλαβάνη θα πρέπει να προβεί στην έκδοση σχετικής εγκυκλίου του Υπουργείου Οικονομικών, λαμβάνοντας υπόψη την υπ' αριθμόν 1840/2013 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας η οποία αναγνώρισε ως δαπάνη και όχι ως εισόδημα το επίδομα αλλοδαπής που λαμβάνουν οι δημόσιοι υπάλληλοι που υπηρετούν στο εξωτερικό, με την οποία θα δίνει εντολή προς τις αρμόδιες Οικονομικές Υπηρεσίες να μην καθίσταται απαιτητό ως χρέος το ποσό που σύμφωνα με την πρωτόδικη απόφαση ορθώς μου επεστράφη.

Με εκτίμηση

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΝΟΜΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ

Αθήνα, 27 Μαρτίου 2015

Αριθ.Πρωτ.69/16.3.2015

Προς
Υπουργείο Οικονομικών
Γραφείο Αναπληρωτή Υπουργού
κας Ολγας-Νάντιας Βαλαβάνη

Σας διαβιβάζουμε λόγω αρμοδιότητος το αίτημα του Πλωτάρχη
Π.Ν. Γ. Τζαμάκου, για την εφαρμογή σε υπόθεσή του της αποφάσεως
1840/2013 της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας

Διευθυντής

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΗΧΙΩΤΗΣ

Κοιν.Πλωτάρχη Γ.Τζαμάκο Π.Ν.
Διγενή Ακρίτα 13
13.231 Πετρούπολη

Προς:

- (1) τον κ. Υπουργό Οικονομικών**
- (2) τον κ. Υπουργό Εθνικής Άμυνας**
- (3) τον κ. Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Πετρούπολης**

κοιν. κον Προέδρον της Δημοκρατίας

Αξιότιμοι Κύριοι,

Με τις αποφάσεις 1302/2012 και 1304/2012 του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών κρίθηκε εσφαλμένως κατ' έφεση ότι υπόκειται σε φορολογία εισοδήματος το ποσό που έλαβα ως επίδομα αλλοδαπής κατά το διάστημα που υπηρέτησα στην Ελληνική Πρεσβεία στη Ρώμη ως Γραμματέας του Ναυτικού Ακολουθού της Ρώμης. Τούτο, δε παρά το γεγονός ότι πρωτοδίκως είχα δικαιωθεί με συνέπεια να μου επιστραφούν τα σχετικά ποσά φόρου. Επακολούθησε η έκδοση της ad hoc απόφασης 1840/2013 της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, με την οποία κρίθηκε ότι το ποσό αυτό χορηγείται για την αντιμετώπιση των αυξημένων δαπανών διαβίωσης στην αλλοδαπή και ως εκ τούτου δεν υπόκειται σε φορολόγηση. Κατόπιν τούτου κατέφυγα με αίτηση αναιρέσεως στο Συμβούλιο της Επικρατείας, το οποίο όμως προέβη στην απόρριψή της με τις αποφάσεις 2794 και 2795/2014 για τον τυπικό λόγο ότι το επίδικο ποσό υπολείπεται του ποσού των 40.000 ευρώ, το οποίο συνιστά κατά νόμον το ελάχιστο όριο άνω του οποίου επιτρέπεται η υποβολή αιτήσεως αναιρέσεως. Αποτέλεσμα των αποφάσεων αυτών είναι να φέρεται ότι οφείλω προς επιστροφή το ποσό των 19.000 περίπου ευρώ πλέον νόμιμων τόκων, το οποίο μου είχε επιστραφεί λόγω του γεγονότος ότι είχα πρωτοδίκως δικαιωθεί και το οποίο δεν οφείλω. Τούτο καθ' ην στιγμή (α) έχει κριθεί αμετακλήτως με την απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας ότι το σχετικό ποσό δεν φορολογείται (και ως εκ τούτου νομίμως μου επεστράφη το σχετικό ποσό) και (β) άλλοι συνάδελφοί μου που τους επεστράφη το αντίστοιχο ποσό αυτό μετά την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας να το διατηρούν ορθώς και νομίμως.

Κατόπιν τούτων συνεκτιμώντας: (α) τους υφιστάμενους προφανείς λόγους χρηστής διοίκησης, επιείκειας, δικαιοσύνης και ίσης αντιμετώπισης και (β) τη δεινή οικονομική κατάστασή μου, παρακαλώ όπως μη αναζητήσετε τα σχετικά ποσά, τα

Πλωτάρχης (Ε) Γεώργιος Τζαμάκος ΠΝ
Διγενή Ακρίτα 13, Πετρούπολη
ΤΚ 13231, Αθήνα

Προς την Α.Ε. τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, κύριο Προκόπιο Παυλόπουλο

ΚΟΙΝ: Πρόεδρο της Κυβέρνησης, κύριο Αλέξη Τσίπρα
Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων κυρία Ζωή Κωνσταντοπούλου
Υπουργό Εθνικής Άμυνας, κύριο Πάνο Καμμένο
Υπουργό Οικονομικών, κύριο Γιάννη Βαρουφάκη
Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών, κυρία Νάντια Βαλαβάννη

ΘΕΜΑ: Άρση Αδικιών στην Απονομή Δικαιοσύνης.

Αθήνα, 16/03/2015

Εξοχότατε,

Είμαι αξιωματικός του Πολεμικού Ναυτικού και υπηρετώ στις Ένοπλες Δυνάμεις για πλέον των 33 ετών, κατά τη διάρκεια των οποίων ανταποκρίθηκα πλήρως στα καθήκοντα που μου ανατέθηκαν και πάντοτε οι ενέργειές μου για την εκτέλεση της υπηρεσίας διαπνέονται από υψηλό αίσθημα του καθήκοντος χωρίς σχόλια και κρίσεις στην εκτέλεση των διαταγών ή των εντολών του εκάστοτε Διοικητή μου.

Κατά την χρονική περίοδο 29.7.2005-29.7.2007 υπηρέτησα στην Ελληνική Πρεσβεία στη Ρώμη, στη Γραμματεία του Ναυτικού Ακολουθού της Ελλάδας στη Ρώμη. Για τη θητεία μου αυτή έλαβα επίδομα αλλοδαπής ποσού 60.452 ευρώ (για τη χρήση 2006) και 45.597 ευρώ (για τη χρήση 2007), από τα οποία παρακρατήθηκε φόρος εισοδήματος 15% ύψους 10.668 ευρώ και 8.047 ευρώ, αντίστοιχα.

Στη συνέχεια, άσκησα προσφυγές για την επιστροφή των τελευταίων ποσών, καθόσον αυτά δεν αποτελούν εισόδημα, **αλλά δαπάνη** (δηλ. αποζημίωση για την αντιμετώπιση δαπανών κατά την εκτέλεση υπηρεσίας στο εξωτερικό και **δεν αποτελεί φορολογητέο εισόδημα**). Με τις 17261/2010 και 17272/2010 αποφάσεις του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών έγιναν δεκτές οι εν λόγω προσφυγές και μου επιστράφηκαν τα εν λόγω ποσά.

Εν συνεχεία, το Ελληνικό Δημόσιο άσκησε αντίστοιχες εφέσεις, οι οποίες έγιναν δεκτές [σχετικές οι 1302 και 1304/2012 αποφάσεις του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, οι οποίες εφάρμοσαν την 4064/2011 απόφαση της 5μελούς σύνθεσης του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΣτΕ), η οποία έκρινε ότι τα ανωτέρω ποσά αποτελούν εισόδημα].

Ωστόσο, η **Ολομέλεια ΣτΕ, με την 1840/2013 απόφασή της, έκρινε οριστικά το εν λόγω ζήτημα και αποφάνθηκε ότι τα ποσά αυτά αποτελούν δαπάνη και όχι**

εισόδημα, για το λόγο αυτό άσκησα αντίστοιχες αιτήσεις αναίρεσης στο ΣτΕ, το οποίο θα με δικαίωνε, όμως, βάσει των δικονομικών του διατάξεων απορρίφθηκαν αυτές σε Συμβούλιο **για τυπικό λόγο** και ειδικότερα επειδή αφορούν ποσό μικρότερο των 40.000 ευρώ (σχετ. οι 2794/2014 και 2795/2014 αποφάσεις του ΣτΕ σε Συμβούλιο).

Η μόνη δυνατότητα που μου απομένει είναι να ζητήσω με αίτησή μου να εισαχθούν οι υποθέσεις μου στο ακροατήριο, ωστόσο γνωρίζω ότι θα απορριφθούν για τον ίδιο **τυπικό λόγο** και θα κληθώ να καταβάλω τριπλάσιο παράβολο (από το ήδη καταβληθέν).

Η περίπτωση μου δεν είναι μεμονωμένη, αλλά αφορά πλήθος στελεχών που υπηρετούν στις Ένοπλες Δυνάμεις και στα Σώματα Ασφαλείας και οδηγήθηκαν στο εξής **παράδοξο και ΑΔΙΚΟ** αποτέλεσμα: κάποιοι να δικαιωθούν και κάποιοι όχι, με μόνο **τυχαίο κριτήριο αυτό της χρονικής συγκυρίας**, καθόσον οι ανωτέρω αποφάσεις του ΣτΕ δημοσιεύθηκαν με διαφορά λίγων μηνών. Επομένως, εγώ και εκατοντάδες άλλοι συνάδελφοι υποχρεωθήκαμε να επιστρέψουμε τα πρωτοδίκως υπέρ μας επιδικασθέντα ποσά, αφενός επειδή ενδιάμεσα δημοσιεύθηκε η απόφαση του ΣτΕ με αριθμ. 4064/2011 και αφετέρου επειδή, με την **1840/2013** της Ολομέλειας του ΣτΕ, δεν είχαμε πλέον δυνατότητα άσκησης κάποιου ένδικου μέσου, μιας και υφίσταται αυτή η δικονομική διάταξη που απαιτεί αντικείμενο διαφοράς τουλάχιστον 40.000 ευρώ, για να μην απορριφθεί για τυπικό λόγο η ασκηθείσα αίτηση αναίρεσης.

Επιτρέψτε μου να σας διαβεβαιώσω ότι η ανταπόκριση στην υποχρέωση για επιστροφή του ποσού των περίπου 25.000 ευρώ (με τους τόκους), το οποίο εισέπραξα πρωτοδίκως, είναι ιδιαίτερα δυσχερής. Είμαι έγγαμος με δύο τέκνα και τριάντα τρία (33) χρόνια ευδόκιμης πραγματικής στρατιωτικής υπηρεσίας. Τα τελευταία 5 χρόνια, λόγω της οικονομικής κρίσης στη Χώρα μας, ο μισθός μου έχει μειωθεί κατά 35% και ανέρχεται πλέον στο ποσό των **1.393 ευρώ μηνιαίως**. Η σύζυγός μου είναι άνεργη και τα τελευταία 5 χρόνια αδυνατεί να βρει οποιαδήποτε εργασία, προκειμένου να συνδράμει στον οικονομικό προϋπολογισμό της οικογένειας. Η θυγατέρα μου είναι τελειόφοιτη Λυκείου και αδυνατώ οικονομικά να εκπληρώσω την **ηθική υποχρέωσή μου** για την πανεπιστημιακή της μόρφωση, καθόσον κατά το 2014-2015 επέτυχε στο Τμήμα Οργάνωσης και Διαχείρισης Αθλητισμού της Σχολής Επιστημών Ανθρώπινης Κίνησης και Ποιότητας Ζωής του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου με έδρα την Πόλη της Σπάρτης, ο δε ανήλικος υιός μου είναι μαθητής Στ' Δημοτικού και χρήζει ειδικής μέριμνας, με συνεπαγόμενες ευρύτερες οικονομικές συνέπειες, καθώς πάσχει από δυσλεξία, έντονα προβλήματα συγκέντρωσης, αυτισμό και άλλες διαταραχές ανάπτυξης (s. Asperger). Περαιτέρω, επιβαρύνομαι με την καταβολή μηνιαίας δόσης στεγαστικού δανείου ύψους 820 ευρώ, την οποία αρκετές φορές καθυστερώ να καταβάλω, λόγω των ως άνω αυξημένων οικονομικών μου υποχρεώσεων, το αυξημένο κόστος ζωής και τις συνεχόμενες περικοπές στο μισθό μου, από το οποίο συντηρείται η τετραμελής οικογένειά μου.

Η βασική δικονομική αρχή της ισότητας των διαδίκων συνιστά ειδικότερη εκδήλωση της συνταγματικής επιταγής για την ίση νομοθετική μεταχείριση των Ελλήνων και αφ' ετέρου της αρχής της δίκαιης δίκης (ΕΣΔΑ 6 παρ.1). Σύμφωνα με την αρχή αυτή οι διάδικοι, έχουν τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις και καθήκοντα και δικαιούνται να απολαμβάνουν κάτω από τις ίδιες προϋποθέσεις την ίδια μεταχείριση από το δικαστή.

Επομένως, επιβάλλεται η θέσπιση νομοθετικής διάταξης που θα δικαιώνει τα στελέχη των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, οι οποίοι επιδίωξαν την επιστροφή ποσών, που παρακρατήθηκαν ως φορολογητέο εισόδημα, **αν και αποτελούν δαπάνη**, και δεν έπρεπε να φορολογηθούν, βάσει της υπ' αριθμ. 1840/2013 απόφασης της Ολομέλειας του ΣτΕ.

Αριθμός 1840/2013

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 21 Σεπτεμβρίου 2012, με την εξής σύνθεση:
Κ. Μενουδάκος, Πρόεδρος, Γ. Παπαμεντζελόπουλος, Ν. Ρόζος, Ν. Μαρκουλάκης, Γ. Παπαγεωργίου, Ιω. Μαντζουράνης, Αικ. Χριστοφορίδου, Δ. Σκαλτσούνης, Α.-Γ. Βώρος, Γ. Ποταμιάς, Ε. Νίκα, Ε. Αντωνόπουλος, Γ. Τσιμέκας, Π. Καρλή, Φ. Ντζίμας, Σπ. Χρυσικοπούλου, Δ. Κυριλλόπουλος, Εμμ. Κουσιουρής, Ό. Ζύγουρα, Β. Ραφτοπούλου, Κ. Κουσούλης, Κ. Φιλοπούλου, Κ. Πισπιρίγκος, Α. Χλαμπέα, Δ. Μακρής, Τ. Κόμβου, Β. Αναγνωστοπούλου - Σαρρή, Σύμβουλοι, Δ. Εμμανουηλίδης, Χρ. Σιταρά, Δ. Βανδώρος, Πάρεδροι. Από τους ανωτέρω οι Σύμβουλοι Δ. Μακρής και Β. Αναγνωστοπούλου - Σαρρή καθώς και η Πάρεδρος Χρ. Σιταρά μετέχουν ως αναπληρωματικά μέλη, σύμφωνα με το άρθρο 26 παρ. 2 του ν. 3719/2008. Γραμματέας η Μ. Παπασαράντη.

Για να δικάσει την από 5 Νοεμβρίου 2007 αίτηση:

του Χρήστου Ματθαίου Τσιώρα, κατοίκου Λάρισας (Εθνικής Αντίστασης 53), ο οποίος παρέστη με το δικηγόρο Δημήτριο Σπυρόπουλο (Α.Μ. 16963), που τον διόρισε με πληρεξούσιο,

κατά του Υπουργού Οικονομικών, ο οποίος παρέστη με τους: α) Θεόδωρο Ψυχογιό, Νομικό Σύμβουλο του Κράτους και β) Πολυχρόνη Καραστεργίου, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Η πιο πάνω αίτηση παραπέμφθηκε στην Ολομέλεια του Δικαστηρίου, κατόπιν της υπ' αριθμ. 1324/2012 αποφάσεως του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας, προκειμένου να επιλύσει η Ολομέλεια το ζήτημα που αναφέρεται στην απόφαση.

Με την αίτηση αυτή ο αναιρεσείων επιδιώκει να αναιρεθεί η υπ' αριθμ. 284/2007 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Λάρισας.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της παραπεμπτικής αποφάσεως, η οποία επέχει θέση εισηγήσεως, από τον εισηγητή Σύμβουλο Α.-Γ. Βώρο.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο του αναιρεσείοντος, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους αναιρέσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση και τους αντιπροσώπους του Υπουργού, οι οποίοι ζήτησαν την απόρριψή της.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου κ α ι

Α φ ο ύ μ ε λ έ τ η σ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α

Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ ά τ ο Ν ό μ ο

1. Επειδή, για την άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (3013233-5/2007 ειδικά γραμμάτια παραβόλου).
2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται παραδεκτώς η αναίρεση της 284/2007 αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Λάρισας, με την οποία απερρίφθη έφεση του ήδη αναιρεσιέοντος κατά της 467/2005 αποφάσεως του Διοικητικού Πρωτοδικείου Λάρισας. Με την τελευταία απόφαση απερρίφθη προσφυγή του ιδίου κατά της 5566/31.3.2004 πράξεως του Προϊσταμένου της Γ' ΔΟΥ Λάρισας περί απορρίψεως αιτήματός του για την επιστροφή, ως αχρεωστήτως καταβληθέντος, φόρου εισοδήματος ποσού 6.243,62 ευρώ, αντιστοιχούντος σε επίδομα αλλοδαπής που είχε λάβει το έτος 2002.
3. Επειδή, η κρινόμενη αίτηση παραπέμφθηκε στην Ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας με την 1324/2012 απόφαση του Β' Τμήματος αυτού υπό επταμελή σύνθεση σύμφωνα με το άρθρο 100 παρ. 5 του Συντάγματος δεδομένου ότι με την απόφαση αυτή το Τμήμα ήχθη σε κρίση περί αντισυνταγματικότητας της διατάξεως του άρθρου 14 παρ. 4 του κυρωθέντος με το άρθρο πρώτο του ν. 2238/1994 (Α' 151) Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (εφεξής: Κ.Φ.Ε.), η οποία προστέθηκε με το άρθρο 10 παρ. 10 του ν. 2459/1997, κατά το μέρος που προβλέπει αυτοτελή φορολόγηση με συντελεστή 15% του χορηγούμενου κατά το άρθρο 135 παρ. 4 του ν. 2594/1998 επιδόματος υπηρεσίας στην αλλοδαπή.
4. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 78 του Συντάγματος «1. Κανένας φόρος δεν επιβάλλεται ούτε εισπράττεται χωρίς τυπικό νόμο που καθορίζει το υποκείμενο της φορολογίας και το εισόδημα, το είδος της περιουσίας, τις δαπάνες και τις συναλλαγές ή τις κατηγορίες τους στις οποίες αναφέρεται ο φόρος... 4. Το αντικείμενο της φορολογίας, ο φορολογικός συντελεστής, οι απαλλαγές ή εξαιρέσεις από τη φορολογία ... δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο νομοθετικής εξουσιοδότησης...», κατά δε το άρθρο 4 του Συντάγματος «1. ... 5. Οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους». Περαιτέρω, στο άρθρο 4 του Κ.Φ.Ε. ορίζεται ότι «1. Εισόδημα, στο οποίο επιβάλλεται ο φόρος, είναι το εισόδημα που προέρχεται από κάθε πηγή ύστερα από την αφαίρεση των δαπανών για την απόκτησή του, όπως αυτό προσδιορίζεται ειδικότερα στα άρθρα 20 έως 51...», στο άρθρο 45 ότι «1. Εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες είναι το εισόδημα που προκύπτει κάθε ένα οικονομικό έτος από μισθούς, ημερομίσθια, επιχορηγήσεις, επιδόματα, συντάξεις και γενικά κάθε παροχή που χορηγείται περιοδικά με οποιαδήποτε μορφή είτε σε χρήμα είτε σε είδος ή άλλες αξίες για παρούσα ή προηγούμενη υπηρεσία ή για οποιαδήποτε άλλη αιτία, το οποίο αποκτάται από μισθωτούς γενικά και συνταξιούχους... 4. Δεν θεωρείται εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και δεν υπόκειται σε φόρο: α) ... β) Η αποζημίωση που παρέχεται με τη μορφή εξόδων κίνησης, καθώς και η ημερήσια αποζημίωση εκτός έδρας, η οποία καταβάλλεται σε δημόσιους υπαλλήλους και υπαλλήλους νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, όπως αυτή καθορίζεται κάθε φορά με κοινές αποφάσεις του αρμόδιου υπουργού και του Υπουργού Οικονομικών» και στο άρθρο 47 ότι «1. Το εισόδημα που καθορίζεται στο άρθρο 45 αποτελεί το ακαθάριστο εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες... 3. Ειδικά για τους υπαλλήλους που υπηρετούν στην αλλοδαπή του Υπουργείου Εξωτερικών και των λοιπών δημοσίων πολιτικών υπηρεσιών ..., ως καθαρό εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες του άρθρου αυτού λαμβάνεται ποσό ίσο με το καθαρό ποσό αποδοχών τις οποίες αυτοί θα έπαιρναν, αν υπηρετούσαν στο εσωτερικό...». Ο ν.

2459/1997 (Α' 17), με το μεν άρθρο 12 παρ. 10 αντικατέστησε την τελευταία αυτή παράγραφο, προσθέτοντας ορισμένες κατηγορίες υπαλλήλων και επαναλαμβάνοντάς την κατά τα λοιπά, αφ' ετέρου δε, με το άρθρο 10 παρ. 10, πρόσθεσε στο άρθρο 14 του Κ.Φ.Ε., ως παράγραφο 4, την εξής ρύθμιση: «Το καθαρό ποσό των αποδοχών που παίρνουν τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 47 ως μισθωτοί από τους εργοδότες που αναφέρονται στην ίδια παράγραφο, κατά το τμήμα που απομένει μετά την αφαίρεση από αυτό του καθαρού ποσού των αποδοχών, τις οποίες αυτοί θα έπαιρναν, αν υπηρετούσαν στο εσωτερικό, φορολογείται αυτοτελώς με συντελεστή φόρου δεκαπέντε τοις εκατό (15%)...». Περαιτέρω, με τα άρθρα 5 παρ. 20 του ν. 2753/1999 (Α' 249), αρχικά, και 11 παρ. 24 του ν. 2954/2001 (Α' 255), στην συνέχεια, αντικαταστάθηκε η προαναφερθείσα περ. β του άρθρου 45 του Κ.Φ.Ε. και, όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, διαμορφώθηκε ως εξής: «β) Οι δαπάνες που καταβάλλονται στα πρόσωπα που μετακινούνται με εντολή του Δημοσίου...», ενώ, μετά τον κρίσιμο χρόνο, με το μεν άρθρο 8 παρ. 1 του ν. 3790/2009 (Α' 143) ορίσθηκε ότι «Τα ποσά της παραγράφου 4 του άρθρου 14 του Κ.Φ.Ε. που καταβάλλονται στους υπαλλήλους του Υπουργείου Εξωτερικών που υπηρετούν στην αλλοδαπή απαλλάσσονται από το φόρο εισοδήματος», και, στη συνέχεια, με τα άρθρα 4 παρ. 4 και 5 παρ. 7 του ν. 3842/2010 (Α' 58) καταργήθηκαν τόσο η αμέσως προηγούμενη διάταξη του άρθρου 8 του ν. 3790/2009, όσο και εκείνη του άρθρου 14 παράγραφος 4 του Κ.Φ.Ε. Αφ' ετέρου, στο άρθρο 135 του Οργανισμού του Υπουργείου Εξωτερικών που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2594/1998 (Α' 62), ορίζεται ότι «1. Ως αποδοχές των υπαλλήλων του Υπουργείου Εξωτερικών νοούνται ο βασικός μισθός τους και όλα τα, κατά τις κείμενες διατάξεις, χορηγούμενα επιδόματα και προσαυξήσεις . . . 4. Προς αντιμετώπιση του αυξημένου κόστους ζωής στην αλλοδαπή και των ειδικών συνθηκών διαβίωσης σε κάθε χώρα παρέχεται σε συνάλλαγμα, ανεξαρτήτως των αποδοχών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, και επίδομα υπηρεσίας στην αλλοδαπή, αναλόγως του κλάδου και του βαθμού. Το επίδομα αυτό προσαυξάνεται αναλόγως των ποσοστών που ορίζονται για τα οικογενειακά βάρη και τη στέγαση. 5. Το κατά την προηγούμενη παράγραφο επίδομα καθορίζεται εκάστοτε για τους με πρεσβευτικό βαθμό υπαλλήλους του Υπουργείου Εξωτερικών, με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εξωτερικών και Οικονομικών, λαμβανομένων υπόψη των πινάκων των Ηνωμένων Εθνών και της Ευρωπαϊκής Ένωσης για το κόστος ζωής στις πρωτεύουσες όλου του κόσμου. Για τους λουτούς υπαλλήλους καθορίζεται με την ίδια κοινή υπουργική απόφαση σε ποσοστό επί αυτού το οποίο έχει καθορισθεί για τους υπαλλήλους με πρεσβευτικό βαθμό. Η ως άνω υπουργική απόφαση μπορεί να έχει και αναδρομική ισχύ. 6. Το επίδομα υπηρεσίας στην αλλοδαπή αναπροσαρμόζεται, σε περίπτωση ουσιώδους μεταβολής είτε της ισοτιμίας του συναλλάγματος προς το τοπικό νόμισμα ή το ευρώ είτε της αγοραστικής αξίας τούτων, με βάση επίσημα στοιχεία. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εξωτερικών και Οικονομικών, που εκδίδεται μετά από γνώμη τριμελούς επιτροπής, αποτελούμενης από το Γενικό Διευθυντή Διοικητικού ως πρόεδρο, ένα Διευθυντή Πολιτικών Υποθέσεων και το Διευθυντή στον οποίο υπάγεται η Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών, καθορίζεται το ποσοστό της αναφερόμενης στην προηγούμενη παράγραφο αναπροσαρμογής του επιδόματος. ... Η Επιτροπή συνέρχεται, υποχρεωτικώς ετησίως, για εξέταση των υποβαλλόμενων από τις Πρεσβείες αιτήσεων αναπροσαρμογής του επιδόματος για τη χώρα αρμοδιότητάς τους». Εξ άλλου, ο ν. 2685/1999 «Κάλυψη

δαπανών μετακινουμένων υπαλλήλων εντός και εκτός Επικράτειας...» (Α' 35) ορίζει στο άρθρο 1 ότι «1. Στις διατάξεις του παρόντος νόμου υπάγονται οι μετακινούμενοι εκτός έδρας, με οποιαδήποτε ιδιότητα, με εντολή του Δημοσίου ... στο εσωτερικό ή το εξωτερικό, για εκτέλεση υπηρεσίας, με ειδική αποστολή ... καθώς και οι τοποθετούμενοι, μετατιθέμενοι και αποσπώμενοι...» και στο άρθρο 17 ότι «1. Στα αναφερόμενα στο άρθρο 4 του παρόντος πρόσωπα που μεταβαίνουν με εντολή του Δημοσίου ... για εκτέλεση υπηρεσίας ή με ειδική αποστολή ή για εκπαίδευση στο εξωτερικό, μέχρι τριάντα (30) ημέρες, καταβάλλονται έξοδα μετακίνησης, ημερήσια αποζημίωση και έξοδα διανυκτέρευσης. 2. Για χρονικό διάστημα άνω των τριάντα ημερών καταβάλλεται στους ανωτέρω επίδομα αλλοδαπής, σε ποσοστό επί του επιδόματος αλλοδαπής του Έλληνα πρέσβη της χώρας όπου υπηρετούν, που καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εξωτερικών και Οικονομικών για τους πολιτικούς υπαλλήλους... Το ανωτέρω επίδομα ... καταβάλλεται με τις ίδιες προϋποθέσεις που χορηγείται στους υπαλλήλους του Υπουργείου Εξωτερικών...».

5. Επειδή, κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων του Συντάγματος και του άρθρου 45 του Κ.Φ.Ε., κάθε παροχή καταβαλλομένη στο μισθωτό με οποιαδήποτε ονομασία, όπως επιχορήγηση, αποζημίωση, επίδομα, η οποία κατά το νόμο ή από τη φύση της προορίζεται να καλύψει δαπάνες, στις οποίες αυτός υποβάλλεται για την εκτέλεση της υπηρεσίας που του έχει ανατεθεί ή την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη διεξαγωγή της, δεν αποτελεί προσαύξηση μισθού και δεν υπόκειται σε φόρο εισοδήματος, έστω και αν από την παροχή αυτή ωφελείται έμμεσα ο μισθωτός. Εξ άλλου, η απαρίθμηση στην παράγραφο 4 του άρθρου 45 του Κ.Φ.Ε. περιπτώσεων παροχών, οι οποίες, κατά ρητή διάταξη του νόμου, δεν θεωρούνται εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και δεν υπόκεινται σε φόρο, δεν είναι αποκλειστική, και ως εκ τούτου δεν αποκλείεται να κριθεί από τη φορολογική αρχή και τα αρμόδια δικαστήρια ότι ορισμένη παροχή που καταβάλλεται στους μισθωτούς δεν αποτελεί κατά το νόμο ή από τη φύση της προσαύξηση μισθού, ήτοι φορολογητέο εισόδημα του μισθωτού, αλλά καταβάλλεται για την εκτέλεση της υπηρεσίας ή την καλύτερη διεξαγωγή της (βλ. και ΣτΕ 670/2012, 3150/1999 επταμ., 2972/2011 κ.ά.) ούτε κωλύεται ο νομοθέτης να θεσπίσει με τυπικό νόμο και άλλες απαλλαγές από το φόρο εισοδήματος από μισθωτές υπηρεσίες. Κατά τη γνώμη, όμως, του Προέδρου Κων. Μενουδάκου και των Συμβούλων Ιω. Μαντζουράνη, Αικ. Χριστοφορίδου, Φ. Ντζίμα, Σπ. Χρυσικοπούλου, Κων. Κουσουλή και Κων. Πισπιρίγκου, όταν ο νομοθέτης προβλέπει τη χορήγηση ενός επιδόματος σε μισθωτό για την αντιμετώπιση δαπανών για την εκτέλεση της υπηρεσίας ή την καλύτερη διεξαγωγή της χωρίς να συνδέει τη χορήγησή του με την υποχρέωση προσκόμισης αποδεικτικών στοιχείων για τις δαπάνες στις οποίες πράγματι ο μισθωτός υποβάλλεται, δεν αποκλείεται από το Σύνταγμα η με τυπικό νόμο υπαγωγή του επιδόματος αυτού σε φορολογία εισοδήματος με εύλογο συντελεστή, υπό την προϋπόθεση, πάντως, ότι το εναπομένον μετά τη φορολόγηση αυτή ποσό επιδόματος δεν παρίσταται, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας ανεπαρκές για την κάλυψη των δαπανών για τις οποίες χορηγείται.

6. Επειδή, ενόψει της φύσεως και του σκοπού, για τον οποίο θεσπίσθηκε με το άρθρο 135 παρ. 4 του Οργανισμού του Υπουργείου Εξωτερικών το προαναφερθέν επίδομα αλλοδαπής, το οποίο ελάμβαναν, κατά το κρίσιμο εν προκειμένω έτος 2002, σύμφωνα με το άρθρο 17 παρ. 2 του ν. 2685/1999, μεταξύ άλλων, και οι πολιτικοί υπάλληλοι του Δημοσίου, όταν

μετέβαιναν στο εξωτερικό με εντολή του για εκτέλεση υπηρεσίας ή με ειδική αποστολή για χρονικό διάστημα άνω των τριάντα ημερών, προκειμένου να ανταποκριθούν, κατά τη ρητή διάταξη του νόμου, στην ανάγκη αντιμετώπισης του αυξημένου κόστους ζωής στην αλλοδαπή και των ειδικών συνθηκών διαβίωσης σε κάθε χώρα, συνεπώς δε προς κάλυψη των δαπανών, στις οποίες αυτοί υποβάλλονται εξαιτίας της υπηρεσίας που τους έχει ανατεθεί, δεν επιτρέπεται, κατά τα άρθρα 4 παρ. 5 και 78 παρ. 1 και 4 του Συντάγματος, να υπόκειται σε φόρο εισοδήματος γιατί έχει αποζημιωτικό χαρακτήρα. (βλ. και την εισηγητική έκθεση επί του προαναφερθέντος άρθρου 8 του ν. 3790/2009). Το χαρακτήρα δε αυτό του εν λόγω επιδόματος δεν αναιρεί το γεγονός ότι παρέχεται ανεξάρτητα από την προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων για τη διενέργεια δαπανών διότι οι σχετικές δαπάνες είναι αναμενόμενες και άρρηκτα συνδεδεμένες με την υπηρεσία, την οποία ο υπάλληλος προσφέρει ευρισκόμενος στην αλλοδαπή, και με το κόστος ζωής στη χώρα, στην οποία υπηρετεί, για το λόγο δε, άλλωστε, αυτό το ύψος του επιδόματος καθορίζεται για κάθε χώρα, σύμφωνα με τις προαναφερθείσες διατάξεις του άρθρου 135 παρ. 5 και 6 του Οργανισμού του Υπουργείου Εξωτερικών, με κριτήριο το υφιστάμενο κόστος ζωής. Επομένως, κατά παράβαση των συνταγματικών διατάξεων που αναφέρθηκαν, το ως άνω επίδομα αλλοδαπής υπήχθη σε αυτοτελή φορολόγηση με συντελεστή 15% με την προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 14 παρ. 4 του Κ.Φ.Ε. Αν και, κατά τη γνώμη της μειοψηφίας, που διατυπώθηκε στην προηγούμενη σκέψη, το επίδικο επίδομα επιτρεπώς κατά το Σύνταγμα υπήχθη με την ως άνω διάταξη σε αυτοτελή φορολόγηση με τον ευνοϊκό συντελεστή 15% και με εξάντληση της φορολογικής υποχρέωσης για το συνολικό ποσό αυτού, αντί της συναθροίσεώς του, με τα λοιπά φορολογητέα εισοδήματα του μισθωτού, που θα συνεπαγόταν μεγαλύτερη φορολογική επιβάρυνση του εν λόγω επιδόματος.

7. Επειδή, εν προκειμένω, με την αναιρεσιβαλλομένη έγιναν δεκτά τα εξής: «... ο [αναιρεσείων] αστυνομικός, που ... από 1.1 έως 31.12.2002 υπηρετούσε στην ελληνική πρεσβεία στην Τυφλίδα Γεωργίας, με τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος οικονομικού έτους 2003 που υπέβαλε στη Γ' ΔΟΥ Λάρισας δήλωσε ως εισόδημα φορολογούμενο με ειδικό τρόπο το ποσό των 35.380,33 ευρώ ... [το οποίο] αντιστοιχεί στο επίδομα αλλοδαπής του άρθρου 135 παρ. 4 του ν. 2594/1998, που έλαβε λόγω της παραμονής του στη Γεωργία για εκτέλεση υπηρεσίας. Το επίδομα αυτό φορολογήθηκε αυτοτελώς με συντελεστή 15% σύμφωνα με το ν. 2459/1997 και ... παρακρατήθηκε φόρος 6.243,62 ευρώ... Στη συνέχεια ο [αναιρεσείων] με αίτησή του προς την ως άνω ΔΟΥ ζήτησε να του επιστραφεί το παραπάνω ποσό φόρου ως αχρεωστήτως καταβληθέν, για το λόγο ότι το [προαναφερθέν] επίδομα δεν αποτελεί εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες υποκείμενο σε φόρο με συντελεστή 15%. Η αίτηση ... απορρίφθηκε με την [επίδικη πράξη της φορολογικής αρχής]...». Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο, επικυρώνοντας την πρωτόδικη απόφαση, έκρινε ότι το ως άνω επίδομα, ενόψει των παρατεθεισών στην σκέψη 4 διατάξεων, αποτελούσε εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και υπέκειτο σε αυτοτελή φορολόγηση με συντελεστή 15%. Η κρίση αυτή, κατά τα προεκτεθέντα, δεν είναι νόμιμη και, συνεπώς, ο σχετικός λόγος αναίρεσης βασίμως προβάλλεται και η προσβαλλομένη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί, η δε υπόθεση που χρειάζεται διευκρίνιση κατά το πραγματικό, πρέπει να παραπεμφθεί στο Διοικητικό Εφετείο Λάρισας για νέα κρίση. Κατά τη γνώμη, όμως, της μειοψηφίας, η ως άνω κρίση του διοικητικού εφετείου είναι νόμιμη και η κρινόμενη αίτηση θα έπρεπε να απορριφθεί.

Διά ταύτα

Δέχεται την αίτηση.

Αναιρεί την 284/2007 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Λάρισας, στο οποίο παραπέμπει την υπόθεση, κατά το σκεπτικό.

Διατάσσει την επιστροφή του παραβόλου.

Επιβάλλει στο Δημόσιο τη δικαστική δαπάνη του αναιρεσείοντος η οποία ανέρχεται στο ποσό των τετρακοσίων εξήντα (460) ευρώ για τη σύνταξη του δικογράφου της αιτήσεως και στο ποσό των χιλίων τριακοσίων ογδόντα (1380) ευρώ για την παράσταση σε τρεις συζητήσεις της υποθέσεως ενώπιον του Β' Τμήματος και της Ολομελείας του Δικαστηρίου.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 8 Φεβρουαρίου 2013 και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 13ης Μαΐου του ίδιου έτους.

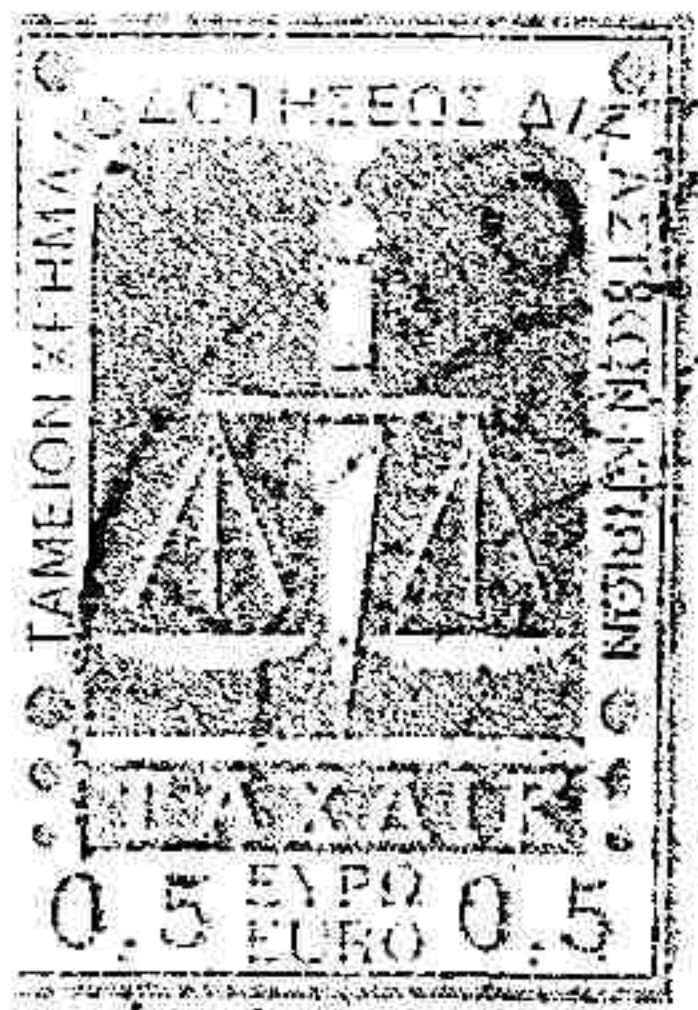
Ο Πρόεδρος Η Γραμματέας

Κ. Μενουδάκος

Μ. Παπασαράντη

./.

ΓΑΚ:30708/2007

ΤΟ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ
ΤΜΗΜΑ 13ο ΤΡΙΜΕΛΕΣ

συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 17-02-2010, με δικαστές τις Κωνσταντίνα Καρακάση, Πρόεδρο Πρωτοδικών ΔΔ., Κλεοπάτρα Καλλικάκη, Μαρία Πουλοπούλου (εισηγήτρια), Πρωτοδίκες Δ.Δ. και γραμματέα την Βαρβάρα Ράπτη, δικαστική υπάλληλο,

για να δικάσει την προσφυγή με χρονολογία 20-06-2007

των 1) Τζαμάκου Γεώργιου κατοίκου Πετρούπολης Αττικής (οδός Διγενή Ακρίτα αριθ. 13) ο οποίος δεν εμφανίσθηκε στο ακροατήριο αλλά παραστάθηκε με δήλωση κατ' άρθρο 133 παρ. 2 εδάφ. β' του Κ.Δ.Δ. της πληρεξουσίας δικηγόρου Αικατερίνης Σαφίρη και 2) Αγγελοπούλου Δημήτрас κατοίκου Πετρούπολης Αττικής (οδός Διγενή Ακρίτα αριθ. 13) η οποία δεν παραστάθηκε

κατά του Ελληνικού Δημοσίου που εκπροσωπείται από τον Προϊστάμενο της Οικονομικής Υπηρεσίας Δ.Ο.Υ Πετρούπολης Αττικής και δεν παραστάθηκε.

Μετά τη συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη.

Αφού μελέτησε τη δικογραφία

Σκέφθηκε κατά το νόμο

1. Επειδή, με την κρινόμενη προσφυγή, για την άσκηση της οποίας έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (βλ. τα σειράς Α' 1079708 και 2513907/20-6-2007 ειδικά έντυπα παραβόλου), οι προσφεύγοντες ζητούν:
α) την ακύρωση της 6447/30-5-2007 αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας (Δ.Ο.Υ.) Πετρούπολης, που απέρριψε την από 25/5/2007 ταυτάριθμη δήλωση μερικής ανάκλησης της δήλωσης φόρου εισοδήματός τους για το οικονομικό

έτος 2007, σχετικά με τη μη υποβολή σε φόρο του επιδόματος αλλοδαπής, καθαρού ποσού 60.452 ευρώ, που καταβλήθηκε στον πρώτο για την υπηρεσία του στο εξωτερικό κατά το έτος αυτό και β) την επιστροφή του φόρου που παρακρατήθηκε αχρεωστήτως επί του επιδόματος αυτού, ύψους 10.688 ευρώ, νομιμοτόκως από την κατάθεση της προσφυγής τους. Η προσφυγή πρέπει να εξεταστεί ως προς το παραδεκτό της άσκησης της.

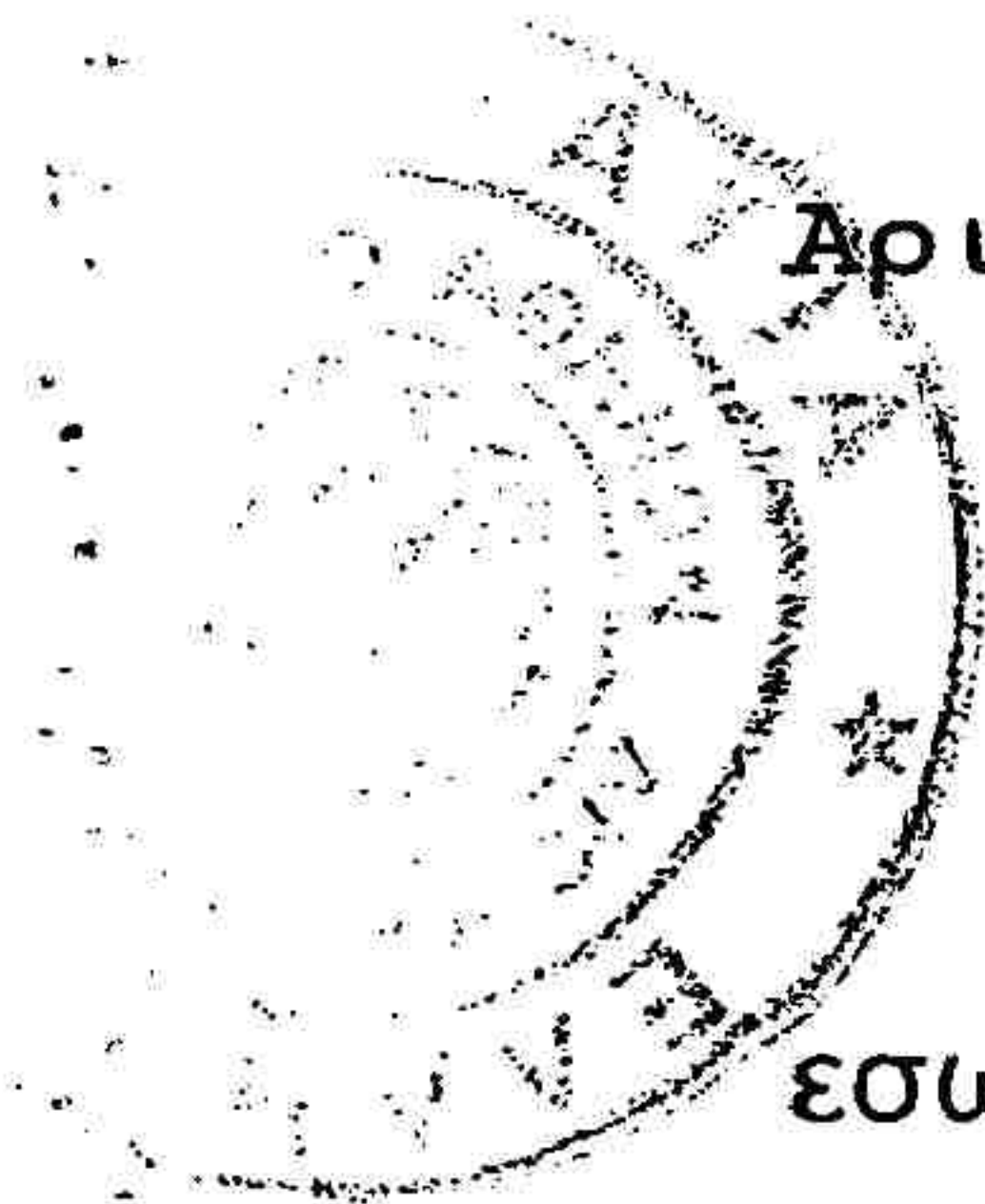
2. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 27 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999 (ΦΕΚ Α'97), οι διάδικοι διενεργούν τις διαδικαστικές πράξεις και παρίστανται κατά τη συζήτηση με δικαστικούς πληρεξουσίους. Η δικαστική πληρεξουσιότητα παρέχεται σύμφωνα με τις παρ.2 και 3 του άρθρου 30 του ίδιου κώδικα ως εξής: «2. α) με προφορική δήλωση του διαδίκου ή του νόμιμου αντιπροσώπου ή του εκπροσώπου του, στο ακροατήριο, η οποία καταχωρείται στα πρακτικά, ή β) με συμβολαιογραφική πράξη ή με ιδιωτικό έγγραφο, οπότε όμως απαιτείται η βεβαίωση του γνησίου της υπογραφής του διαδίκου ή του νόμιμου αντιπροσώπου ή του εκπροσώπου του από οποιαδήποτε δημόσια, δημοτική ή κοινοτική αρχή. 3. Η δικαστική πληρεξουσιότητα προς τους κατά την πρώτη περίοδο της παρ.1 δικαστικούς πληρεξουσίους θεωρείται ότι έχει παρασχεθεί με μόνη τη συνυπογραφή από το διάδικο ή το νόμιμο αντιπρόσωπό του, κατά περίπτωση, του δικογράφου του ενδίκου βοηθήματος ή μέσου. Στην περίπτωση αυτή η συνυπογραφή του δικηγόρου θεωρείται ως βεβαίωση της γνησιότητας της υπογραφής των πιο πάνω προσώπων.». Περαιτέρω, σύμφωνα με τις παρ.1 και 5 του άρθρου 28 «1. Για τις πράξεις της προδικασίας θεωρείται ότι υπάρχει η πληρεξουσιότητα, εφόσον είτε επακολουθήσει η νομιμοποίηση του δικαστικού πληρεξουσίου είτε εμφανιστεί στο ακροατήριο ο διάδικος ή ο νόμιμος αντιπρόσωπος ή ο εκπρόσωπός του και δηλώσει ότι εγκρίνει τη διενέργειά τους. 5. Αν ο δικαστικός πληρεξούσιος του διαδίκου τελικώς δε νομιμοποιηθεί, οι διαδικαστικές πράξεις που διενεργήθηκαν από αυτόν είναι αυτοδικαίως

άκυρες και το σχετικό ένδικο βοήθημα ή μέσο απορρίπτεται». Τέλος, στο άρθρο 35 του ιδίου Κώδικα ορίζεται ότι: «Το δικαστήριο ελέγχει και αυτεπαγγέλτως τη συνδρομή των διαδικαστικών προϋποθέσεων». Στην προκειμένη περίπτωση, ο πρώτος από τους προσφεύγοντες έχει εξουσιοδοτήσει νομίμως με ιδιωτικό έγγραφο τις δικηγόρους Αθηνών Παναγιώτα Δαμούλη και Αικατερίνη Στεφανοπούλου, η πρώτη από τις οποίες υπέγραψε το δικόγραφο της προσφυγής και η δεύτερη παραστάθηκε με δήλωση κατά τη συζήτηση για λογαριασμό του και υπέγραψε το κατατεθέν υπόμνημα. Η δεύτερη προσφεύγουσα δεν εμφανίστηκε για να εγκρίνει την άσκηση της προσφυγής, ούτε εξουσιοδότησε, μέχρι τη συζήτηση, τις ως άνω δικηγόρους να την εκπροσωπήσουν, παρόλο που νομίμως κλητεύθηκε να παρασταθεί (βλ. την 41688/18-12-2009 κλήση της δικαστικής επιμελήτριας Δήμητρας Γρηγοροπούλου). Για το λόγο αυτό, που εξετάζεται αυτεπαγγέλτως, η κρινόμενη προσφυγή πρέπει, ενόψει όσων προπαρατέθηκαν, να απορριφθεί ως ανομιμοποίητη ως προς τη δεύτερη προσφεύγουσα, ενώ όσον αφορά τον πρώτο προσφεύγοντα ασκείται παραδεκτώς και πρέπει να εξεταστεί ως προς την ουσία της.

3. Επειδή, στο άρθρο 45 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (ν. 2238/1994) ορίζονται τα εξής: «1. Εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες είναι το εισόδημα που προκύπτει κάθε ένα οικονομικό έτος από μισθούς, ημερομίσθια, επιχορηγήσεις, επιδόματα, συντάξεις και γενικά από κάθε παροχή που χορηγείται περιοδικά με οποιαδήποτε μορφή είτε σε χρήμα είτε σε είδος ή άλλες αξίες για παρούσα ή προηγούμενη υπηρεσία ή οποιαδήποτε άλλη αιτία, το οποίο αποκτάται από μισθωτούς γενικά και συνταξιούχους. 2 ... 4. Δεν θεωρείται εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και δεν υπόκειται σε φόρο: α) ..., β) οι δαπάνες που καταβάλλονται στα πρόσωπα που μετακινούνται με εντολή του Δημοσίου, όπως ορίζονται με τις διατάξεις του ν.2346/1995 (ΦΕΚ Α' 220) και του π. δ/τος 200/1993 (ΦΕΚ Α' 75)» (όπως το εδ .β' αντικαταστάθηκε με την παρ.8 του άρθρου 12 του ν.2459/1997, (ΦΕΚ Α'17) και μετά με το άρθρο 1 παρ.24 του ν.2954/2001)

και στο άρθρο 47 του ίδιου Κώδικα ορίζεται ότι: «1. Το εισόδημα που καθορίζεται στο άρθρο 45 αποτελεί το ακαθάριστο εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες. Από αυτό το εισόδημα εκπίπτουν 2. Το ποσό που απομένει μετά τη διενέργεια των εκπτώσεων που ορίζονται στην προηγούμενη παράγραφο, αποτελεί το καθαρό εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες. 3. Ειδικά, για τους υπαλλήλους του Υπουργείου Εξωτερικών και των λοιπών δημόσιων πολιτικών υπηρεσιών, και των στρατιωτικών που υπηρετούν στην αλλοδαπή ως καθαρό εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες αυτού του άρθρου λαμβάνεται ποσό ίσο με το καθαρό ποσό αποδοχών, τις οποίες αυτοί θα έπαιρναν αν υπηρετούσαν στο εσωτερικό» (όπως η παρ.3 αντικαταστάθηκε από την παρ.10 του άρθρου 12 του ν.2459/1997 ΦΕΚ Α'17 και ισχύει για τα εισοδήματα που αποκτώνται από 1-1-1997 και μετά). Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 14 παρ.4 του ίδιου Κώδικα, όπως η παράγραφος αυτή προστέθηκε με το άρθρο 10 παρ.10 του ν.2459/1997, ορίζεται ότι: «Το καθαρό ποσό των αποδοχών που παίρνουν τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 47, ως μισθωτοί από τους εργοδότες που αναφέρονται στην ίδια παράγραφο, κατά το τμήμα που απομένει μετά την αφαίρεση από αυτό του καθαρού ποσού των αποδοχών τις οποίες αυτοί θα έπαιρναν αν υπηρετούσαν στο εσωτερικό, φορολογείται αυτοτελώς με συντελεστή φόρου 15%. Ο φόρος που προκύπτει παρακρατείται κατά την πληρωμή. Για την απόδοση του φόρου αυτής της παραγράφου εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 59. Με την παρακράτηση του φόρου που ενεργείται σύμφωνα με τα πιο πάνω εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση από το φόρο εισοδήματος για το ποσό αυτό των αποδοχών».

4. Επειδή, περαιτέρω, στο άρθρο 1 του ν.2685/1999 «Κάλυψη δαπανών μετακινουμένων υπαλλήλων εντός και εκτός Επικράτειας και άλλες διατάξεις» (Α' 35/18-2-1999 έναρξη ισχύος από 1/6/1999), ορίζεται ότι: «1. Στις διατάξεις του παρόντος νόμου υπάγονται οι μετακινούμενοι εκτός έδρας με οποιαδήποτε ιδιότητα με εντολή του Δημοσίου, στο

εσωτερικό ή το εξωτερικό, για εκτέλεση υπηρεσίας με ειδική αποστολή, καθώς και οι τοποθετούμενοι, μετατιθέμενοι και αποσπώμενοι. 2. Οι αναγνωριζόμενες σε βάρος του Δημοσίου δαπάνες μετακίνησης είναι: α. ... β. Τα έξοδα διανυκτέρευσης, γ. Η ημερήσια αποζημίωση, δ. Τα έξοδα μετάθεσης, τοποθέτησης και απόσπασης, ε. ...» Στο άρθρο 4 του ίδιου νόμου αναφέρονται κατά κατηγορία οι θέσεις που δικαιούνται οι μετακινούμενοι δημόσιοι λειτουργοί, ανάλογα με την ιδιότητά τους και το βαθμό που κατέχουν. Περαιτέρω, στο άρθρο 17 του ίδιου νόμου, υπό τον τίτλο «Δαπάνες μετακίνησης από και προς το εξωτερικό – Επίδομα αλλοδαπής» ορίζονται τα ακόλουθα: «1. Στα αναφερόμενα στο άρθρο 4 του παρόντος νόμου πρόσωπα που μεταβαίνουν με εντολή του Δημοσίου ή του Ν.Π.Δ.Δ. για εκτέλεση υπηρεσίας ή με ειδική αποστολή ή για εκπαίδευση στο εξωτερικό, μέχρι τριάντα (30) ημέρες, καταβάλλονται έξοδα μετακίνησης, ημερήσια αποζημίωση και έξοδα διανυκτέρευσης. 2. Για χρονικό διάστημα άνω των τριάντα (30) ημερών καταβάλλεται στους ανωτέρω επίδομα αλλοδαπής, σε ποσοστό επί του επιδόματος αλλοδαπής του Έλληνα πρέσβη της χώρας όπου υπηρετούν, που καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εξωτερικών και Οικονομικών, για τους πολιτικούς υπαλλήλους και με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Άμυνας, Εξωτερικών και Οικονομικών για τους στρατιωτικούς, Το ανωτέρω επίδομα αλλοδαπής καταβάλλεται με τις ίδιες προϋποθέσεις που χορηγείται στους υπαλλήλους του Υπουργείου Εξωτερικών».

5. Επειδή, κατά την έννοια των παραπάνω διατάξεων, σε φόρο εισοδήματος υπόκειται κάθε εν γένει παροχή σε χρήμα ή σε είδος, εφόσον δίνεται σε αντάλλαγμα της παρεχόμενης εργασίας, όχι δε και εκείνη που δίνεται για την κάλυψη δαπανών στις οποίες υποβλήθηκε ο μισθωτός προς το συμφέρον του εργοδότη, για την εκτέλεση της εργασίας που του ανατέθηκε ή για την καλύτερη διεξαγωγή της, έστω και αν από την παροχή ωφελείται έμμεσα και ο μισθωτός (πρβλ. Σ.τ.Ε 125/1995, 746/1993,

4289/1980 Ολομ.). Επίσης, η απαρίθμηση των περιπτώσεων παροχών που αναφέρονται στα εδάφια α'-ε' της παραγράφου 4 του άρθρου 45 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος και οι οποίες, κατά ρητή διάταξη του νόμου, δεν θεωρούνται εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και δεν υπόκεινται σε φόρο, δεν είναι αποκλειστική, με την έννοια ότι η απαρίθμηση αυτή των μη θεωρουμένων ως εισόδημα παροχών δεν αποκλείει στο νομοθέτη να θεσπίσει με τυπικό νόμο και άλλες απαλλαγές από το φόρο εισοδήματος από μισθωτές υπηρεσίες, ούτε αποκλείει την κρίση της φορολογικής αρχής και των διοικητικών δικαστηρίων ότι ορισμένη παροχή που καταβάλλεται στους μισθωτούς δεν αποτελεί κατά το νόμο ή από τη φύση της προσαύξηση μισθού, δηλαδή φορολογητέο εισόδημα του μισθωτού, αλλά καταβάλλεται για την εκτέλεση της υπηρεσίας ή την καλύτερη διεξαγωγή της (πρβλ. Σ.τ.Ε 3150/1999). Έτσι, το επίδομα υπηρεσίας αλλοδαπής που καταβάλλεται στους στρατιωτικούς κατά την υπηρεσία τους στο εξωτερικό, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.2685/1999, το οποίο καταβάλλεται για την αντιμετώπιση του αυξημένου κόστους ζωής και των ιδιαίτερων συνθηκών που επικρατούν εκεί, δεν αποτελεί εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και δεν υπόκειται σε φόρο εισοδήματος (πρβλ. Σ.τ.Ε 3544/2008).

6. Επειδή, ο προσφεύγων είναι στρατιωτικός, αξιωματικός του Πολεμικού Ναυτικού και τοποθετήθηκε στη Γραμματεία του Ναυτικού Ακολουθού της Ελλάδας στη Ρώμη, όπου υπηρέτησε στην Κύπρο κατά τη χρονική περίοδο 29/7/2005-29/7/2007 (βλ. την Φ.411.91/41/05/19-5-2005 απόφαση τοποθέτησής του από το Διευθυντή ΓΕΝ του ΥΠΕΘΑ), κατά τη διάρκεια της οποίας έλαβε επίδομα υπηρεσίας αλλοδαπής, το καθαρό ποσό του οποίου ανήλθε κατά το ένδικο έτος (χρήση 2006) σε 60.452 ευρώ. Από το ποσό αυτό παρακρατήθηκε φόρος εισοδήματος 15%, σύμφωνα με το άρθρο 14 παρ.4 του ν.2238/94, ύψους 10.668 ευρώ (όπως προκύπτει από τη σχετική βεβαίωση αποδοχών της Επιμελητείας Δ/ΓΕΝ του ΥΠΕΘΑ). Ήδη, ο προσφεύγων με την κρινόμενη προσφυγή και το παραδεκτως

υποβαλλόμενο υπόμνημα, ισχυρίζεται ότι το ένδικο επίδομα δεν είναι εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και δεν υπόκειται σε φόρο, διότι χορηγείται για να καλύψει τις δαπάνες παραμονής του στο εξωτερικό για εκτέλεση υπηρεσίας κατ' εντολή του Δημοσίου, καταβάλλεται σύμφωνα με το ν.2685/1999 και εμπίπτει στην περίπτωση β' της παρ.4 του άρθρου 45 του ν.2238/94. Συνεπώς, μη νόμιμα, κατά τον ισχυρισμό του, παρακρατήθηκε φόρος ύψους 10.668 ευρώ, οποίος πρέπει να του επιστραφεί ως αχρεωστήτως παρακρατηθείς, μαζί με το νόμιμο τόκο από την κατάθεση της ανακλητικής δήλωσης και, επικουρικά, από την κατάθεση της προσφυγής.

7. Επειδή, κατόπιν των παραπάνω, το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη ότι ο προσφεύγων έλαβε κατά το οικονομικό έτος 2007 (χρήση 2006), επίδομα υπηρεσίας αλλοδαπής για την υπηρεσία του στη Ρώμη ως στρατιωτικός στη Γραμματεία του Ναυτικού Ακόλουθου της Ελλάδας, το καθαρό ποσό των 60.452 ευρώ, το οποίο φορολογήθηκε αυτοτελώς με συντελεστή 15%, με βάση το άρθρο 14 παρ.4 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος και παρακρατήθηκε επ' αυτού φόρος ύψους 10.668 ευρώ, ενώ, σύμφωνα με τις διατάξεις που παρατέθηκαν στην 3η σκέψη και την ερμηνεία τους (5η σκέψη), το ποσό αυτό δεν είναι εισόδημα, αλλά αποτελεί δαπάνη, δηλαδή αποζημίωση για την αντιμετώπιση δαπανών κατά την εκτέλεση υπηρεσίας στο εξωτερικό και είναι αφορολόγητη σύμφωνα με το άρθρο 45 παρ.4 περ. β' του ν.2238/94, κρίνει ότι μη νόμιμα η φορολογική αρχή φορολόγησε το εν λόγω επίδομα και απέρριψε την ανακλητική δήλωση του προσφεύγοντος με την προσβαλλόμενη αρνητική απάντηση του Προϊσταμένου της καθής Αρχής, η οποία είναι μη νόμιμη και πρέπει να ακυρωθεί, στη συνέχεια, δε, να του επιστραφεί το ποσό του φόρου που του παρακρατήθηκε αχρεωστήτως. Το ποσό του φόρου πρέπει να επιστραφεί στον προσφεύγοντα εντόκως, ο δε τόκος πρέπει να υπολογιστεί από την ημερομηνία κατάθεσης της προσφυγής στη φορολογική αρχή (20/6/2007), κατά το βάσιμο αίτημα του προσφεύγοντος, σύμφωνα με το άρθρο 21 του

Κ.Δ. της 26.6/12.7.1994, το οποίο εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις οφειλής που απορρέει από σχέση δημοσίου δικαίου, όπως η φορολογική και όχι από μεταγενέστερο χρονικό σημείο, όπως προβλέπεται από το άρθρο 38 παρ.2 του ν.1473/1984 (εξάμηνο που ξεκινά από την πρώτη του μήνα του επόμενου από την κοινοποίηση της δικαστικής απόφασης στη φορολογική αρχή), διότι η εφαρμογή της τελευταίας διάταξης δεν συμβιβάζεται με την παρ.4 του άρθρου 5 του Συντάγματος, αφού έχει ως αποτέλεσμα την οικονομική επιβάρυνση του φορολογούμενου χωρίς νόμιμο λόγο (Σ.τ.Ε 1274/2002, ΔΕ.φ.Αθ 222/2009). Ακόμη, το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη ότι το ύψος του επιτοκίου υπερημερίας ήταν κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα σημαντικά υψηλότερο από το επιτόκιο 6% που ορίζει το άρθρο 21 του Κ.Δ. της 26.6/12.7.1994 (από 12% στις 20/6/2007 - χρόνος κατάθεσης της προσφυγής- μέχρι 8,75% από 13/5/2009 έως σήμερα -άρθρο 3 παρ.2 του ν.2842/2000), κρίνει ότι ο οφειλόμενος τόκος πρέπει να υπολογιστεί με βάση το εκάστοτε ισχύον επιτόκιο υπερημερίας, γενομένου δεκτού του σχετικού λόγου της προσφυγής, αφού η εφαρμογή του άρθρου 21 του Κ.Δ. είναι αντίθετη με το άρθρο 4 παρ.1 και το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, δεδομένου ότι δεν συντρέχει λόγος δημοσίου συμφέροντος που να καθιστά ανεκτή τη διαφοροποίηση του επιτοκίου υπέρ του Δημοσίου, ούτε αυτό επικαλείται την ύπαρξη τέτοιου λόγου (Σ.τ.Ε Ολομ 1663/2009, ΔΕφΑθ 222/2009), γενομένου δεκτού του σχετικού λόγου της προσφυγής.

8. Επειδή, κατ' ακολουθία, η κρινόμενη προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως προς τη δεύτερη προσφεύγουσα ως ανομιμοποίητη, να γίνει δεκτή ως προς τον πρώτο προσφεύγοντα, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη πράξη και να επιστραφεί ο φόρος που παρακρατήθηκε αχρεωστήτως, κατά τα αναφερόμενα στο διατακτικό. Ακόμη, κατ' εκτίμηση των περιστάσεων πρέπει να απαλλαγεί το Ελληνικό Δημόσιο από τα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος (άρθρο 275 παρ.1 εδ.ε' Κ..Δ..Δικ.), ενώ πρέπει να

αποδοθεί στον προσφεύγοντα το καταβληθέν παράβολο (άρθρο 277 παρ.9 του Κ.Δ.Δικ.).

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Απορρίπτει την προσφυγή ως προς τη δεύτερη προσφεύγουσα ως ανομιμοποίητη.

Δέχεται την προσφυγή ως προς τον πρώτο προσφεύγοντα.

Ακυρώνει την 6447/30-5-2007 αρνητική απάντηση του Προϊσταμένου της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας Πετρούπολης και δέχεται την 6447/25-5-2007 ανακλητική δήλωση του προσφεύγοντος.

Αναγνωρίζει ότι απαλλάσσεται από το φόρο εισοδήματος το ποσό των εξήντα χιλιάδων τετρακοσίων πενήντα δύο ευρώ (60.452), που έλαβε ο πρώτος προσφεύγων ως επίδομα αλλοδαπής για την υπηρεσία του στη Ρώμη, κατά το οικονομικό έτος 2007.

Υποχρεώνει τον Προϊστάμενο της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας Πετρούπολης να προβεί στη διενέργεια νέας εκκαθάρισης του φόρου εισοδήματος του προσφεύγοντος για το οικονομικό έτος 2007 και να επιστρέψει σ' αυτόν το ποσό φόρου των δέκα χιλιάδων εξακοσίων εξήντα οκτώ (10.668), που παρακρατήθηκε αχρεωστήτως, μαζί με το νόμιμο τόκο, ο οποίος αρχίζει να υπολογίζεται από την κατάθεση της ένδικης προσφυγής (20/6/2007) και με το εκάστοτε ισχύον επιτόκιο υπερημερίας.

Απαλλάσσει το Ελληνικό Δημόσιο από τα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος.

Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου στον προσφεύγοντα.

Η διάσκεψη του Δικαστηρίου έγινε στην Αθήνα, στις 06-10-2010

ΗΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΚΑΡΑΚΑΣΗ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ
ΜΑΡΙΑ ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ

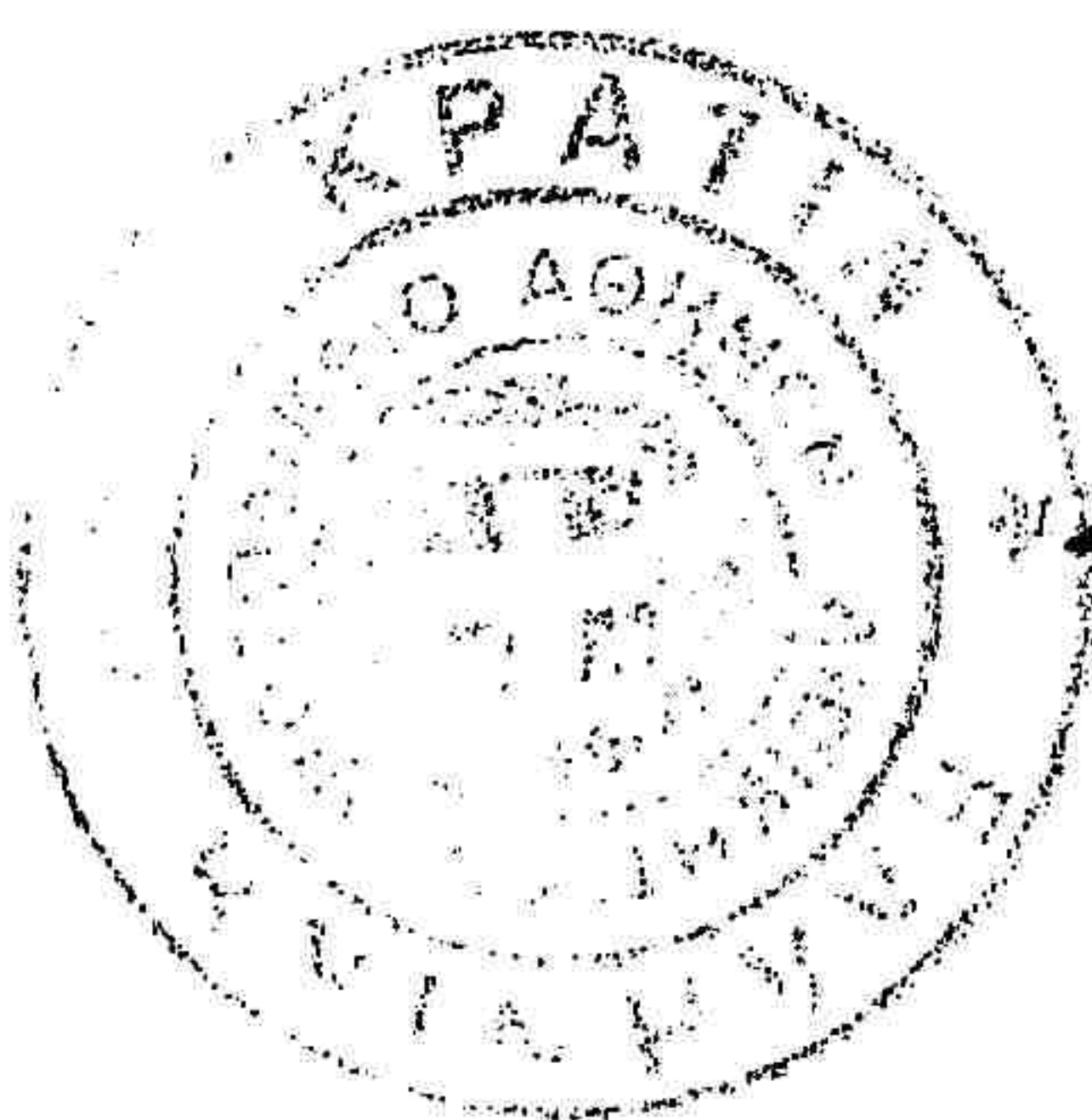
Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΒΑΡΒΑΡΑ ΡΑΠΤΗ

Η απόφαση δημοσιεύθηκε στο ακροατήριό του κατά την έκτακτη δημόσια συνεδρίαση της 29-10-2010 με άλλη σύνθεση λόγω προαγωγής της Προέδρου Πρωτοδικών Κ. Καρακάση σε Εφέτη και της Κ. Καλλικάκη σε Πρόεδρο Πρωτοδικών Δ.Δ.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΚΑΛΛΙΚΑΚΗ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΒΑΡΒΑΡΑ ΡΑΠΤΗ

Ακριβές αντίγραφο
Αθήνα 10. 6. 2011
Ο προϊστάμενος του τμήματος

Χριστίνα
Κασκοφέου

ΤΟ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Τμήμα 2^ο Τριμελές

Αποτελούμενο από τους: Αγγελική Μαραγκού-Ζουγανέλη, Πρόεδρο Εφετών Διοικητικών Δικαστηρίων, Αγγελική Συντελή-Πιστοφίδου και Στεφανία Γιαννούλη (Εισηγήτρια), Εφέτες Διοικητικών Δικαστηρίων και γραμματέα τη Μαρία Γκόλα, δικαστική υπάλληλο,

συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 7 Φεβρουαρίου 2012, για να δικάσει την από 15 Ιουλίου 2011 (αριθμ. καταχ. ΑΒΕΜ 2468/25-7-2011) έφεση,

του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Πετρούπολης Αττικής και παραστάθηκε με το Δικαστικό Αντιπρόσωπο του Ν.Σ.Κ., Μιχαήλ Καρατσιόλη, καταθέτοντας την προβλεπόμενη από το άρθρο 133 παρ. 2 του Κ.Δ.Δ., δήλωση,

κατά του Γεωργίου Τζαμάκου του Χρήστου, κατοίκου Πετρούπολης Αττικής (οδός Διγενή Ακρίτα αρ. 13), ο οποίος δεν παραστάθηκε.

Το Δικαστήριο,

μελέτησε τη δικογραφία και

σκέφτηκε σύμφωνα με το νόμο.

1. Επειδή, με την κρινόμενη έφεση του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται νόμιμα από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Πετρούπολης, για την άσκηση της οποίας δεν απαιτείται, κατά το νόμο, η καταβολή παραβόλου, ζητείται; παραδεκτώς, να εξαφανιστεί η 17261/2010 οριστική απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, κατά το μέρος που αφορά τον ήδη έφεσίβλητο. Με την απόφαση αυτή, έγινε δεκτή προσφυγή του τελευταίου κατά της 6447/30-5-2007 αρνητικής απάντησης του ως άνω Προϊσταμένου, ακυρώθηκε η απάντηση

αυτή, έγινε δεκτή η από 25-5-2007 μερική ανακλητική δήλωση φορολογίας εισοδήματος του εφεσίβλητου, οικονομικού έτους 2007, αναγνωρίστηκε ότι δεν υπόκειται σε φόρο εισοδήματος ποσό 60.452 ευρώ, που αντιστοιχεί στο επίδομα αλλοδαπής που έλαβε κατά το έτος αυτό για την υπηρεσία του στη Ρώμη ως στρατιωτικός και διατάχθηκε, μετά από νέα εκκαθάριση, η επιστροφή στον εφεσίβλητο του αχρεωστήτως παρακρατηθέντος ποσού του φόρου, που αναλογεί στο ως άνω επίδομα, ύψους 10.668 ευρώ, νομιμοτόκως από την κατάθεση της προσφυγής (20-6-2007) και με το εκάστοτε ισχύον επιτόκιο υπερημερίας. Κατά τη συζήτηση της έφεσης αυτής, δεν παραστάθηκε ο εφεσίβλητος, ο οποίος όμως κλητεύτηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα (βλ. το από 23-11-2011 αποδεικτικό επίδοσης της σχετικής κλήσης της επιμελήτριας ΔΕΑ Σοφίας Τσεκούρα).

2. Επειδή, ο ν. 2685/1999 «Κάλυψη δαπανών μετακινουμένων υπαλλήλων εντός και εκτός Επικράτειας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 35 Α'), ορίζει, στο άρθρο 1, ότι: «1. Στις διατάξεις του παρόντος νόμου υπάγονται οι μετακινούμενοι εκτός έδρας, με οποιαδήποτε ιδιότητα, με εντολή του Δημοσίου, ... στο εσωτερικό ή το εξωτερικό, για εκτέλεση υπηρεσίας, με ειδική αποστολή, ... καθώς και οι τοποθετούμενοι, μετατιθέμενοι και αποσπώμενοι. 2. Οι αναγνωριζόμενες σε βάρος του Δημοσίου δαπάνες μετακίνησης είναι: α. Το αντίτιμο των εισιτηρίων των συγκοινωνιακών μέσων, η έκδοση κάρτας απεριορίστων διαδρομών, καθώς και η δαπάνη χρήσης ιδιόκτητου μεταφορικού μέσου ή μισθωμένου οχήματος, στις περιπτώσεις που επιτρέπεται η χρησιμοποίησή του, β. Τα έξοδα διανυκτέρευσης, γ. Η ημερήσια αποζημίωση, δ. Τα έξοδα μετάθεσης, τοποθέτησης και απόσπασης, ε. Τα έξοδα μετακίνησης όσων αποχωρούν από την υπηρεσία λόγω συνταξιοδότησης, για τη μετάβασή τους στον τόπο της μόνιμης κατοικίας τους», στο άρθρο 4 ότι: «1. Οι μετακινούμενοι στο εσωτερικό ή στο εξωτερικό δικαιούνται να ταξιδεύουν, ανάλογα με την ιδιότητά τους και το βαθμό που κατέχουν, στις παρακάτω θέσεις:... 2. Τα μέλη οικογενείας... δικαιούνται να ταξιδεύουν στην ίδια θέση που ταξιδεύει ο υπάλληλος... Συνοδοί ασφαλείας δικαιούνται την ίδια θέση με το πρόσωπο που συνοδεύουν» και στο άρθρο 17, υπό τον τίτλο «Δαπάνες μετακίνησης από και προς το εξωτερικό - Επίδομα αλλοδαπής», ότι: «1. Στα αναφερόμενα στο άρθρο 4 του παρόντος νόμου

πρόσωπα που μεταβαίνουν με εντολή του Δημοσίου ή του Ν.Π.Δ.Δ. για εκτέλεση υπηρεσίας ή με ειδική αποστολή ή για εκπαίδευση στο εξωτερικό, μέχρι τριάντα (30) ημέρες, καταβάλλονται έξοδα μετακίνησης, ημερήσια αποζημίωση και έξοδα διανυκτέρευσης. 2. Για χρονικό διάστημα άνω των τριάντα (30) ημερών καταβάλλεται στους ανωτέρω επίδομα αλλοδαπής, σε ποσοστό επί του επιδόματος αλλοδαπής του Έλληνα πρέσβη της χώρας όπου υπηρετούν, που καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εξωτερικών και Οικονομικών, για τους πολιτικούς υπαλλήλους και με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Άμυνας, Εξωτερικών και Οικονομικών για τους στρατιωτικούς, με εξαίρεση τις ειδικές περιπτώσεις του άρθρου 20 του παρόντος νόμου ...». Εξάλλου, ο ν. 2594/1998 «Οργανισμός του Υπουργείου Εξωτερικών» (ΦΕΚ 62 Α'), ορίζει στο άρθρο 135 ότι: «1. Ως αποδοχές των υπαλλήλων του Υπουργείου Εξωτερικών νοούνται ο βασικός μισθός τους και όλα τα, κατά τις κείμενες διατάξεις, χορηγούμενα επιδόματα και προσαυξήσεις...4. Προς αντιμετώπιση του αυξημένου κόστους ζωής στην αλλοδαπή και των ειδικών συνθηκών διαβίωσης σε κάθε χώρα, παρέχεται σε συνάλλαγμα, ανεξαρτήτως των αποδοχών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, και επίδομα υπηρεσίας στην αλλοδαπή, αναλόγως του κλάδου και του βαθμού. Το επίδομα αυτό προσαυξάνεται αναλόγως των ποσοστών που ορίζονται για τα οικογενειακά βάρη και τη στέγαση...».

3. Επειδή, ο Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος που κυρώθηκε με το ν. 2238/1994 (ΦΕΚ 151 Α'), ορίζει στο άρθρο 45, στη μεν παράγραφο 1 ότι: «Εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες είναι το εισόδημα που προκύπτει κάθε ένα οικονομικό έτος από μισθούς, ημερομίσθια, επιχορηγήσεις, επιδόματα, συντάξεις και γενικά από κάθε παροχή που χορηγείται περιοδικά με οποιαδήποτε μορφή είτε σε χρήμα είτε σε είδος ή άλλες αξίες για παρούσα ή προηγούμενη υπηρεσία ή για οποιαδήποτε άλλη αιτία, το οποίο αποκτάται από μισθωτούς γενικά και συνταξιούχους ...», στη δε παράγραφο 4, όπως η περίπτωση β' αυτής αντικαταστάθηκε από το άρθρο 5 παρ.20 του ν.2753/1999 (ΦΕΚ 249 Α') και στη συνέχεια από το άρθρο 1 παρ.24 του ν.2954/2001 (ΦΕΚ 255 Α'), ότι: «Δεν θεωρείται εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και δεν υπόκειται σε φόρο: α) ... β)

Οι δαπάνες που καταβάλλονται στα πρόσωπα που μετακινούνται με εντολή του Δημοσίου...όπως ορίζονται με τις διατάξεις του ν. 2685/1999 (ΦΕΚ 35 Α') και του π.δ/τος 200/1993 (ΦΕΚ 75 Α'), καθώς και τα έξοδα κίνησης που καταβάλλονται στους οικονομικούς επιθεωρητές... ». Περαιτέρω, ο ίδιος Κώδικας, στο άρθρο 47 παρ. 1 έως 3, όπως η παράγραφος 3 αντικαταστάθηκε από το άρθρο 12 παρ. 10 του ν. 2459/1997 (ΦΕΚ 17 Α'), ορίζει ότι: «1. Το εισόδημα που καθορίζεται στο άρθρο 45 αποτελεί το ακαθάριστο εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες. Από αυτό το εισόδημα εκπίπτουν: ... 2. Το ποσό που απομένει μετά τη διενέργεια των εκπτώσεων που ορίζονται στην προηγούμενη παράγραφο, αποτελεί το καθαρό εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες. 3. Ειδικά, για τους υπαλλήλους του Υπουργείου Εξωτερικών και των λοιπών δημόσιων πολιτικών υπηρεσιών, ... και των στρατιωτικών που υπηρετούν στην αλλοδαπή, ..., ως καθαρό εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες αυτού του άρθρου λαμβάνεται ποσό ίσο με το καθαρό ποσό αποδοχών, τις οποίες αυτοί θα έπαιρναν αν υπηρετούσαν στο εσωτερικό». Τέλος, η παρ. 4 του άρθρου 14 του ίδιου Κώδικα, η οποία προστέθηκε με το άρθρο 10 παρ. 10 του ως άνω ν. 2459/1997, ορίζει ότι: «Το καθαρό ποσό των αποδοχών που παίρνουν τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 47 ως μισθωτοί από τους εργοδότες που αναφέρονται στην ίδια παράγραφο, κατά το τμήμα που απομένει μετά την αφαίρεση από αυτό του καθαρού ποσού των αποδοχών, τις οποίες αυτοί θα έπαιρναν αν υπηρετούσαν στο εσωτερικό, φορολογείται αυτοτελώς με συντελεστή φόρου δεκαπέντε τοις εκατό (15%). Ο φόρος που προκύπτει παρακρατείται κατά την πληρωμή... Με την παρακράτηση του φόρου που ενεργείται σύμφωνα με τα πιο πάνω εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση από το φόρο εισοδήματος για το ποσό αυτό των αποδοχών». Για τα ποσά που προβλέπονται στην τελευταία αυτή διάταξη, τα οποία καταβάλλονται στους υπαλλήλους του Υπουργείου Εξωτερικών που υπηρετούν στην αλλοδαπή, θεσπίστηκε, για τις αποδοχές που καταβάλλονται από 1-1-2010 και μετά, απαλλαγή τους από το φόρο εισοδήματος, με το άρθρο 8 του ν.3790/2009 (ΦΕΚ 143 Α'), το οποίο στη συνέχεια καταργήθηκε από το άρθρο 4 παρ.4 του ν.3842/2010 (ΦΕΚ 58 Α'), με το οποίο καταργήθηκε επίσης και η διάταξη της

παράγραφου 4 του άρθρου 14 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, περί αυτοτελούς φορολόγησης.

4. Επειδή, επομένως, κατά το κρίσιμο οικονομικό έτος (2007), το επίδομα αλλοδαπής, το οποίο ελάμβαναν, μεταξύ άλλων, σύμφωνα με το άρθρο 17 παρ.2 του ν.2685/1999, οι στρατιωτικοί υπάλληλοι όταν μετέβαιναν στο εξωτερικό με εντολή του Δημοσίου για εκτέλεση υπηρεσίας ή με ειδική αποστολή για χρονικό διάστημα άνω των τριάντα ημερών προς αντιμετώπιση του αυξημένου κόστους ζωής στην αλλοδαπή και των ειδικών συνθηκών διαβίωσης σε κάθε χώρα, αποτελούσε εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και υπέκειτο, σύμφωνα με τη ρητή διάταξη του άρθρου 14 παρ.4 του ν.2238/1994, σε αυτοτελή φορολόγηση με συντελεστή 15%. Και τούτο, διότι σύμφωνα με τα άρθρα 1 παρ.2 και 17 παρ.1 του ν.2685/1999, στο οποίο παραπέμπει η αναφερόμενη σε απαλλαγή από το φόρο εισοδήματος διάταξη του άρθρου 45 παρ.4 περ.β' του ν.2238/1994, όπως τροποποιήθηκε από τα άρθρα 5 παρ.20 του ν.2753/1999 και 1 παρ.24 του ν.2954/2001, δαπάνες μετακινήσεως στο εξωτερικό, οι οποίες αναγνωρίζονται από το Δημόσιο και απαλλάσσονται από το φόρο εισοδήματος σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη του άρθρου 45 παρ.4 περ.β' του ν.2238/1994, είναι τα έξοδα μετακινήσεως, η ημερήσια αποζημίωση και τα έξοδα διανυκτερεύσεως, που καταβάλλονται στους μετακινούμενους με εντολή του Δημοσίου για εκτέλεση υπηρεσίας υπαλλήλους, δεν περιλαμβάνονται, όμως, σ' αυτές το επίδομα αλλοδαπής, το οποίο καταβάλλεται, μεταξύ άλλων, στους μετακινούμενους στο εξωτερικό στρατιωτικούς υπαλλήλους λόγω αποσπάσεώς τους σε προξενικές αρχές της αλλοδαπής (πρβλ. ΣΤΕ 4064/2011)

5. Επειδή στη προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας, προκύπτουν τα εξής: Ο εφεσίβλητος, αξιωματικός του Πολεμικού Ναυτικού, υπηρέτησε στην ελληνική πρεσβεία στη Ρώμη, ως Γραμματέας του Ναυτικού Ακολουθού της Ελλάδας, κατά το διάστημα από 29-7-2005 έως 29-7-2007, κατά το οποίο του καταβλήθηκε επίδομα αλλοδαπής, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17 του ν.2685/1999. Όπως δε προκύπτει από την οικεία βεβαίωση αποδοχών της Επιμελητείας Δ/ΓΕΝ του ΥΠΕΘΑ, για το έτος 2006 (οικονομικό έτος

2007) καταβλήθηκε στον εφεσίβλητο καθαρή αποζημίωση, 60.452 ευρώ, και του παρακρατήθηκε φόρος εισοδήματος, με συντελεστή 15%, ποσού 10.668 ευρώ. Την ως άνω δε αποζημίωση δήλωσε στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος που υπέβαλε στην αρμόδια Δ.Ο.Υ Πετρούπολης για το κρίσιμο οικονομικό έτος 2007, ως εισόδημα που φορολογείται με ειδικό τρόπο. Στη συνέχεια, ο εφεσίβλητος υπέβαλε στην ως άνω Δ.Ο.Υ την από 25-5-2007 αίτηση, με την οποία, ανακαλώντας εν μέρει την αρχική δήλωσή του, ζήτησε, αφενός μεν να μην υπαχθεί σε φόρο το ως άνω επίδομα, υποστηρίζοντας ότι δεν αποτελεί μισθό, αλλά προορίζεται να καλύψει τις δαπάνες παραμονής του στο εξωτερικό, αφετέρου δε να του επιστραφεί ο ως άνω φόρος, ύψους 10.668 ευρώ, ως αχρεωστήτως παρακρατηθείς. Ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ Πετρούπολης, με την 6447/30-5-2007 αρνητική απάντησή του, απέρριψε τα ένδικα αιτήματα, με την αιτιολογία ότι το εν λόγω επίδομα αποτελεί εισόδημα και φορολογείται με συντελεστή 15%, ο φόρος δε αυτός παρακρατείται κατά την πληρωμή του επιδόματος. Το Πρωτόδικο Δικαστήριο, επιλαμβανόμενο σχετικής προσφυγής του ήδη εφεσίβλητου και της συζύγου του, με την εκκαλούμενη απόφαση, δέχτηκε αυτήν κατά το μέρος που ασκήθηκε από τον εφεσίβλητο, ακύρωσε την ως άνω αρνητική απάντηση, δέχτηκε την από 25-5-2007 μερική ανακλητική δήλωση φορολογίας εισοδήματος του εφεσίβλητου, οικονομικού έτους 2007, αναγνώρισε ότι δεν υπόκειται σε φόρο εισοδήματος το ποσό των 60.452 ευρώ, που αντιστοιχεί στο επίδομα αλλοδαπής που αυτός έλαβε κατά το κρίσιμο έτος για την υπηρεσία του στη Ρώμη ως στρατιωτικός και διατάχθηκε, μετά από νέα εκκαθάριση, η επιστροφή στον εφεσίβλητο του αχρεωστήτως παρακρατηθέντος ποσού του φόρου, που αναλογεί στο ως άνω επίδομα, ύψους 10.668 ευρώ, νομιμοτόκως από την κατάθεση της προσφυγής (20-6-2007) και με το εκάστοτε ισχύον επιτόκιο υπερημερίας. Ήδη, με την κρινόμενη έφεση, το εκκαλούν ζητά να εξαφανισθεί η εκκαλούμενη απόφαση, κατά το μέρος που αφορά τον εφεσίβλητο, προβάλλοντας ότι η αποζημίωση εξωτερικού που καταβάλλεται στους στρατιωτικούς που υπηρετούν στο εξωτερικό υπόκειται σε φόρο. Εξάλλου, ο εφεσίβλητος, με υπόμνημα που κατέθεσε στο Δικαστήριο πριν τη συζήτηση της κρινόμενης έφεσης, υπεραμύνεται της ορθότητας της εκκαλούμενης απόφασης και υποστηρίζει ότι το ένδικο ζήτημα έχει λυθεί με την

3544/2008 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, την οποία και προσκομίζει.

★Ομως, η απόφαση αυτή αφορά στην προβλεπόμενη από τη –διαφορετική– διάταξη του άρθρου 20 παρ.1 του ν.2685/1999 αποζημίωση που καταβάλλεται στους στρατιωτικούς που υπηρετούν στην Κύπρο και δεν έκρινε επί του ζητήματος που τίθεται στην ένδικη υπόθεση, αν δηλαδή το επίδομα αλλοδαπής του άρθρου 17 παρ.2 του ν.2685/1999 σε συνδυασμό με το άρθρο 135 του ν.2594/1998 υπόκειται ως καθαρό ποσό αποδοχών που λαμβάνεται στην αλλοδαπή, σε αυτοτελή φορολόγηση με συντελεστή 15%, κατ' άρθρο 14 παρ.4 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, σε συνδυασμό με τα άρθρα 45 παρ.1 και παρ. 4 περ.β' και 47 παρ.3 του ίδιου Κώδικα (ΣΤΕ 2961/2010).

6. Επειδή, σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν στην 4^η σκέψη, το επίδοκο επίδομα αλλοδαπής που ελάμβαναν, κατά τον κρίσιμο χρόνο, οι μετακινούμενοι στο εξωτερικό στρατιωτικοί υπάλληλοι λόγω αποσπάσεώς τους σε προξενικές αρχές της αλλοδαπής, αποτελούσε εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και υπέκειτο σε αυτοτελή φορολόγηση με συντελεστή 15%. Κατ' ακολουθίαν η εκκαλούμενη απόφαση που δέχτηκε τα αντίθετα έσφαλε και πρέπει, κατά το μέρος αυτό, να εξαφανιστεί, κατά παραδοχή της κρινόμενης έφεσης. Περαιτέρω, πρέπει να διακρατηθεί προς εκδίκαση, κατά το ίδιο μέρος, η με ημερομηνία κατάθεσης 20-6-2007 προσφυγή, η οποία, βάσει των όσων προαναφέρθηκαν, πρέπει να απορριφθεί και να περιέλθει στο Δημόσιο το καταβληθέν γι' αυτήν παράβολο (αρ.277 παρ.9 του ΚΔΔ). Τέλος, δεν πρέπει να επιδικαστούν δικαστικά έξοδα, λόγω μη υποβολής εκ μέρους του εκκαλούντος σχετικού αιτήματος (αρ. 275 παρ.7 του ΚΔΔ).

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Δέχεται την έφεση.

Εξαφανίζει την 17261/2010 οριστική απόφαση του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, κατά το μέρος που αφορά τον εφεσίβλητο.

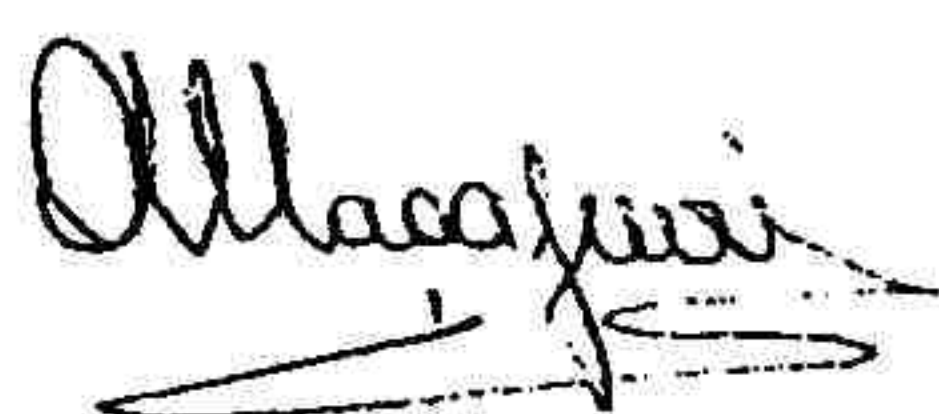
Δικάζει περαιτέρω, κατά το ίδιο μέρος, τη με ημερομηνία κατάθεσης 20-6-2007 προσφυγή.

Απορρίπτει αυτήν και

Ορίζει να περιέλθει στο Δημόσιο το παράβολο που καταβλήθηκε για την προσφυγή.

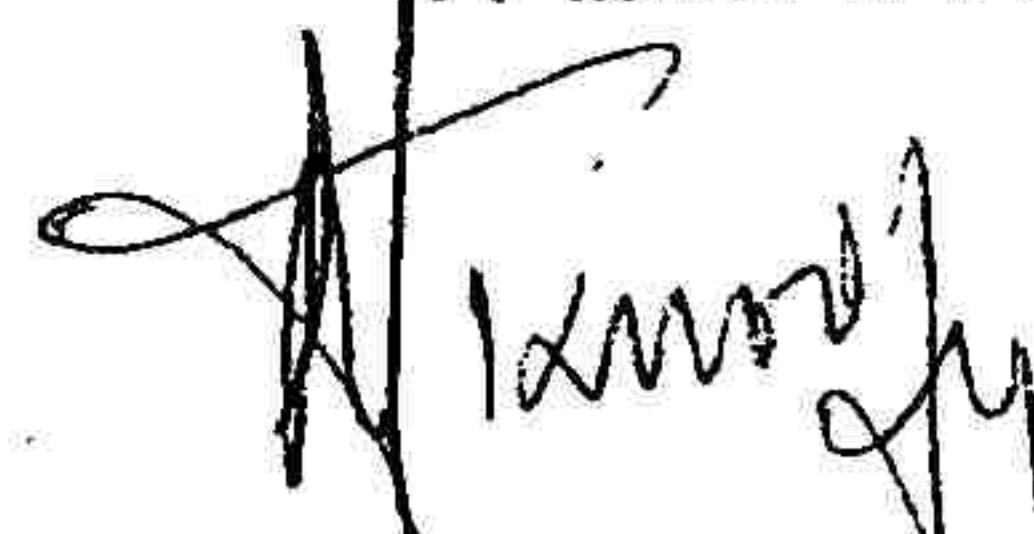
Η διάσκεψη του Δικαστηρίου έγινε στην Αθήνα στις 21 Φεβρουαρίου 2012 και η απόφαση δημοσιεύθηκε στο ίδιο τόπο, στο ακροατήριο του Δικαστηρίου σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στις 3 Απριλίου 2012.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΑΡΑΓΚΟΥ-ΖΟΥΓΑΝΕΛΗ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΜΑΡΙΑ ΓΚΟΛΑ

A.B.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Αθήνα, 13-3-2013
Γραμματέας

Μαρία Γκολιά

Αριθμός 2795/2014

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ Β'

ΣΕ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

(άρθρο 34 Α του Π.Δ. 18/1989, όπως ισχύει)

Συνεδρίασε στις 3 Δεκεμβρίου 2014 με την εξής σύνθεση : Φ. Αρναούτογλου, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Β' Τμήματος, Α.-Γ. Βώρος, Σύμβουλος, Β. Μόσχου, Πάρεδρος. Γραμματέας ο Ι. Μητροτάσιος, Γραμματέας του Β' Τμήματος.

Για να αποφασίσει σχετικά με την από 8 Μαΐου 2013 αίτηση :
του Γεωργίου Τζαμάκου του Χρήστου, κατοίκου Πετρούπολης
Αττικής,

κατά του Υπουργού Οικονομικών.

Με την αίτηση αυτή ο αναιρεσείων επιδιώκει να αναιρεθεί η υπ' αριθμ. 1302/2012 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών.

Η αίτηση εισάγεται προς κρίση σε συμβούλιο, κατόπιν της από 28 Νοεμβρίου 2014 πράξης του Προέδρου του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Κατά τη συνεδρίασή του, το συμβούλιο άκουσε την εισηγήτρια, Πάρεδρο Β. Μόσχου.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά το νόμο

1. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση για την άσκηση της οποίας έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (υπ' αριθμ. 3578638, 1198326-7/2013 ειδικά γραμμάτια παραβόλου, σειράς Α) ζητείται η αναίρεση της υπ' αριθμ. 1302/2012 αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, με την οποία, κατ' αποδοχήν έφεσης του Δημοσίου, αφού εξαφανίστηκε η υπ' αριθμ. 17261/2010 απόφαση του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, στη συνέχεια, δικάστηκε και απορρίφθηκε προσφυγή του αναιρεσείοντος κατά της υπ' αριθμ. 6447/30-5-2007 αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Πετρούπολης επί μερικής ανακλητικής δήλωσης φορολογίας

εισοδήματος του αναιρεσειόντος, οικονομικού έτους 2007. Ειδικότερα, το διοικητικό εφετείο θεώρησε ότι αποτελεί εισόδημα και, συνεπώς, υπόκειται σε φόρο εισοδήματος ποσό 60.452 ευρώ που, κατ' άρθρο 17 παρ. 2 του ν. 2685/1999, σε συνδυασμό με το άρθρο 135 του ν. 1594/1998, είχε λάβει ο αναιρεσειών ως επίδομα αλλοδαπής κατά το έτος αυτό για την υπηρεσία του ως στρατιωτικός στην ελληνική πρεσβεία της Ρώμης.

2. Επειδή, στο άρθρο 34Α του π.δ. 18/1989 (ΦΕΚ Α 8), όπως ήδη ισχύει, ορίζεται ότι «1. Δικαστικός σχηματισμός που συγκροτείται από τον Πρόεδρο του αρμόδιου Τμήματος και απαρτίζεται από τον ίδιο ή τον νόμιμο αναπληρωτή του, τον εισηγητή της υπόθεσης και ένα σύμβουλο, μπορεί, με ομόφωνη απόφασή του που λαμβάνεται σε συμβούλιο, να απορρίπτει ένδικα βοηθήματα και μέσα που είναι προδήλως απαράδεκτα ή αβάσιμα ...».

3. Επειδή, με το άρθρο 12 του ν. 3900/2010 (ΦΕΚ Α 213) αντικαταστάθηκαν οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 53 του π.δ. 18/1989, ως ίσχυε, ως εξής : «Η αίτηση αναιρέσεως επιτρέπεται μόνον όταν προβάλλεται από τον διάδικο με συγκεκριμένους ισχυρισμούς που περιέχονται στο εισαγωγικό δικόγραφο ότι δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή ότι υπάρχει αντίθεση της προσβαλλομένης αποφάσεως προς τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου είτε προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου. 4. Δεν επιτρέπεται η άσκηση αίτησης αναιρέσεως όταν το ποσό της διαφοράς που άγεται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι κατώτερο από σαράντα χιλιάδες ευρώ ...». Επομένως, προκειμένου να ασκηθεί παραδεκτώς αίτηση αναιρέσεως, απαιτείται σωρευτικώς αφ' ενός μεν το ποσό της διαφοράς, όταν, βέβαια, αυτή έχει χρηματικό αντικείμενο, να υπερβαίνει τις 40.000 ευρώ, αφ' ετέρου δε με το εισαγωγικό δικόγραφο να προβάλλονται ισχυρισμοί με το περιεχόμενο του άρθρου 12 του ν. 3900/2010. Όπως έχει κριθεί, οι ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 12 παρ. 1 του ν. 3900/2010 τέθηκαν χάριν της αποσυμφορήσεως του Συμβουλίου της Επικρατείας από μεγάλο αριθμό αναιρετικών δικών, στις οποίες δεν τίθενται σοβαρά νομικά ζητήματα ή τίθενται ζητήματα, τα οποία έχουν ήδη επιλυθεί. Τούτο δε, προς το σκοπό τόσο της εξυπηρετήσεως του προορισμού του

Συμβουλίου της Επικρατείας, ως ανωτάτου δικαστηρίου με κύρια αποστολή, κατά την άσκηση των αναιρετικών αρμοδιοτήτων του, την ενοποίηση της νομολογίας των διοικητικών δικαστηρίων, όσο και της επιταχύνσεως της απονομής της διοικητικής δικαιοσύνης, εφόσον, πάντως, επί των συγκεκριμένων διαφορών υφίσταται τελεσίδικη κρίση του δικαστηρίου της ουσίας και διαφυλάσσεται, κατά τον τρόπο αυτό, το δικαίωμα παροχής έννομης προστασίας από δικαστήριο. Εξάλλου, τυχόν σοβαρά ζητήματα τα οποία, ανεξάρτητα από τις τασσόμενες με την ανωτέρω διάταξη δικονομικές προϋποθέσεις παραδεκτού, ενδείκνυται να αχθούν προς κρίση ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, μπορούν, εκτός των άλλων (λ.χ. άρθρο 2 ν. 3900/2010), να αποτελέσουν αντικείμενο αιτήσεως αναιρέσεως υπέρ του νόμου, κατά τις σχετικές διατάξεις, οι οποίες δεν θίγονται και εξακολουθούν να ισχύουν (ΣτΕ 3784/2012). Ενόψει τούτων, οι παρατεθείσες στην προηγούμενη σκέψη διατάξεις του ν. 3900/2010, με το περιεχόμενο αυτό, δεν αντίκεινται προς το Σύνταγμα (ΣτΕ 106/2012 7μ., 196/2012 7μ., 2471/2012 7μ., 4439/2012 7μ., 3008/2013). Ειδικότερα οι διατάξεις αυτές δεν αντίκεινται προς την διάταξη του άρθρου 20 παρ. 1, αλλά ούτε και στην διάταξη του άρθρου 95 παρ. 1 περ. β' του Συντάγματος, με την οποία κατοχυρώνεται η αναιρετική αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας, δεδομένου ότι από την διάταξη αυτή του Συντάγματος δεν συνάγεται, ενόψει και της διατάξεως της παρ. 4 του ιδίου άρθρου, ότι ο κοινός νομοθέτης κωλύεται, κατά την άσκηση της ρυθμιστικής του αρμοδιότητας, να θεσπίσει, βάσει μάλιστα αντικειμενικών κριτηρίων, δικονομικές προϋποθέσεις, οι οποίες περιορίζουν το παραδεκτό της αιτήσεως αναιρέσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας μόνο στις περιπτώσεις, στις οποίες, επί των τιθεμένων ζητημάτων είτε δεν υπάρχει ακόμη νομολογία, είτε υπάρχει αντίθεση της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως προς την υπάρχουσα νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου (ΣτΕ 3784/2012, 4439/2012 7μ., 4987/2012). Περαιτέρω, και ενόψει των προεκτεθέντων, η ανωτέρω διάταξη του άρθρου 12 παρ. 1 του ν. 3900/2010 δεν αντίκειται, όπως έχει κριθεί (ΣτΕ 4987/2012) ούτε προς τις διατάξεις, μεταξύ άλλων, των άρθρων 26 και 93 του Συντάγματος, ούτε, επίσης, προς

την διάταξη του άρθρου 6 παρ. 1 της κυρωθείσας με το ν.δ. 53/1974 (ΦΕΚ Α 256) Ευρωπαϊκής Συμβάσεως δια την Προάσπισιν των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, δεδομένου ότι η αμετάκλητη επίλυση των διαφορών σε σύντομο χρονικό διάστημα είναι σύμφωνη προς τις επιταγές του άρθρου αυτού, ενώ, όπως έχει δεχθεί το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ), λόγω της ιδιαίτερης φύσης του αναιρετικού δικαστηρίου, οι προϋποθέσεις προσβάσεως σε αυτό μπορεί να είναι περισσότερο τυπικές (απόφαση του ΕΔΔΑ της 19ης Δεκεμβρίου 1997, 155/1996/774/975, Brualla Gómez de la Torre κατά Ισπανίας, σκέψη 38). Όλα, συνεπώς, τα περί του αντιθέτου προβαλλόμενα είναι απορριπτέα ως αβάσιμα (ΣΤΕ 4439/2012 7μ., 106/2012 7μ., 1372, 568-9/2014, 4987/2012 κ.α.)

4. Επειδή, όπως προκύπτει από το αποσταλέν στο Δικαστήριο υπ' αριθμ. 40384/6-12-2013 σημείωμα του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Αγίων Αναργύρων, το ποσό του αντικειμένου της διαφοράς ανέρχεται σε 10.668 ευρώ, ήτοι είναι κατώτερο από σαράντα χιλιάδες ευρώ. Κατά συνέπεια, δεν επιτρέπεται εν προκειμένω η άσκηση αιτήσεως αναιρέσεως, κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 53 του π.δ.18/1989, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 12 του ν. 3900/2010, αλυσιτελώς δε επικαλείται ο αναιρεσείων προς θεμελίωση του παραδεκτού της αιτήσεώς του αντίθεση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης στην υπ' αριθμ. 1324/2012 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας. Κατά συνέπεια, η κρινόμενη αίτηση είναι απορριπτέα ως προδήλως απαράδεκτη.

Δια ταύτα

Απορρίπτει την αίτηση.

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 3 Δεκεμβρίου 2014 και εκδόθηκε στις 10 του ιδίου μήνα και έτους.

Ο Πρόεδρος του Β' Τμήματος Ο Γραμματέας του Β' Τμήματος

Φ. Αρναούτογλου

Μητροτάσιος

ΚΑΛΙΟΠΗ ΑΝΔΡΕΟΥ

υπόψη

1-2015

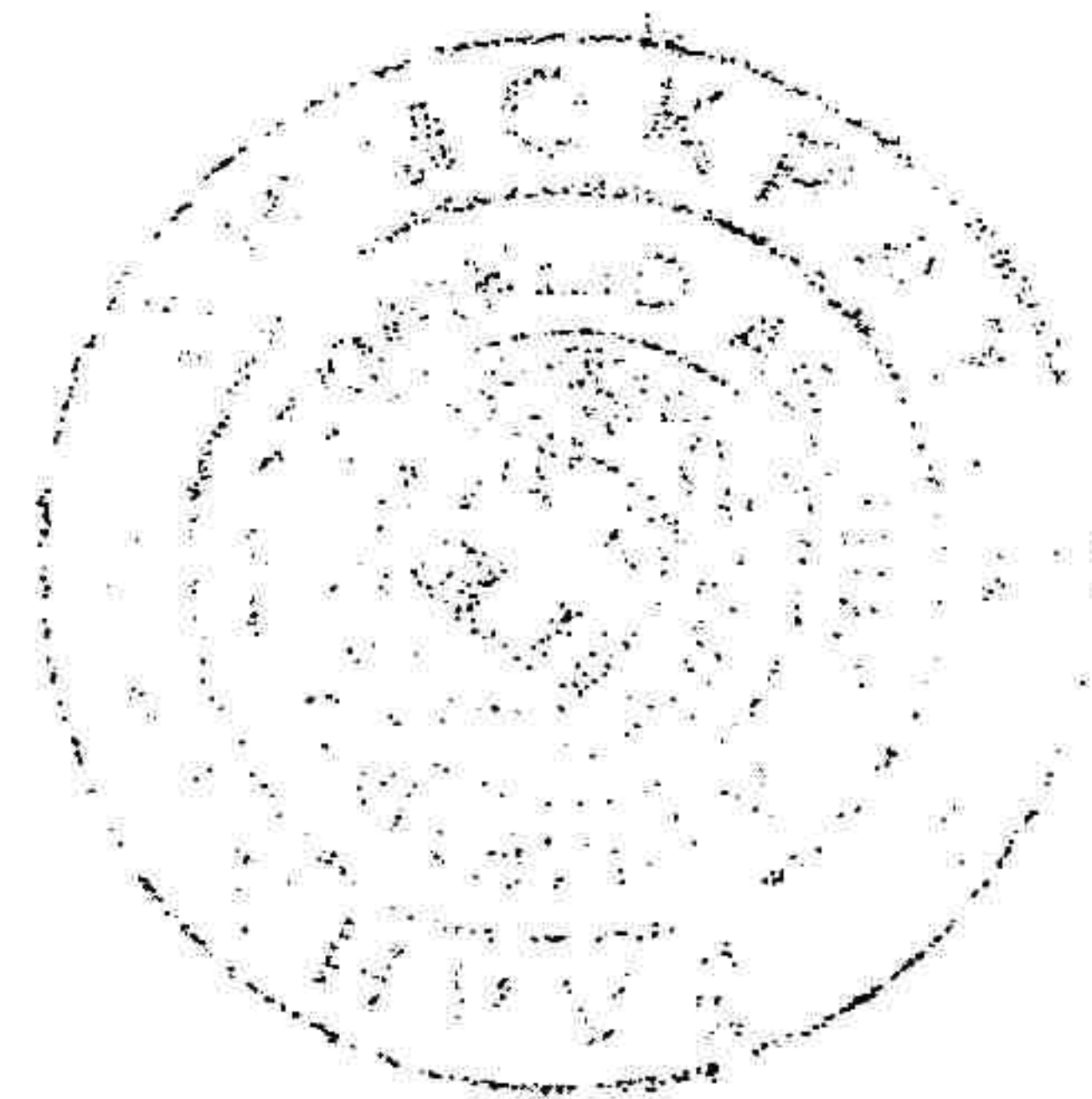
35

35

35

Αριθμός απόφασης 17272/2010

ΓΑΚ 45611/2008

ΤΟ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΑΣ

Τμήμα 13^ο Μονομελές

σ υ ν ε δ ρ ί α σ ε δημόσια στο ακροατήριό του στις 17
Φεβρουαρίου 2010, με δικαστή τη Μαρία Πουλοπούλου, Πρωτοδίκη Δ.Δ. και
γραμματέα τη Χριστίνα Κοσκολού, δικαστική υπάλληλο,

γ ι α να δικάσει την προσφυγή με ημερομηνία κατάθεσης 20-11-
2008,

τ ω ν : 1.Γεωργίου Τζαμάκου του Χρήστου, ο οποίος δεν
εμφανίστηκε στο ακροατήριο, αλλά παραστάθηκε με δήλωση (κατ' άρθρο 133
παρ. 2 εδ. β' του ΚΔΔ) της πληρεξούσιας δικηγόρου Παναγιώτας Δαμουλή και
2.Δήμητρας Αγγελοπούλου του Γεωργίου, η οποία δεν παραστάθηκε,
κατοίκων αμφοτέρων Πετρούπολης Αττικής (οδός Διγενή Ακρίτα αριθ.13),

κ α τ ά του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται από τον
Προϊστάμενο της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας (ΔΟΥ) Πετρούπολης, ο
οποίος δεν παραστάθηκε.

Αφού μελέτησε τη δικογραφία

Σκέφθηκε κατά το νόμο

1. Επειδή, με την κρινόμενη προσφυγή, για την άσκηση της
οποίας έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (βλ. τα σειρές Α' 2182480 και
4504309/23-10-2008 ειδικά έντυπα παραβόλου), οι προσφεύγοντες ζητούν : α)
την ακύρωση της 9011/5-9-2008 αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου της
Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας (Δ.Ο.Υ.) Πετρούπολης, που απέρριψε από
την από 12/8/2008 ταυτάριθμη δήλωση μερικής ανάκλησης της δήλωσης
φόρου εισοδήματός τους για το οικονομικό έτος 2008, σχετικά με τη μη
υποβολή σε φόρο του επιδόματος αλλοδαπής, καθαρού ποσού 45.597 ευρώ,

που καταβλήθηκε στον πρώτο για την υπηρεσία του στο εξωτερικό κατά το έτος αυτό και β) την επιστροφή του φόρου που παρακρατήθηκε αχρεωστήτως επί του επιδόματος αυτού, ύψους 8.047 ευρώ, νομιμοτόκως από την κατάθεση της προσφυγής τους. Η προσφυγή πρέπει να εξεταστεί ως προς το παραδεκτό της άσκησής της.

2. Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 27 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 2717/1999 (ΦΕΚ Α'97), οι διάδικοι διενεργούν τις διαδικαστικές πράξεις και παρίστανται κατά τη συζήτηση με δικαστικούς πληρεξουσίους. Η δικαστική πληρεξουσιότητα παρέχεται σύμφωνα με τις παρ.2 και 3 του άρθρου 30 του ίδιου κώδικα ως εξής: «2. α) με προφορική δήλωση του διαδίκου ή του νόμιμου αντιπροσώπου ή του εκπροσώπου του, στο ακροατήριο, η οποία καταχωρείται στα πρακτικά, ή β) με συμβολαιογραφική πράξη ή με ιδιωτικό έγγραφο, οπότε όμως απαιτείται η βεβαίωση του γνησίου της υπογραφής του διαδίκου ή του νόμιμου αντιπροσώπου ή του εκπροσώπου του από οποιαδήποτε δημόσια, δημοτική ή κοινοτική αρχή. ... 3. Η δικαστική πληρεξουσιότητα προς τους κατά την πρώτη περίοδο της παρ.1 δικαστικούς πληρεξουσίους θεωρείται ότι έχει παρασχεθεί με μόνη τη συνυπογραφή από το διάδικο ή το νόμιμο αντιπρόσωπό του, κατά περίπτωση, του δικογράφου του ενδίκου βοηθήματος ή μέσου. Στην περίπτωση αυτή η συνυπογραφή του δικηγόρου θεωρείται ως βεβαίωση της γνησιότητας της υπογραφής των πιο πάνω προσώπων. ...». Περαιτέρω, σύμφωνα με τις παρ.1 και 5 του άρθρου 28 «1. Για τις πράξεις της προδικασίας θεωρείται ότι υπάρχει η πληρεξουσιότητα, εφόσον είτε επακολουθήσει η νομιμοποίηση του δικαστικού πληρεξουσίου είτε εμφανιστεί στο ακροατήριο ο διάδικος ή ο νόμιμος αντιπρόσωπος ή ο εκπρόσωπός του και δηλώσει ότι εγκρίνει τη διενέργειά τους. ... 5. Αν ο δικαστικός πληρεξούσιος του διαδίκου τελικώς δε νομιμοποιηθεί, οι διαδικαστικές πράξεις που διενεργήθηκαν από αυτόν είναι αυτοδικαίως άκυρες και το σχετικό ένδικο

Αριθμός απόφασης 17272/2010

βοήθημα ή μέσο απορρίπτεται». Τέλος, στο άρθρο 35 του ιδίου Κώδικα ορίζεται ότι: «Το δικαστήριο ελέγχει και αυτεπαγγέλτως τη συνδρομή των διαδικαστικών προϋποθέσεων». Στην προκειμένη περίπτωση, ο πρώτος από τους προσφεύγοντες έχει εξουσιοδοτήσει νομίμως με ιδιωτικό έγγραφο τις δικηγόρους Αθηνών Παναγιώτα Δαμούλη και Αικατερίνη Στεφανοπούλου, η πρώτη από τις οποίες υπέγραψε το δικόγραφο της προσφυγής και η δεύτερη παραστάθηκε με δήλωση κατά τη συζήτηση για λογαριασμό του και υπέγραψε το κατατεθέν υπόμνημα. Η δεύτερη προσφεύγουσα δεν εμφανίστηκε για να εγκρίνει την άσκηση της προσφυγής, ούτε εξουσιοδότησε, μέχρι τη συζήτηση, τις ως άνω δικηγόρους να την εκπροσωπήσουν, παρόλο που νομίμως κλητεύθηκε να παρασταθεί (βλ. την 41704/18-12-2009 κλήση της δικαστικής επιμελήτριας Δήμητρας Γρηγοροπούλου). Για το λόγο αυτό, που εξετάζεται αυτεπαγγέλτως, η κρινόμενη προσφυγή πρέπει, ενόψει όσων προπαρατέθηκαν, να απορριφθεί ως ανομιμοποίητη ως προς τη δεύτερη προσφεύγουσα, ενώ όσον αφορά τον πρώτο προσφεύγοντα ασκείται παραδεκτώς και πρέπει να εξεταστεί ως προς την ουσία της.

3. Επειδή, στο άρθρο 45 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος (ν. 2238/1994) ορίζονται τα εξής: «1. Εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες είναι το εισόδημα που προκύπτει κάθε ένα οικονομικό έτος από μισθούς, ημερομίσθια, επιχορηγήσεις, επιδόματα, συντάξεις και γενικά από κάθε παροχή που χορηγείται περιοδικά με οποιαδήποτε μορφή είτε σε χρήμα είτε σε είδος ή άλλες αξίες για παρούσα ή προηγούμενη υπηρεσία ή οποιαδήποτε άλλη αιτία, το οποίο αποκτάται από μισθωτούς γενικά και συνταξιούχους. 2 ... 4. Δεν θεωρείται εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και δεν υπόκειται σε φόρο: α) ..., β) οι δαπάνες που καταβάλλονται στα πρόσωπα που μετακινούνται με εντολή του Δημοσίου, όπως ορίζονται με τις διατάξεις του ν.2346/1995 (ΦΕΚ Α' 220) και του π.δ/τος 200/1993 (ΦΕΚ Α' 75)» (όπως το εδ.β' αντικαταστάθηκε με την παρ.8 του άρθρου 12 του ν.2459/1997, (ΦΕΚ

Α'17) και μετά με το άρθρο 1 παρ.24 του ν.2954/2001) και στο άρθρο 47 του ίδιου Κώδικα ορίζεται ότι: «1. Το εισόδημα που καθορίζεται στο άρθρο 45 αποτελεί το ακαθάριστο εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες. Από αυτό το εισόδημα εκπίπτουν ... 2. Το ποσό που απομένει μετά τη διενέργεια των εκπτώσεων που ορίζονται στην προηγούμενη παράγραφο, αποτελεί το καθαρό εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες. 3. Ειδικά, για τους υπαλλήλους του Υπουργείου Εξωτερικών και των λοιπών δημόσιων πολιτικών υπηρεσιών, ... και των στρατιωτικών που υπηρετούν στην αλλοδαπή ... ως καθαρό εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες αυτού του άρθρου λαμβάνεται ποσό ίσο με το καθαρό ποσό αποδοχών, τις οποίες αυτοί θα έπαιρναν αν υπηρετούσαν στο εσωτερικό» (όπως η παρ.3 αντικαταστάθηκε από την παρ.10 του άρθρου 12 του ν.2459/1997 ΦΕΚ Α'17 και ισχύει για τα εισοδήματα που αποκτώνται από 1-1-1997 και μετά). Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 14 παρ.4 του ίδιου Κώδικα, όπως η παράγραφος αυτή προστέθηκε με το άρθρο 10 παρ.10 του ν.2459/1997, ορίζεται ότι: «Το καθαρό ποσό των αποδοχών που παίρνουν τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 47, ως μισθωτοί από τους εργοδότες που αναφέρονται στην ίδια παράγραφο, κατά το τμήμα που απομένει μετά την αφαίρεση από αυτό του καθαρού ποσού των αποδοχών τις οποίες αυτοί θα έπαιρναν αν υπηρετούσαν στο εσωτερικό, φορολογείται αυτοτελώς με συντελεστή φόρου 15%. Ο φόρος που προκύπτει παρακρατείται κατά την πληρωμή. Για την απόδοση του φόρου αυτής της παραγράφου εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 59. Με την παρακράτηση του φόρου που ενεργείται σύμφωνα με τα πιο πάνω εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση από το φόρο εισοδήματος για το ποσό αυτό των αποδοχών».

4. Επειδή, περαιτέρω, στο άρθρο 1 του ν.2685/1999 «Κάλυψη δαπανών μετακινουμένων υπαλλήλων εντός και εκτός Επικράτειας και άλλες διατάξεις» (Α' 35/18-2-1999 έναρξη ισχύος από 1/6/1999), ορίζεται ότι : «1.

Στις διατάξεις του παρόντος νόμου υπάγονται οι μετακινούμενοι εκτός έδρας με οποιαδήποτε ιδιότητα με εντολή του Δημοσίου, ... στο εσωτερικό ή το εξωτερικό, για εκτέλεση υπηρεσίας με ειδική αποστολή, ... καθώς και οι τοποθετούμενοι, μετατιθέμενοι και αποσπώμενοι. 2. Οι αναγνωριζόμενες σε βάρος του Δημοσίου δαπάνες μετακίνησης είναι : α. ... β. Τα έξοδα διανυκτέρευσης, γ. Η ημερήσια αποζημίωση, δ. Τα έξοδα μετάθεσης, τοποθέτησης και απόσπασης, ε. ...» Στο άρθρο 4 του ίδιου νόμου αναφέρονται κατά κατηγορία οι θέσεις που δικαιούνται οι μετακινούμενοι δημόσιοι λειτουργοί, ανάλογα με την ιδιότητά τους και το βαθμό που κατέχουν. Περαιτέρω, στο άρθρο 17 του ίδιου νόμου, υπό τον τίτλο «Δαπάνες μετακίνησης από και προς το εξωτερικό – Επίδομα αλλοδαπής» ορίζονται τα ακόλουθα : «1. Στα αναφερόμενα στο άρθρο 4 του παρόντος νόμου πρόσωπα που μεταβαίνουν με εντολή του Δημοσίου ή του Ν.Π.Δ.Δ. για εκτέλεση υπηρεσίας ή με ειδική αποστολή ή για εκπαίδευση στο εξωτερικό, μέχρι τριάντα (30) ημέρες, καταβάλλονται έξοδα μετακίνησης, ημερήσια αποζημίωση και έξοδα διανυκτέρευσης. 2. Για χρονικό διάστημα άνω των τριάντα (30) ημερών καταβάλλεται στους ανωτέρω επίδομα αλλοδαπής, σε ποσοστό επί του επιδόματος αλλοδαπής του Έλληνα πρέσβη της χώρας όπου υπηρετούν, που καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εξωτερικών και Οικονομικών, για τους πολιτικούς υπαλλήλους και με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Άμυνας, Εξωτερικών και Οικονομικών για τους στρατιωτικούς, ... Το ανωτέρω επίδομα αλλοδαπής καταβάλλεται με τις ίδιες προϋποθέσεις που χορηγείται στους υπαλλήλους του Υπουργείου Εξωτερικών».

5. Επειδή, κατά την έννοια των παραπάνω διατάξεων, σε φόρο εισοδήματος υπόκειται κάθε εν γένει παροχή σε χρήμα ή σε είδος, εφόσον δίνεται σε αντάλλαγμα της παρεχόμενης εργασίας, όχι δε και εκείνη που δίνεται για την κάλυψη δαπανών στις οποίες υποβλήθηκε ο μισθωτός προς το

συμφέρον του εργοδότη, για την εκτέλεση της εργασίας που του ανατέθηκε ή για την καλύτερη διεξαγωγή της, έστω και αν από την παροχή ωφελείται έμμεσα και ο μισθωτός (πρβλ. ΣτΕ 125/1995, 746/1993, 4289/1980 Ολομ.). Επίσης, η απαρίθμηση των περιπτώσεων παροχών που αναφέρονται στα εδάφια α'-ε' της παραγράφου 4 του άρθρου 45 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος και οι οποίες, κατά ρητή διάταξη του νόμου, δεν θεωρούνται εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και δεν υπόκεινται σε φόρο, δεν είναι αποκλειστική, με την έννοια ότι η απαρίθμηση αυτή των μη θεωρουμένων ως εισόδημα παροχών δεν αποκλείει στο νομοθέτη να θεσπίσει με τυπικό νόμο και άλλες απαλλαγές από το φόρο εισοδήματος από μισθωτές υπηρεσίες, ούτε αποκλείει την κρίση της φορολογικής αρχής και των διοικητικών δικαστηρίων ότι ορισμένη παροχή που καταβάλλεται στους μισθωτούς δεν αποτελεί κατά το νόμο ή από τη φύση της προσαύξηση μισθού, δηλαδή φορολογητέο εισόδημα του μισθωτού, αλλά καταβάλλεται για την εκτέλεση της υπηρεσίας ή την καλύτερη διεξαγωγή της (πρβλ. ΣτΕ 3150/1999). Έτσι, το επίδομα υπηρεσίας αλλοδαπής που καταβάλλεται στους στρατιωτικούς κατά την υπηρεσία τους στο εξωτερικό, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.2685/1999, το οποίο καταβάλλεται για την αντιμετώπιση του αυξημένου κόστους ζωής και των ιδιαίτερων συνθηκών που επικρατούν εκεί, δεν αποτελεί εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και δεν υπόκειται σε φόρο εισοδήματος (πρβλ. ΣτΕ 3544/2008).

6. Επειδή, ο προσφεύγων είναι στρατιωτικός, αξιωματικός του Πολεμικού Ναυτικού και τοποθετήθηκε στη Γραμματεία του Ναυτικού Ακολούθου της Ελλάδας στη Ρώμη, όπου υπηρέτησε στην Κύπρο κατά τη χρονική περίοδο 29/7/2005-29/7/2007 (βλ. την Φ.411.91/41/05/19-5-2005 απόφαση τοποθέτησής του από το Διευθυντή ΓΕΝ του ΥΠΕΘΑ), κατά τη διάρκεια της οποίας έλαβε επίδομα υπηρεσίας αλλοδαπής, το καθαρό ποσό του οποίου ανήλθε κατά το ένδικο έτος (χρήση 2007) σε 45.597 ευρώ. Από το

Αριθμός απόφασης 17272/2010

ποσό αυτό παρακρατήθηκε φόρος εισοδήματος 15%, σύμφωνα με το άρθρο 14 παρ.4 του ν.2238/94, ύψους 8.047 ευρώ (όπως προκύπτει από τη σχετική βεβαίωση αποδοχών της Επιμελητείας Δ/ΓΕΝ του ΥΠΕΘΑ). Ήδη, ο προσφεύγων με την κρινόμενη προσφυγή και το παραδεκτώς υποβαλλόμενο υπόμνημα, ισχυρίζεται ότι το ένδικο επίδομα δεν είναι εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και δεν υπόκειται σε φόρο, διότι χορηγείται για να καλύψει τις δαπάνες παραμονής του στο εξωτερικό για εκτέλεση υπηρεσίας κατ' εντολή του Δημοσίου, καταβάλλεται σύμφωνα με το ν.2685/1999 και εμπίπτει στην περίπτωση β' της παρ.4 του άρθρου 45 του ν.2238/94. Συνεπώς, μη νόμιμα, κατά τον ισχυρισμό του, παρακρατήθηκε φόρος ύψους 8.047 ευρώ, οποίος πρέπει να του επιστραφεί ως αχρεωστήτως παρακρατηθείς, μαζί με το νόμιμο τόκο από την κατάθεση της ανακλητικής δήλωσης και, επικουρικά, από την κατάθεση της προσφυγής.

7. Επειδή, κατόπιν των παραπάνω, το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη ότι ο προσφεύγων έλαβε κατά το οικονομικό έτος 2008 (χρήση 2007), επίδομα υπηρεσίας αλλοδαπής για την υπηρεσία του στη Ρώμη ως στρατιωτικός στη Γραμματεία του Ναυτικού Ακόλουθου της Ελλάδας, το καθαρό ποσό των 45.597 ευρώ, το οποίο φορολογήθηκε αυτοτελώς με συντελεστή 15%, με βάση το άρθρο 14 παρ.4 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος και παρακρατήθηκε επ' αυτού φόρος ύψους 8.047 ευρώ, ενώ, σύμφωνα με τις διατάξεις που παρατέθηκαν στην 3η σκέψη και την ερμηνεία τους (5η σκέψη), το ποσό αυτό δεν είναι εισόδημα, αλλά αποτελεί δαπάνη, δηλαδή αποζημίωση για την αντιμετώπιση δαπανών κατά την εκτέλεση υπηρεσίας στο εξωτερικό και είναι αφορολόγητη σύμφωνα με το άρθρο 45 παρ.4 περ.β' του ν.2238/94, κρίνει ότι μη νόμιμα η φορολογική αρχή φορολόγησε το εν λόγω επίδομα και απέρριψε την ανακλητική δήλωση του προσφεύγοντος με την προσβαλλόμενη αρνητική απάντηση του Προϊσταμένου της καθής Αρχής, η οποία είναι μη νόμιμη και πρέπει να ακυρωθεί, στη

συνέχεια, δε, να του επιστραφεί το ποσό του φόρου που του παρακρατήθηκε αχρεωστήτως. Το ποσό του φόρου πρέπει να επιστραφεί στον προσφεύγοντα εντόκως, ο δε τόκος πρέπει να υπολογιστεί από την ημερομηνία κατάθεσης της προσφυγής στη φορολογική αρχή (23/10/2008), κατά το βάσιμο αίτημα του προσφεύγοντος, σύμφωνα με το άρθρο 21 του Κ.Δ. της 26.6/12.7.1994, το οποίο εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις οφειλής που απορρέει από σχέση δημοσίου δικαίου, όπως η φορολογική και όχι από μεταγενέστερο χρονικό σημείο, όπως προβλέπεται από το άρθρο 38 παρ.2 του ν.1473/1984 (εξάμηνο που ξεκινά από την πρώτη του μήνα του επόμενου από την κοινοποίηση της δικαστικής απόφασης στη φορολογική αρχή), διότι η εφαρμογή της τελευταίας διάταξης δεν συμβιβάζεται με την παρ.4 του άρθρου 5 του Συντάγματος, αφού έχει ως αποτέλεσμα την οικονομική επιβάρυνση του φορολογούμενου χωρίς νόμιμο λόγο (ΣτΕ 1274/2002, ΔΕφΑΘ 222/2009). Ακόμη, το Δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη ότι το ύψος του επιτοκίου υπερημερίας ήταν κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα σημαντικά υψηλότερο από το επιτόκιο 6% που ορίζει το άρθρο 21 του Κ.Δ. της 26.6/12.7.1994 (από 11,75% από 23/10/2008 - χρόνος κατάθεσης της προσφυγής- μέχρι 8,75% από 13/5-2009 έως σήμερα - άρθρο 3 παρ.2 του ν.2842/2000), κρίνει ότι ο οφειλόμενος τόκος πρέπει να υπολογιστεί με βάση το εκάστοτε ισχύον επιτόκιο υπερημερίας, γενομένου δεκτού του σχετικού λόγου της προσφυγής, αφού η εφαρμογή του άρθρου 21 του Κ.Δ. είναι αντίθετη με το άρθρο 4 παρ.1 και το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ, δεδομένου ότι δεν συντρέχει λόγος δημοσίου συμφέροντος που να καθιστά ανεκτή τη διαφοροποίηση του επιτοκίου υπέρ του Δημοσίου, ούτε αυτό επικαλείται την ύπαρξη τέτοιου λόγου (ΣτΕ Ολομ 1663/2009, ΔΕφΑΘ 222/2009).

8. Επειδή, κατ' ακολουθία, η κρινόμενη προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως προς τη δεύτερη προσφεύγουσα ως ανομιμοποίητη, να γίνει δεκτή ως προς τον πρώτο προσφεύγοντα, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη

Αριθμός απόφασης 17272/2010

πράξη και να επιστραφεί εντόκως ο φόρος που παρακρατήθηκε αχρεωστήτως, κατά τα αναφερόμενα στο διατακτικό. Ακόμη, κατ' εκτίμηση των περιστάσεων πρέπει να απαλλαγεί το Ελληνικό Δημόσιο από τα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος (άρθρο 275 παρ.1 εδ.ε' Κ.Δ.Δικ.), ενώ πρέπει να αποδοθεί στον προσφεύγοντα το καταβληθέν παράβολο (άρθρο 277 παρ.9 του Κ.Δ.Δικ.).

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

10 -Απορρίπτει την προσφυγή ως προς τη δεύτερη προσφεύγουσα ως ανομιμοποίητη.

-Δέχεται την προσφυγή ως προς τον πρώτο προσφεύγοντα.

-Ακυρώνει την 9011/5-9-2008 αρνητική απάντηση του Προϊσταμένου της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας Πετρούπολης και δέχεται την 9011/12-8-2008 ανακλητική δήλωση του προσφεύγοντος.

-Αναγνωρίζει ότι απαλλάσσεται από το φόρο εισοδήματος το ποσό των σαράντα πέντε χιλιάδων πεντακοσίων ενενήντα επτά ευρώ (45.597), που έλαβε ο πρώτος προσφεύγων ως επίδομα αλλοδαπής για την υπηρεσία του στη Ρώμη, κατά το οικονομικό έτος 2008.

12 -Υποχρεώνει τον Προϊστάμενο της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας Πετρούπολης να προβεί στη διενέργεια νέας εκκαθάρισης του φόρου εισοδήματος του προσφεύγοντος για το οικονομικό έτος 2008 και να επιστρέψει σ' αυτόν το ποσό φόρου των οκτώ χιλιάδων σαράντα επτά ευρώ (8.047), που παρακρατήθηκε αχρεωστήτως, μαζί με το νόμιμο τόκο, ο οποίος αρχίζει να υπολογίζεται από την κατάθεση της ένδικης προσφυγής (23/10/2008) και με το εκάστοτε ισχύον επιτόκιο υπερημερίας.

-Απαλλάσσει το Ελληνικό Δημόσιο από τα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος.

-Διατάσσει την απόδοση του παραβόλου στον προσφεύγοντα.

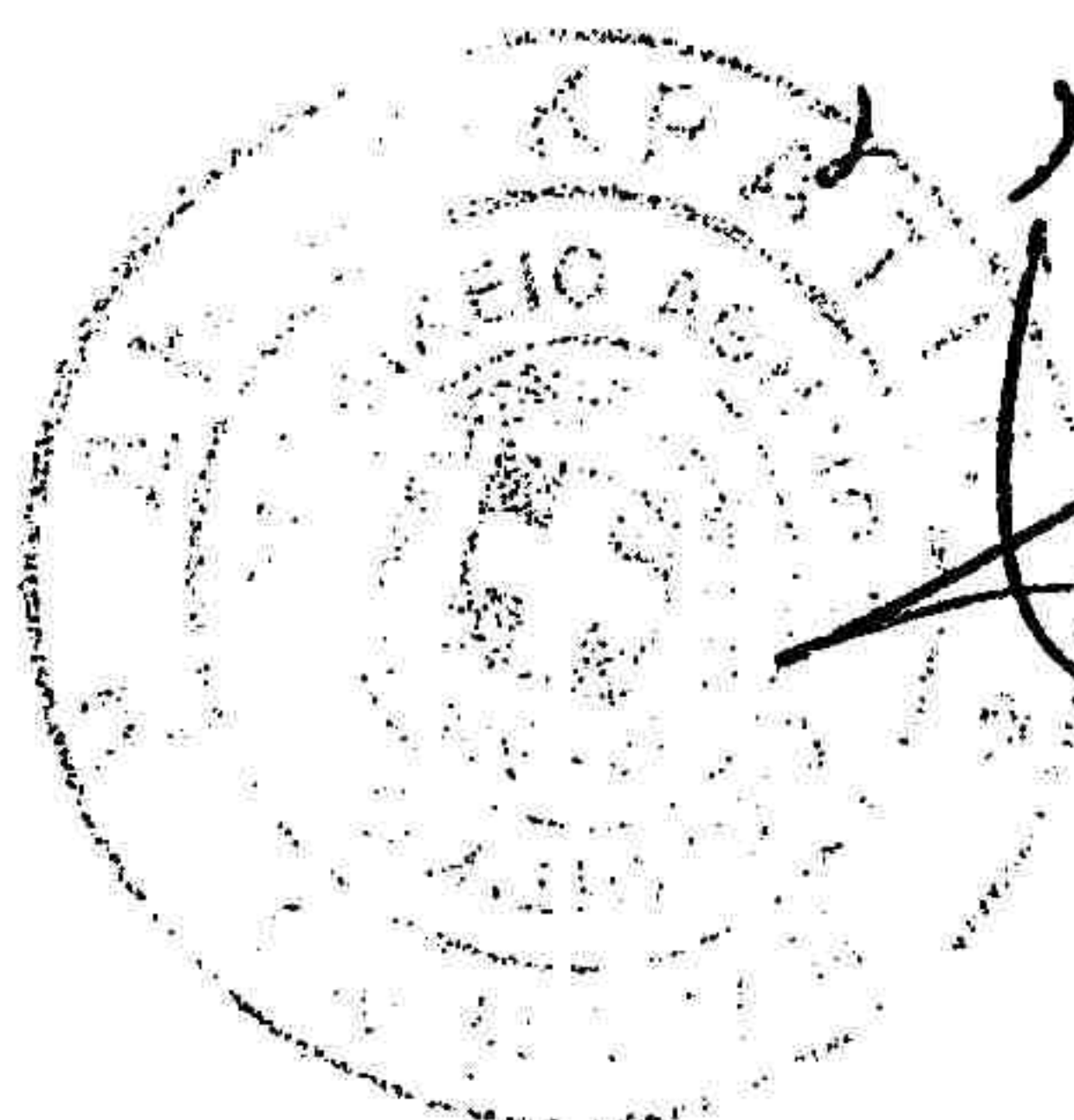
Η απόφαση δημοσιεύθηκε στο ακροατήριο του Δικαστηρίου,
κατά τη δημόσια συνεδρίαση στις 29-10-2010.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ
ΜΑΡΙΑ ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΥ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΣΚΟΛΟΥ

Ακριβές αντίγραφο
Αθήνα 10-11-2011
Ο Προϊστάμενος του Τμήματος

Σταματακοπούλου
5πλούν

Χριστίνα
Κοσκόλου

ΤΟ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Τμήμα 2^ο Τριμελές

Αποτελούμενο από τους: Αγγελική Μαραγκού-Ζουγανέλη, Πρόεδρο Εφετών Διοικητικών Δικαστηρίων, Αγγελική Συντελή-Πιστοφίδου και Στεφανία Γιαννούλη (Εισηγήτρια), Εφέτες Διοικητικών Δικαστηρίων και γραμματέα τη Μαρία Γκόλα, δικαστική υπάλληλο,

συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 7 Φεβρουαρίου 2012, για να δικάσει την από 15 Ιουλίου 2011 (αριθμ. καταχ. ΑΒΕΜ 2469/25-7-2011) έφεση,

του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Πετρούπολης Αττικής και παραστάθηκε με το Δικαστικό Αντιπρόσωπο του Ν.Σ.Κ., Μιχαήλ Καρατσιόλη, καταθέτοντας την προβλεπόμενη από το άρθρο 133 παρ. 2 του Κ.Δ.Δ., δήλωση,

κατά του Γεώργιου Τζαμάκου του Χρήστου, κατοίκου Πετρούπολης Αττικής (οδός Διγενή Ακρίτα αρ. 13), ο οποίος δεν παραστάθηκε.

Το Δικαστήριο,

μελέτησε τη δικογραφία και

σκέφτηκε σύμφωνα με το νόμο.

1. Επειδή, με την κρινόμενη έφεση του Ελληνικού Δημοσίου, που εκπροσωπείται νόμιμα από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Πετρούπολης, για την άσκηση της οποίας δεν απαιτείται, κατά το νόμο, η καταβολή παραβόλου, ζητείται, παραδεκτώς, να εξαφανιστεί η 17272/2010 οριστική απόφαση του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, κατά το μέρος που αφορά τον ήδη εφεσίβλητο. Με την απόφαση αυτή, έγινε δεκτή προσφυγή του τελευταίου κατά της 9011/23-10-2008 αρνητικής απάντησης του ως άνω Προϊσταμένου, ακυρώθηκε η απάντηση

αυτή, έγινε δεκτή η από 12-8-2008 μερική ανακλητική δήλωση φορολογίας εισοδήματος του εφεσίβλητου, οικονομικού έτους 2008, αναγνωρίστηκε ότι δεν υπόκειται σε φόρο εισοδήματος ποσό 45.597 ευρώ, που αντιστοιχεί στο επίδομα αλλοδαπής που έλαβε κατά το έτος αυτό για την υπηρεσία του στη Ρώμη ως στρατιωτικός και διατάχθηκε, μετά από νέα εκκαθάριση, η επιστροφή στον εφεσίβλητο του αχρεωστήτως παρακρατηθέντος ποσού του φόρου, που αναλογεί στο ως άνω επίδομα, ύψους 8.047 ευρώ, νομιμοτόκως από την κατάθεση της προσφυγής (23-10-2008) και με το εκάστοτε ισχύον επιτόκιο υπερημερίας. Κατά τη συζήτηση της έφεσης αυτής, δεν παραστάθηκε ο εφεσίβλητος, ο οποίος όμως κλητεύτηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα (βλ. το από 23-11-2011 αποδεικτικό επίδοσης της σχετικής κλήσης της επιμελήτριας ΔΕΑ Σοφίας Τσεκούρα).

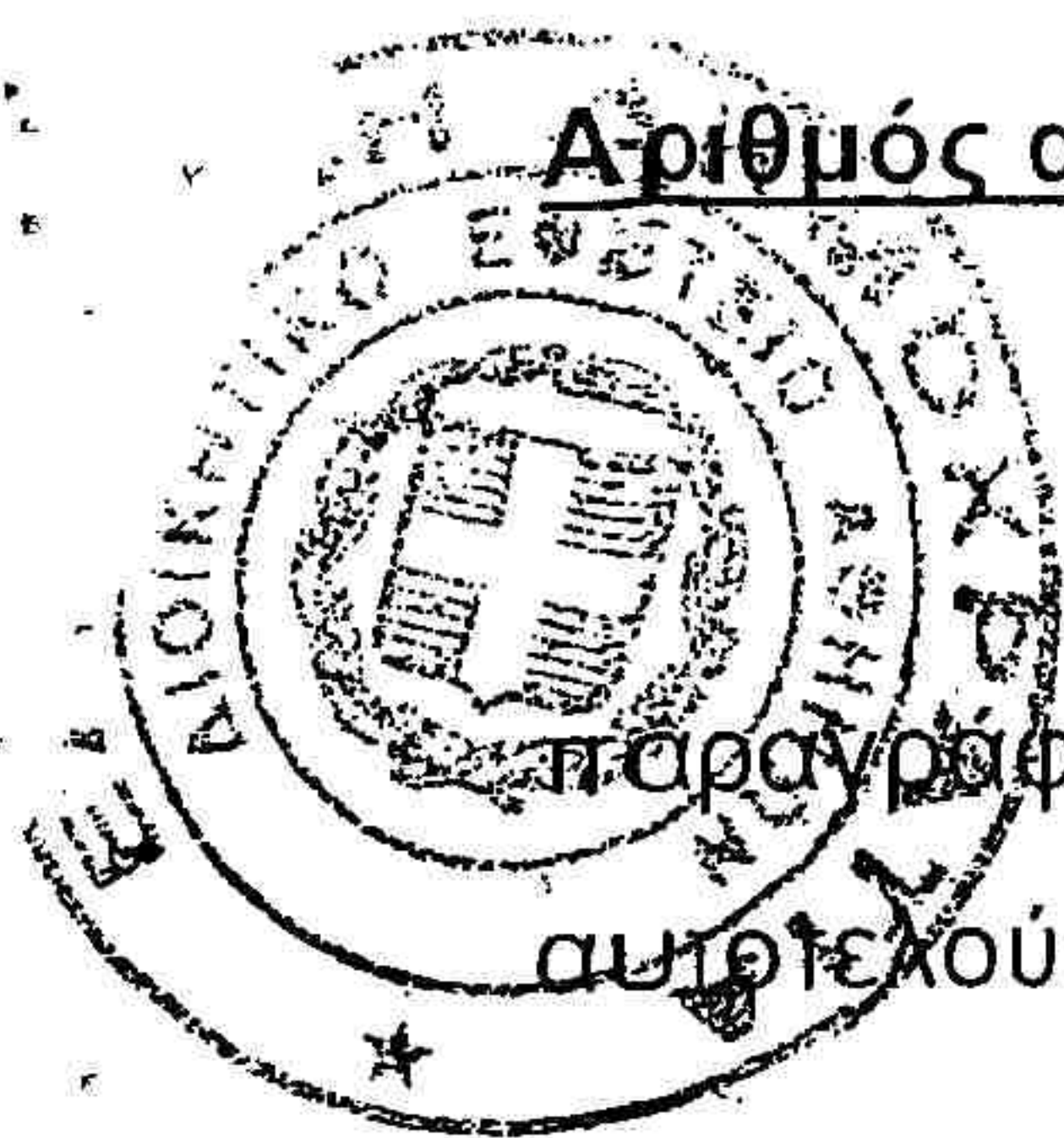
2. Επειδή, ο ν. 2685/1999 «Κάλυψη δαπανών μετακινουμένων υπαλλήλων εντός και εκτός Επικράτειας και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ 35 Α'), ορίζει, στο άρθρο 1, ότι: «1. Στις διατάξεις του παρόντος νόμου υπάγονται οι μετακινούμενοι εκτός έδρας, με οποιαδήποτε ιδιότητα, με εντολή του Δημοσίου, ... στο εσωτερικό ή το εξωτερικό, για εκτέλεση υπηρεσίας, με ειδική αποστολή, ... καθώς και οι τοποθετούμενοι, μετατιθέμενοι και αποσπώμενοι. 2. Οι αναγνωριζόμενες σε βάρος του Δημοσίου δαπάνες μετακίνησης είναι: α. Το αντίτιμο των εισιτηρίων των συγκοινωνιακών μέσων, η έκδοση κάρτας απεριορίστων διαδρομών, καθώς και η δαπάνη χρήσης ιδιόκτητου μεταφορικού μέσου ή μισθωμένου οχήματος, στις περιπτώσεις που επιτρέπεται η χρησιμοποίησή του. β. Τα έξοδα διανυκτέρευσης, γ. Η ημερήσια αποζημίωση, δ. Τα έξοδα μετάθεσης, τοποθέτησης και απόσπασης, ε. Τα έξοδα μετακίνησης όσων αποχωρούν από την υπηρεσία λόγω συνταξιοδότησης, για τη μετάβασή τους στον τόπο της μόνιμης κατοικίας τους », στο άρθρο 4 ότι: «1. Οι μετακινούμενοι στο εσωτερικό ή στο εξωτερικό δικαιούνται να ταξιδεύουν, ανάλογα με την ιδιότητά τους και το βαθμό που κατέχουν, στις παρακάτω θέσεις:.. 2. Τα μέλη οικογενείας... δικαιούνται να ταξιδεύουν στην ίδια θέση που ταξιδεύει ο υπάλληλος... Συνοδοί ασφαλείας δικαιούνται την ίδια θέση με το πρόσωπο που συνοδεύουν» και στο άρθρο 17, υπό τον τίτλο «Δαπάνες μετακίνησης από και προς το εξωτερικό - Επίδομα αλλοδαπής», ότι: «1. Στα αναφερόμενα στο άρθρο 4 του παρόντος νόμου

πρόσωπα που μεταβαίνουν με εντολή του Δημοσίου ή του Ν.Π.Δ.Δ. για εκτέλεση υπηρεσίας ή με ειδική αποστολή ή για εκπαίδευση στο εξωτερικό, μέχρι τριάντα (30) ημέρες, καταβάλλονται έξοδα μετακίνησης, ημερήσια αποζημίωση και έξοδα διανυκτέρευσης. 2. Για χρονικό διάστημα άνω των τριάντα (30) ημερών καταβάλλεται στους ανωτέρω επίδομα αλλοδαπής, σε ποσοστό επί του επιδόματος αλλοδαπής του Έλληνα πρέσβη της χώρας όπου υπηρετούν, που καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Εξωτερικών και Οικονομικών, για τους πολιτικούς υπαλλήλους και με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Άμυνας, Εξωτερικών και Οικονομικών για τους στρατιωτικούς, με εξαίρεση τις ειδικές περιπτώσεις του άρθρου 20 του παρόντος νόμου ...». Εξάλλου, ο ν. 2594/1998 «Οργανισμός του Υπουργείου Εξωτερικών» (ΦΕΚ 62 Α'), ορίζει στο άρθρο 135 ότι: «1. Ως αποδοχές των υπαλλήλων του Υπουργείου Εξωτερικών νοούνται ο βασικός μισθός τους και όλα τα, κατά τις κείμενες διατάξεις, χορηγούμενα επιδόματα και προσαυξήσεις...4. Προς αντιμετώπιση του αυξημένου κόστους ζωής στην αλλοδαπή και των ειδικών συνθηκών διαβίωσης σε κάθε χώρα, παρέχεται σε συνάλλαγμα, ανεξαρτήτως των αποδοχών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, και επίδομα υπηρεσίας στην αλλοδαπή, αναλόγως του κλάδου και του βαθμού. Το επίδομα αυτό προσαυξάνεται αναλόγως των ποσοστών που ορίζονται για τα οικογενειακά βάρη και τη στέγαση...» .

3. Επειδή, ο Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος που κυρώθηκε με το ν. 2238/1994 (ΦΕΚ 151 Α'), ορίζει στο άρθρο 45, στη μεν παράγραφο 1 ότι: «Εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες είναι το εισόδημα που προκύπτει κάθε ένα οικονομικό έτος από μισθούς, ημερομίσθια, επιχορηγήσεις, επιδόματα, συντάξεις και γενικά από κάθε παροχή που χορηγείται περιοδικά με οποιαδήποτε μορφή είτε σε χρήμα είτε σε είδος ή άλλες αξίες για παρούσα ή προηγούμενη υπηρεσία ή για οποιαδήποτε άλλη αιτία, το οποίο αποκτάται από μισθωτούς γενικά και συνταξιούχους ...», στη δε παράγραφο 4, όπως η περίπτωση β' αυτής αντικαταστάθηκε από το άρθρο 5 παρ.20 του ν.2753/1999 (ΦΕΚ 249 Α') και στη συνέχεια από το άρθρο 1 παρ.24 του ν.2954/2001 (ΦΕΚ 255 Α'), ότι: «Δεν θεωρείται εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και δεν υπόκειται σε φόρο: α) ... β)

Οι δαπάνες που καταβάλλονται στα πρόσωπα που μετακινούνται με εντολή του Δημοσίου ...όπως ορίζονται με τις διατάξεις του ν. 2685/1999 (ΦΕΚ 35 Α') και του π.δ/τος 200/1993 (ΦΕΚ 75 Α'), καθώς και τα έξοδα κίνησης που καταβάλλονται στους οικονομικούς επιθεωρητές... ». Περαιτέρω, ο ίδιος Κώδικας, στο άρθρο 47 παρ. 1 έως 3, όπως η παράγραφος 3 αντικαταστάθηκε από το άρθρο 12 παρ. 10 του ν. 2459/1997 (ΦΕΚ 17 Α'), ορίζει ότι: «1. Το εισόδημα που καθορίζεται στο άρθρο 45 αποτελεί το ακαθάριστο εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες. Από αυτό το εισόδημα εκπίπτουν: ... 2. Το ποσό που απομένει μετά τη διενέργεια των εκπτώσεων που ορίζονται στην προηγούμενη παράγραφο, αποτελεί το καθαρό εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες. 3. Ειδικά, για τους υπαλλήλους του Υπουργείου Εξωτερικών και των λοιπών δημόσιων πολιτικών υπηρεσιών, ... και των στρατιωτικών που υπηρετούν στην αλλοδαπή, ..., ως καθαρό εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες αυτού του άρθρου λαμβάνεται ποσό ίσο με το καθαρό ποσό αποδοχών, τις οποίες αυτοί θα έπαιρναν αν υπηρετούσαν στο εσωτερικό». Τέλος, η παρ. 4 του άρθρου 14 του ίδιου Κώδικα, η οποία προστέθηκε με το άρθρο 10 παρ. 10 του ως άνω ν. 2459/1997, ορίζει ότι: «Το καθαρό ποσό των αποδοχών που παίρνουν τα πρόσωπα που αναφέρονται στην παράγραφο 3 του άρθρου 47 ως μισθωτοί από τους εργοδότες που αναφέρονται στην ίδια παράγραφο, κατά το τμήμα που απομένει μετά την αφαίρεση από αυτό του καθαρού ποσού των αποδοχών, τις οποίες αυτοί θα έπαιρναν αν υπηρετούσαν στο εσωτερικό, φορολογείται αυτοτελώς με συντελεστή φόρου δεκαπέντε τοις εκατό (15%). Ο φόρος που προκύπτει παρακρατείται κατά την πληρωμή... Με την παρακράτηση του φόρου που ενεργείται σύμφωνα με τα πιο πάνω εξαντλείται η φορολογική υποχρέωση από το φόρο εισοδήματος για το ποσό αυτό των αποδοχών». Για τα ποσά που προβλέπονται στην τελευταία αυτή διάταξη, τα οποία καταβάλλονται στους υπαλλήλους του Υπουργείου Εξωτερικών που υπηρετούν στην αλλοδαπή, θεσπίστηκε, για τις αποδοχές που καταβάλλονται από 1-1-2010 και μετά, απαλλαγή τους από το φόρο εισοδήματος, με το άρθρο 8 του ν.3790/2009 (ΦΕΚ 143 Α'), το οποίο στη συνέχεια καταργήθηκε από το άρθρο 4 παρ.4 του ν.3842/2010 (ΦΕΚ 58 Α'), με το οποίο καταργήθηκε επίσης και η διάταξη της

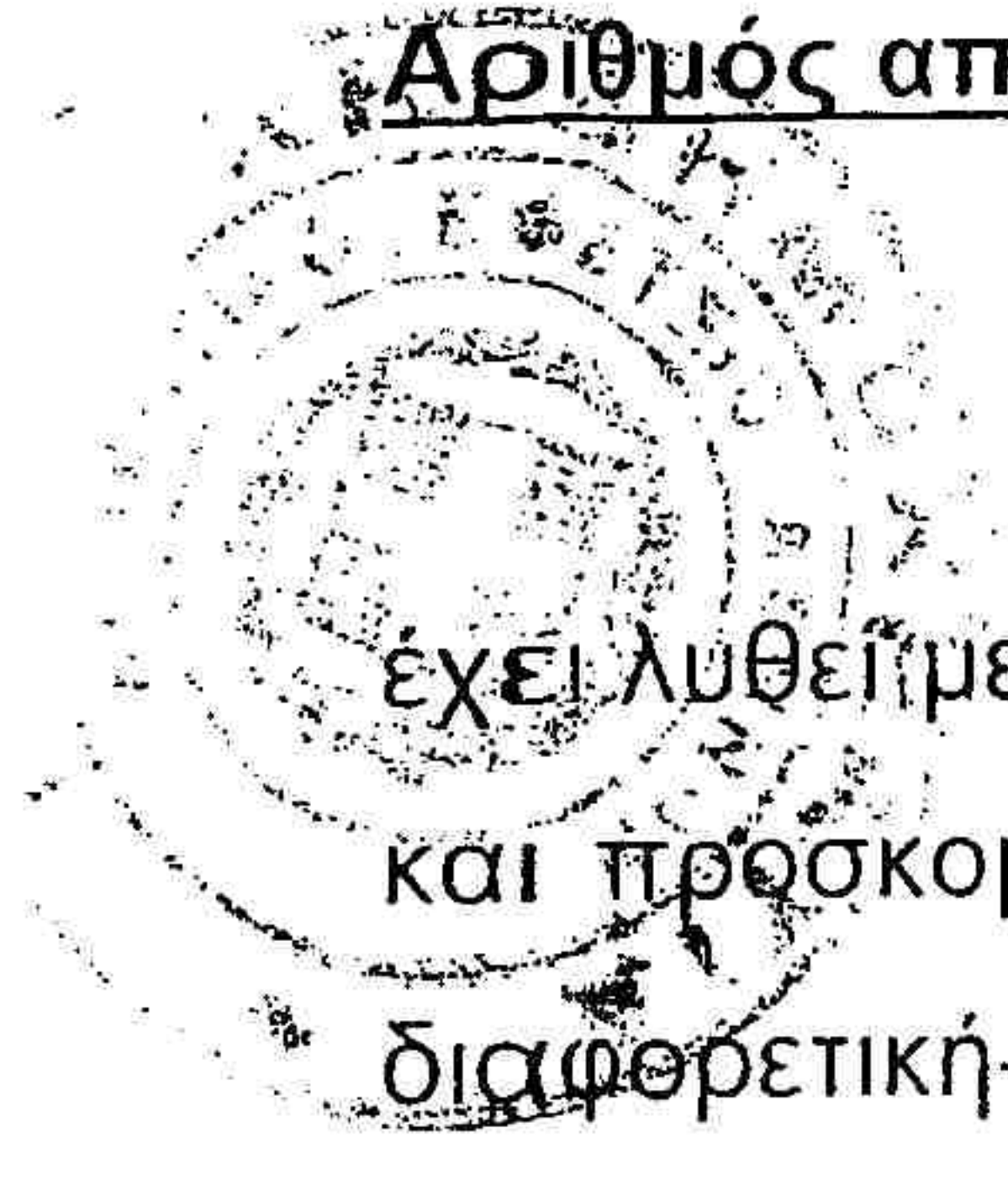

παραγράφου 4 του άρθρου 14 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, περί αυτοτελούς φορολόγησης.

4. Επειδή, επομένως, κατά το κρίσιμο οικονομικό έτος (2008), το επίδομα αλλοδαπής, το οποίο ελάμβαναν, μεταξύ άλλων, σύμφωνα με το άρθρο 17 παρ.2 του ν.2685/1999, οι στρατιωτικοί υπάλληλοι όταν μετέβαιναν στο εξωτερικό με εντολή του Δημοσίου για εκτέλεση υπηρεσίας ή με ειδική αποστολή για χρονικό διάστημα άνω των τριάντα ημερών προς αντιμετώπιση του αυξημένου κόστους ζωής στην αλλοδαπή και των ειδικών συνθηκών διαβίωσης σε κάθε χώρα, αποτελούσε εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και υπέκειτο, σύμφωνα με τη ρητή διάταξη του άρθρου 14 παρ.4 του ν.2238/1994, σε αυτοτελή φορολόγηση με συντελεστή 15%. Και τούτο, διότι σύμφωνα με τα άρθρα 1 παρ.2 και 17 παρ.1 του ν.2685/1999, στο οποίο παραπέμπει η αναφερόμενη σε απαλλαγή από το φόρο εισοδήματος διάταξη του άρθρου 45 παρ.4 περ.β' του ν.2238/1994, όπως τροποποιήθηκε από τα άρθρα 5 παρ.20 του ν.2753/1999 και 1 παρ.24 του ν.2954/2001, δαπάνες μετακινήσεως στο εξωτερικό, οι οποίες αναγνωρίζονται από το Δημόσιο και απαλλάσσονται από το φόρο εισοδήματος σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη του άρθρου 45 παρ.4 περ.β' του ν.2238/1994, είναι τα έξοδα μετακινήσεως, η ημερήσια αποζημίωση και τα έξοδα διανυκτερεύσεως, που καταβάλλονται στους μετακινούμενους με εντολή του Δημοσίου για εκτέλεση υπηρεσίας υπαλλήλους, δεν περιλαμβάνονται, όμως, σ' αυτές το επίδομα αλλοδαπής, το οποίο καταβάλλεται, μεταξύ άλλων, στους μετακινούμενους στο εξωτερικό στρατιωτικούς υπαλλήλους λόγω αποσπάσεώς τους σε προξενικές αρχές της αλλοδαπής (πρβλ. ΣΤΕ 4064/2011)

5. Επειδή στη προκείμενη περίπτωση, από τα στοιχεία της δικογραφίας, προκύπτουν τα εξής: Ο εφεσίβλητος, αξιωματικός του Πολεμικού Ναυτικού, υπηρέτησε στην ελληνική πρεσβεία στη Ρώμη, ως Γραμματέας του Ναυτικού Ακολουθού της Ελλάδας, κατά το διάστημα από 29-7-2005 έως 29-7-2007, κατά το οποίο του καταβλήθηκε επίδομα αλλοδαπής, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 17 του ν.2685/1999. Όπως δε προκύπτει από την οικεία βεβαίωση αποδοχών της Επιμελητείας Δ/ΓΕΝ του ΥΠΕΘΑ, για το έτος 2007 (οικονομικό έτος

2008) καταβλήθηκε στον εφεσίβλητο καθαρή αποζημίωση, 45.597 ευρώ, και του παρακρατήθηκε φόρος εισοδήματος, με συντελεστή 15%, ποσού 8.047 ευρώ. Την ως άνω δε αποζημίωση δήλωσε στη δήλωση φορολογίας εισοδήματος που υπέβαλε στην αρμόδια Δ.Ο.Υ Πετρούπολης για το κρίσιμο οικονομικό έτος 2008, ως εισόδημα που φορολογείται με ειδικό τρόπο. Στη συνέχεια, ο εφεσίβλητος υπέβαλε στην ως άνω Δ.Ο.Υ την από 12-8-2008 αίτηση, με την οποία, ανακαλώντας εν μέρει την αρχική δήλωσή του, ζήτησε, αφενός μεν να μην υπαχθεί σε φόρο το ως άνω επίδομα, υποστηρίζοντας ότι δεν αποτελεί μισθό, αλλά προορίζεται να καλύψει τις δαπάνες παραμονής του στο εξωτερικό, αφετέρου δε να του επιστραφεί ο ως άνω φόρος, ύψους 8.047 ευρώ, ως αχρεωστήτως παρακρατηθείς. Ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ Πετρούπολης, με την 9011/23-10-2008 αρνητική απάντησή του, απέρριψε τα ένδικα αιτήματα, με την αιτιολογία ότι το εν λόγω επίδομα αποτελεί εισόδημα και φορολογείται με συντελεστή 15%, ο φόρος δε αυτός παρακρατείται κατά την πληρωμή του επιδόματος. Το Πρωτόδικο Δικαστήριο, επιλαμβανόμενο σχετικής προσφυγής του ήδη εφεσίβλητου και της συζύγου του, με την εκκαλούμενη απόφαση, δέχτηκε αυτήν κατά το μέρος που ασκήθηκε από τον εφεσίβλητο, ακύρωσε την ως άνω αρνητική απάντηση, δέχτηκε την από 12-8-2008 μερική ανακλητική δήλωση φορολογίας εισοδήματος του εφεσίβλητου, οικονομικού έτους 2008, αναγνώρισε ότι δεν υπόκειται σε φόρο εισοδήματος το ποσό των 45.597 ευρώ, που αντιστοιχεί στο επίδομα αλλοδαπής που αυτός έλαβε κατά το κρίσιμο έτος για την υπηρεσία του στη Ρώμη ως στρατιωτικός και διατάχθηκε, μετά από νέα εκκαθάριση, η επιστροφή στον εφεσίβλητο του αχρεωστήτως παρακρατηθέντος ποσού του φόρου, που αναλογεί στο ως άνω επίδομα, ύψους 8.047 ευρώ, νομιμοτόκως από την κατάθεση της προσφυγής (23-10-2008) και με το εκάστοτε ισχύον επιτόκιο υπερημερίας. Ήδη, με την κρινόμενη έφεση, το εκκαλούν ζητά να εξαφανισθεί η εκκαλούμενη απόφαση, κατά το μέρος που αφορά τον εφεσίβλητο, προβάλλοντας ότι η αποζημίωση εξωτερικού που καταβάλλεται στους στρατιωτικούς που υπηρετούν στο εξωτερικό υπόκειται σε φόρο. Εξάλλου, ο εφεσίβλητος, με υπόμνημα που κατέθεσε στο Δικαστήριο πριν τη συζήτηση της κρινόμενης έφεσης, υπεραμύνεται της ορθότητας της εκκαλούμενης απόφασης και υποστηρίζει ότι το ένδικο ζήτημα

έχει λυθεί με την 3544/2008 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, την οποία και προσκομίζει. Όμως, η απόφαση αυτή αφορά στην προβλεπόμενη από τη – διαφορετική- διάταξη του άρθρου 20 παρ.1 του ν.2685/1999 αποζημίωση που καταβάλλεται στους στρατιωτικούς που υπηρετούν στην Κύπρο και δεν έκρινε επί του ζητήματος που τίθεται στην ένδικη υπόθεση, αν δηλαδή το επίδομα αλλοδαπής του άρθρου 17 παρ.2 του ν.2685/1999 σε συνδυασμό με το άρθρο 135 του ν.2594/1998 υπόκειται ως καθαρό ποσό αποδοχών που λαμβάνεται στην αλλοδαπή, σε αυτοτελή φορολόγηση με συντελεστή 15%, κατ' άρθρο 14 παρ.4 του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος, σε συνδυασμό με τα άρθρα 45 παρ.1 και παρ. 4 περ. β' και 47 παρ.3 του ίδιου Κώδικα (ΣΤΕ 2961/2010).

6. Επειδή, σύμφωνα με όσα αναφέρθηκαν στην 4^η σκέψη, το επίδομα επίδομα αλλοδαπής που ελάμβαναν, κατά τον κρίσιμο χρόνο, οι μετακινούμενοι στο εξωτερικό στρατιωτικοί υπάλληλοι λόγω αποσπάσεώς τους σε προξενικές αρχές της αλλοδαπής, αποτελούσε εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες και υπέκειτο σε αυτοτελή φορολόγηση με συντελεστή 15%. Κατ' ακολουθίαν η εκκαλούμενη απόφαση που δέχτηκε τα αντίθετα έσφαλε και πρέπει κατά το μέρος αυτό να εξαφανιστεί, κατά παραδοχή της κρινόμενης έφεσης. Περαιτέρω, πρέπει να διακρατηθεί προς εκδίκαση, κατά το ίδιο μέρος, η με ημερομηνία κατάθεσης 23-10-2008 προσφυγή, η οποία, βάσει των όσων προαναφέρθηκαν, πρέπει να απορριφθεί και να περιέλθει στο Δημόσιο το καταβληθέν γι' αυτήν παράβολο (αρ.277 παρ.9 του ΚΔΔ). Τέλος, δεν πρέπει να επιδικαστούν δικαστικά έξοδα, λόγω μη υποβολής εκ μέρους του εκκαλούντος σχετικού αιτήματος (αρ. 275 παρ.7 του ΚΔΔ).

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

Δέχεται την έφεση.

Εξαφανίζει την 17272/2010 οριστική απόφαση του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, κατά το μέρος που αφορά τον εφεσίβλητο.

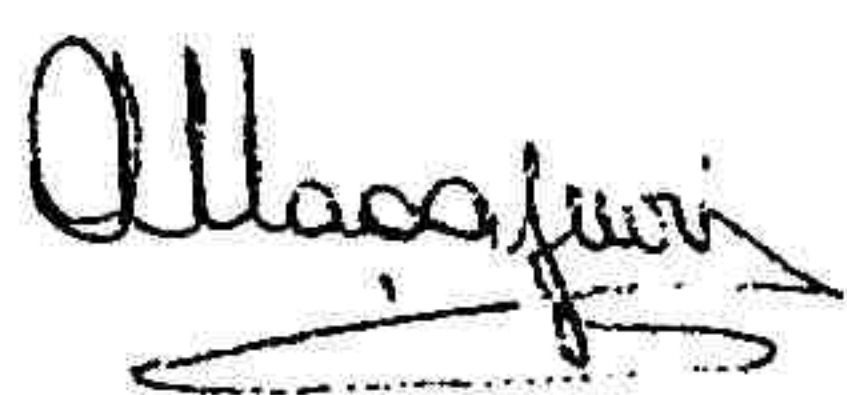
Δικάζει περαιτέρω, κατά το ίδιο μέρος, τη με ημερομηνία κατάθεσης 23-10-2008 προσφυγή.

Απορρίπτει αυτήν και

Ορίζει να περιέλθει στο Δημόσιο το παράβολο που καταβλήθηκε για την προσφυγή.

Η διάσκεψη του Δικαστηρίου έγινε στην Αθήνα στις 21 Φεβρουαρίου 2012 και η απόφαση δημοσιεύθηκε στο ίδιο τόπο, στο ακροατήριο του Δικαστηρίου σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στις 3 Απριλίου 2012.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΜΑΡΑΓΚΟΥ-ΖΟΥΓΑΝΕΛΗ

Η ΕΙΣΗΓΗΤΡΙΑ

ΣΤΕΦΑΝΙΑ ΓΙΑΝΝΟΥΛΗ

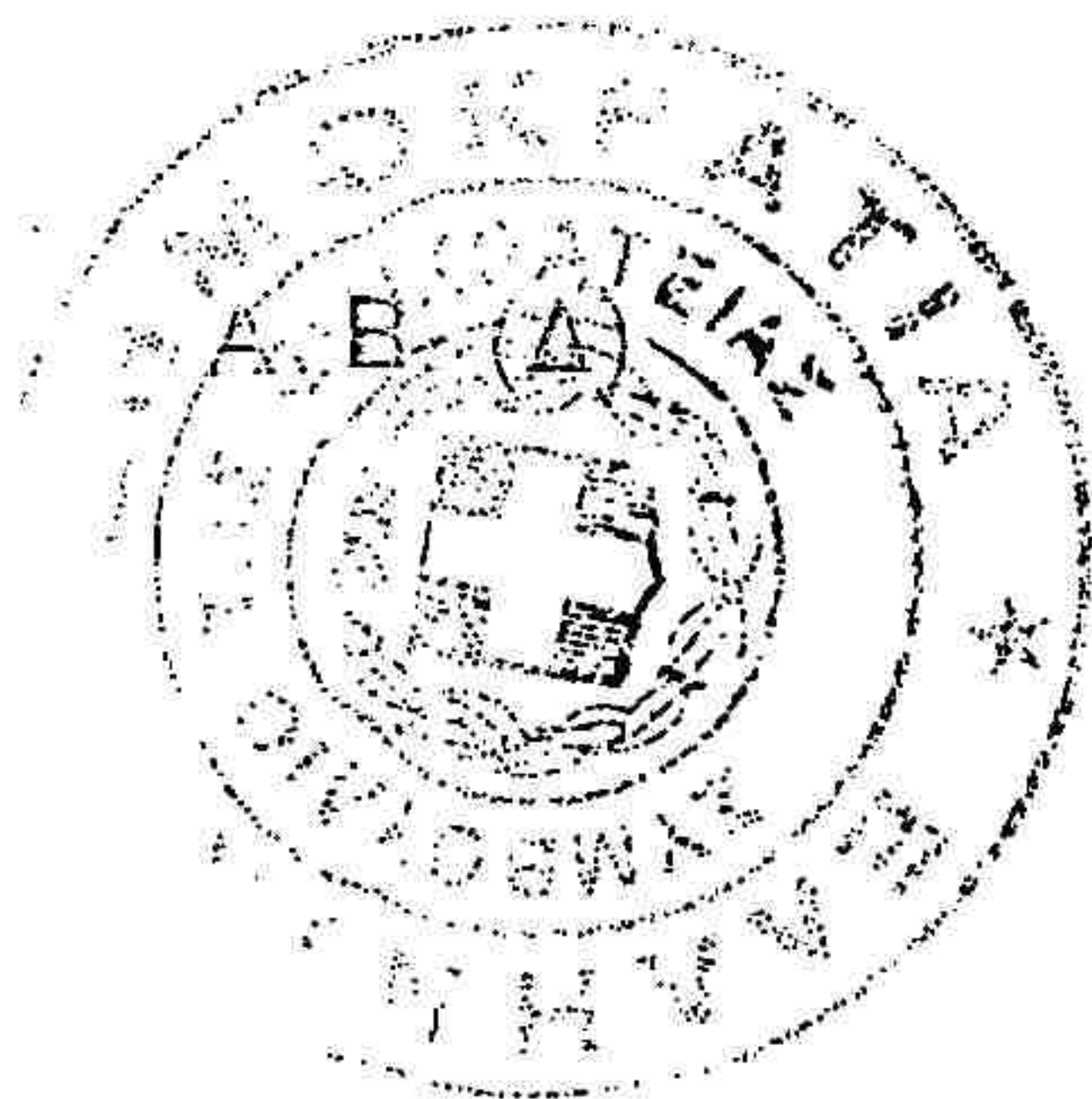
Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΜΑΡΙΑ ΓΚΟΛΑ

A.B.

Αριθμός 2794/2014

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ Β'

ΕΠΕΔΟΘΗ 16-2-15
ΜΑΝΝΗΣ ΑΔΑΜΟΣ

ΣΕ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

(άρθρο 34 Α του Π.Δ. 18/1989, όπως ισχύει)

Συνεδρίασε στις 3 Δεκεμβρίου 2014 με την εξής σύνθεση : Φ. Αρναούτογλου, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Β' Τμήματος, Α.-Γ. Βώρος, Σύμβουλος, Β. Μόσχου, Πάρεδρος. Γραμματέας ο Ι. Μητροτάσιος, Γραμματέας του Β' Τμήματος.

Για να αποφασίσει σχετικά με την από 8 Μαΐου 2013 αίτηση :
του Γεωργίου Τζαμάκου του Χρήστου, κατοίκου Πετρούπολης
Αττικής,
κατά του Υπουργού Οικονομικών.

Με την αίτηση αυτή ο αναιρεσείων επιδιώκει να αναιρεθεί η υπ' αριθμ. 1304/2012 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών.

Η αίτηση εισάγεται προς κρίση σε συμβούλιο, κατόπιν της από 28 Νοεμβρίου 2014 πράξης του Προέδρου του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Κατά τη συνεδρίασή του, το συμβούλιο άκουσε την εισηγήτρια, Πάρεδρο Β. Μόσχου.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά το νόμο

1. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση για την άσκηση της οποίας έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (υπ' αριθμ. 3578639, 1198324-5/2013 ειδικά γραμμάτια παραβόλου, σειράς Α) ζητείται η αναίρεση της υπ' αριθμ. 1304/2012 αποφάσεως του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, με την οποία, κατ' αποδοχήν έφεσης του Δημοσίου, αφού εξαφανίστηκε η υπ' αριθμ. 17272/2010 απόφαση του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, στη συνέχεια, δικάστηκε και απορρίφθηκε προσφυγή του αναιρεσειόντος κατά της υπ' αριθμ. 9011/23-10-2008 αρνητικής απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Πετρούπολης επί μερικής ανακλητικής δήλωσης φορολογίας εισοδήματος του αναιρεσειόντος, οικονομικού έτους 2008.

Αριθμός 2794/2014

Ειδικότερα, το διοικητικό εφετείο θεώρησε ότι αποτελεί εισόδημα και, συνεπώς, υπόκειται σε φόρο εισοδήματος ποσό 45.597 ευρώ που, κατ' άρθρο 17 παρ. 2 του ν. 2685/1999, σε συνδυασμό με το άρθρο 135 του ν. 1594/1998, είχε λάβει ο αναιρεσείων ως επίδομα αλλοδαπής κατά το έτος αυτό για την υπηρεσία του ως στρατιωτικός στην ελληνική πρεσβεία της Ρώμης.

2. Επειδή, στο άρθρο 34Α του π.δ. 18/1989 (ΦΕΚ Α 8), όπως ήδη ισχύει, ορίζεται ότι «1. Δικαστικός σχηματισμός που συγκροτείται από τον Πρόεδρο του αρμόδιου Τμήματος και απαρτίζεται από τον ίδιο ή τον νόμιμο αναπληρωτή του, τον εισηγητή της υπόθεσης και ένα σύμβουλο, μπορεί, με ομόφωνη απόφασή του που λαμβάνεται σε συμβούλιο, να απορρίπτει ένδικα βοηθήματα και μέσα που είναι προδήλως απαράδεκτα ή αβάσιμα ...».

3. Επειδή, με το άρθρο 12 του ν. 3900/2010 (ΦΕΚ Α 213) αντικαταστάθηκαν οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 53 του π.δ. 18/1989, ως ίσχυε, ως εξής : «Η αίτηση αναιρέσεως επιτρέπεται μόνον όταν προβάλλεται από τον διάδικο με συγκεκριμένους ισχυρισμούς που περιέχονται στο εισαγωγικό δικόγραφο ότι δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή ότι υπάρχει αντίθεση της προσβαλλομένης αποφάσεως προς τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου είτε προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου. 4. Δεν επιτρέπεται η άσκηση αίτησης αναιρέσεως όταν το ποσό της διαφοράς που άγεται ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας είναι κατώτερο από σαράντα χιλιάδες ευρώ ...». Επομένως, προκειμένου να ασκηθεί παραδεκτώς αίτηση αναιρέσεως, απαιτείται σωρευτικώς αφ' ενός μεν το ποσό της διαφοράς, όταν, βέβαια, αυτή έχει χρηματικό αντικείμενο, να υπερβαίνει τις 40.000 ευρώ, αφ' ετέρου δε με το εισαγωγικό δικόγραφο να προβάλλονται ισχυρισμοί με το περιεχόμενο του άρθρου 12 του ν. 3900/2010. Όπως έχει κριθεί, οι ανωτέρω διατάξεις του άρθρου 12 παρ. 1 του ν. 3900/2010 τέθηκαν χάριν της αποσυμφορήσεως του Συμβουλίου της Επικρατείας από μεγάλο αριθμό αναιρετικών δικών, στις οποίες δεν τίθενται σοβαρά νομικά ζητήματα ή τίθενται ζητήματα, τα οποία έχουν ήδη επιλυθεί. Τούτο δε, προς το σκοπό τόσο της εξυπηρετήσεως του προορισμού του

55

./.

55

Αριθμός 2794/2014

Συμβουλίου της Επικρατείας, ως ανωτάτου δικαστηρίου με κύρια αποστολή, κατά την άσκηση των αναιρετικών αρμοδιοτήτων του, την ενοποίηση της νομολογίας των διοικητικών δικαστηρίων, όσο και της επιταχύνσεως της απνομής της διοικητικής δικαιοσύνης, εφόσον, πάντως, επί των συγκεκριμένων διαφορών υφίσταται τελεσίδικη κρίση του δικαστηρίου της ουσίας και διαφυλάσσεται, κατά τον τρόπο αυτό, το δικαίωμα παροχής έννομης προστασίας από δικαστήριο. Εξάλλου, τυχόν σοβαρά ζητήματα τα οποία, ανεξάρτητα από τις τασσόμενες με την ανωτέρω διάταξη δικονομικές προϋποθέσεις παραδεκτού, ενδείκνυται να αχθούν προς κρίση ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας, μπορούν, εκτός των άλλων (λ.χ. άρθρο 2 ν. 3900/2010), να αποτελέσουν αντικείμενο αιτήσεως αναιρέσεως υπέρ του νόμου, κατά τις σχετικές διατάξεις, οι οποίες δεν θίγονται και εξακολουθούν να ισχύουν (ΣτΕ 3784/2012). Ενόψει τούτων, οι παρατεθείσες στην προηγούμενη σκέψη διατάξεις του ν. 3900/2010, με το περιεχόμενο αυτό, δεν αντίκεινται προς το Σύνταγμα (ΣτΕ 106/2012 7μ., 196/2012 7μ., 2471/2012 7μ., 4439/2012 7μ., 3008/2013). Ειδικότερα οι διατάξεις αυτές δεν αντίκεινται προς την διάταξη του άρθρου 20 παρ. 1, αλλά ούτε και στην διάταξη του άρθρου 95 παρ. 1 περ. β' του Συντάγματος, με την οποία κατοχυρώνεται η αναιρετική αρμοδιότητα του Συμβουλίου της Επικρατείας, δεδομένου ότι από την διάταξη αυτή του Συντάγματος δεν συνάγεται, ενόψει και της διατάξεως της παρ. 4 του ιδίου άρθρου, ότι ο κοινός νομοθέτης κωλύεται, κατά την άσκηση της ρυθμιστικής του αρμοδιότητας, να θεσπίσει, βάσει μάλιστα αντικειμενικών κριτηρίων, δικονομικές προϋποθέσεις, οι οποίες περιορίζουν το παραδεκτό της αιτήσεως αναιρέσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας μόνο στις περιπτώσεις, στις οποίες, επί των τιθεμένων ζητημάτων είτε δεν υπάρχει ακόμη νομολογία, είτε υπάρχει αντίθεση της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως προς την υπάρχουσα νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου (ΣτΕ 3784/2012, 4439/2012 7μ., 4987/2012). Περαιτέρω, και ενόψει των προεκτεθέντων, η ανωτέρω διάταξη του άρθρου 12 παρ. 1 του ν. 3900/2010 δεν αντίκειται, όπως έχει κριθεί (ΣτΕ 4987/2012) ούτε προς τις διατάξεις, μεταξύ άλλων, των άρθρων 26 και 93 του Συντάγματος, ούτε, επίσης, προς

την διάταξη του άρθρου 6 παρ. 1 της κυρωθείσας με το ν.δ. 53/1974 (ΦΕΚ Α 256) Ευρωπαϊκής Συμβάσεως δια την Προάσπισιν των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, δεδομένου ότι η αμετάκλητη επίλυση των διαφορών σε σύντομο χρονικό διάστημα είναι σύμφωνη προς τις επιταγές του άρθρου αυτού, ενώ, όπως έχει δεχθεί το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ), λόγω της ιδιαίτερης φύσης του αναιρετικού δικαστηρίου, οι προϋποθέσεις προσβάσεως σε αυτό μπορεί να είναι περισσότερο τυπικές (απόφαση του ΕΔΔΑ της 19ης Δεκεμβρίου 1997, 155/1996/774/975, Brualla Gómez de la Torre κατά Ισπανίας, σκέψη 38). Όλα, συνεπώς, τα περί του αντιθέτου προβαλλόμενα είναι απορριπτέα ως αβάσιμα (ΣτΕ 4439/2012 7μ., 106/2012 7μ., 1372, 568-9/2014, 4987/2012 κ.α.)

4. Επειδή, όπως προκύπτει από το αποσταλέν στο Δικαστήριο υπ' αριθμ. 40385/6-12-2013 σημείωμα του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Αγίων Αναργύρων, το ποσό του αντικειμένου της διαφοράς ανέρχεται σε 8.047 ευρώ, ήτοι είναι κατώτερο από σαράντα χιλιάδες ευρώ. Κατά συνέπεια, δεν επιτρέπεται εν προκειμένω η άσκηση αιτήσεως αναιρέσεως, κατά την παράγραφο 4 του άρθρου 53 του π.δ.18/1989, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 12 του ν. 3900/2010, αλυσιτελώς δε επικαλείται ο αναιρεσείων προς θεμελίωση του παραδεκτού της αιτήσεώς του αντίθεση της αναιρεσιβαλλόμενης απόφασης στην υπ' αριθμ. 1324/2012 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας. Κατά συνέπεια, η κρινόμενη αίτηση είναι απορριπτέα ως προδήλως απαράδεκτη.

Δια ταύτα

Απορρίπτει την αίτηση.

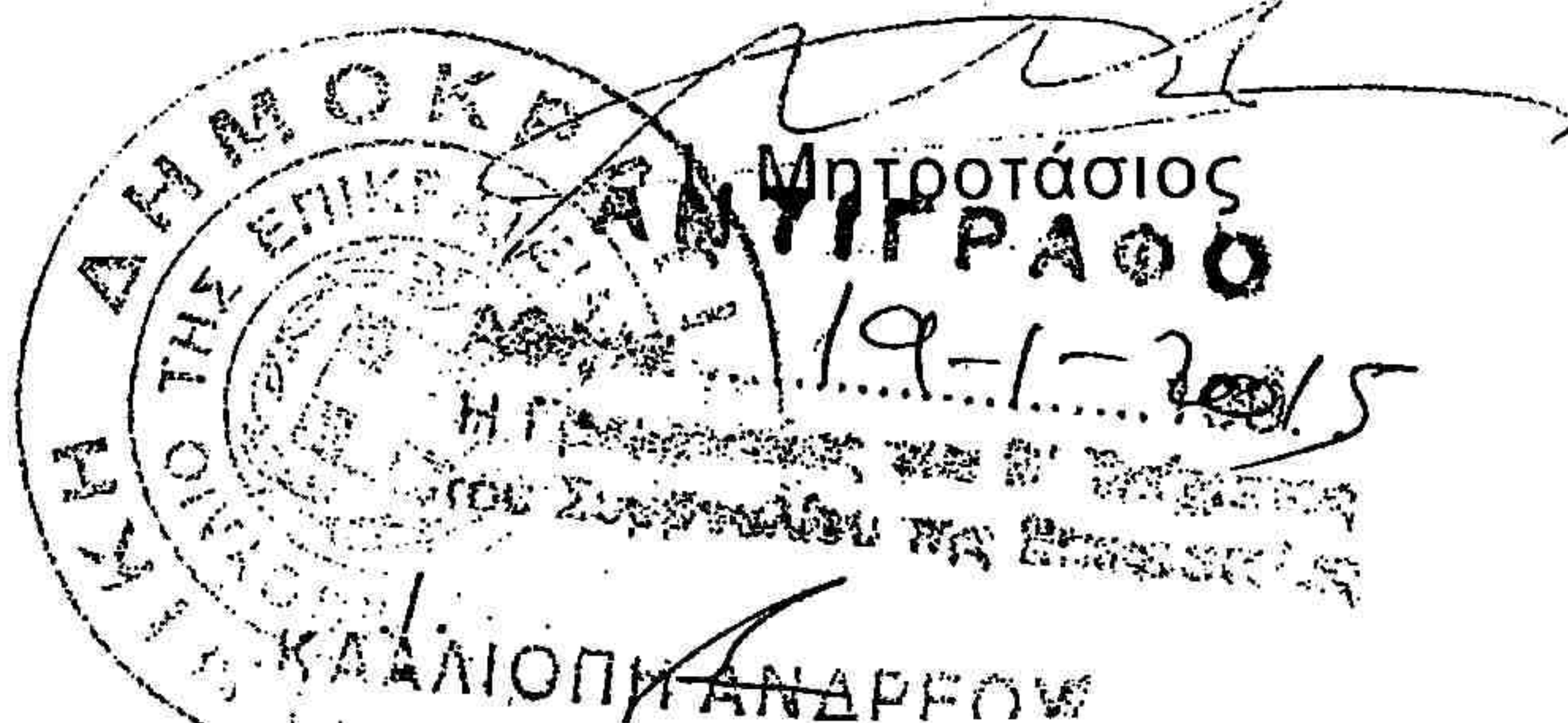
Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 3 Δεκεμβρίου 2014 και εκδόθηκε στις 10 του ιδίου μήνα και έτους.

Ο Πρόεδρος του Β' Τμήματος

Ο Γραμματέας του Β' Τμήματος

Φ. Αρναούτογλου

ως ημερ
1-2015

57

57

(K2v4)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ
ΔΗΜΟΣ ΔΥΤΙΚΗΣ ΑΧΑΪΑΣ
πρ. Πρωτ.: 22529

Ημερομηνία Έκδοσης: 1/9/2014

ΠΙΣΤΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ

Ο Δήμαρχος πιστοποιεί ότι τα πιο κάτω άτομα είναι εγγεγραμμένα στο Δημοτολόγιο του Δήμου Δυτικής Αχαΐας, στην 9421 πρώην 2084 της Δημοτικής Ενότητας Λαρίσου) οικογενειακή μερίδα του Δημοτολογίου, με τα κάτωθι στοιχεία:

Στοιχεία	Αρχικό Μέλος	Σύζυγος
Α/Α Μέλους Οικογενειακής Μερίδας	1	2
Παλιός Α/Α Μέλους Οικογενειακής Μερίδας	1	2
Ιδιότητα Μέλους	Αρχικό μέλος μερίδας	1η/ος σύζυγος
Είδος Εγγραφής	Κανονική εγγραφή	Κανονική εγγραφή
Επώνυμο	Τζαμάκος	Αγγελοπούλου
μα	Γεώργιος	Δήμητρα
Φύλο	Άρρεν	Θήλυ
Όνομα Πατρός	Χρήστος	Γεώργιος
Επώνυμο Πατρός	Τζαμάκος	Αγγελόπουλος
Όνομα Μητρός	Μαρία	Βασιλική
Επώνυμο Μητρός	Τζαμάκου	Αγγελοπούλου
Γένος Μητρός		
Ημερομηνία Γέννησης	11/07/1965	29/12/1968
Οικισμός Γέννησης		
Τοπ. Κοιν. ή Δημ. Κοιν. γέννησης	Βελιτσών	Πατρέων
Δημοτική Ενότητα γέννησης	Λαρίσου	Πατρέων
Καλλ. Δήμος γέννησης	Δυτικής Αχαΐας	Αχαΐας
Νομός Γέννησης	Αχαΐας	Ελλάδα
Χώρα Γέννησης	Ελλάδα	
Ληξιαρχείο Α.Π. Γέννησης		
Στοιχεία Α.Π. Γέννησης		
Γένεα	Ελληνική	Ελληνική
Ημερομηνία Κτήσης Ιθαγένειας	11/07/1965	29/12/1968
Αρ. Απόφ. Πολιτογράφησης		
Λοιπές Ιθαγένειες		
Ημερομηνία Κτήσης Δημοτικότητας	11/07/1965	29/12/1968
Όργανο - Απόφαση - Ημ/νία Εγγραφής	Δήμαρχος - Α 26317/86 -	Δήμαρχος - Α 26317/86 -
Ειδικός Εκλογικός Αριθμός	0711965000955	0711968000016
Παρατηρήσεις		

Στοιχεία Γάμου					
Ληξιαρχείο Γάμου	Έτος Α.Π. 1986	Τόμος Α.Π. Γάμου		Α/Α Α.Π. Γάμου	514
Ημ/νία Γάμου	Χώρα	Νομός		Καλλ. Δήμος	
Τοπ. Κοιν. ή Δημ. Κοιν.	Πόλη	Βαθμός Γάμου Αρχικού Μέλους	ΑΑ γάμος	Βαθμός Γάμου Συζύγου	ΑΑ γάμος

Στοιχεία Μητρώου Αρρένων του συζύγου:

Μητρώο Αρρένων:

Αποκεντρωμένη Διοίκηση Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου, Δυτικής Αχαΐας, Λαρίσου, Βελιτσών

Εγγραφή Μ.Α.:

Στοιχεία

	Τέκνο Α	Τέκνο Β
Α/Α Μέλους Οικογενειακής Μερίδας	3	4
Παλιός Α/Α Μέλους Οικογενειακής Μερίδας	3	4
Ιδιότητα Μέλους	1ο τέκνο	2ο τέκνο
Είδος Εγγραφής	Κανονική εγγραφή	Κανονική εγγραφή
Επώνυμο	Τζαμάκου	Τζαμάκος
Όνομα	Νικολέττα-Μαρία	Χρήστος
Φύλο	Θήλυ	Άρρεν
Όνομα Πατέρα	Γεώργιος	Γεώργιος
Επώνυμο Πατέρα	Τζαμάκος	Τζαμάκος
Όνομα Μητέρας	Δήμητρα	Δήμητρα
Επώνυμο Μητέρας	Αγγελοπούλου	Αγγελοπούλου
Γένος Μητέρας		
Ημερομηνία Γέννησης	30/08/1995	04/10/2003
Οικισμός Γέννησης		
Τοπ. Κοιν. ή Δημ. Κοιν. γέννησης		
Δημοτική Ενότητα γέννησης	Χολαργού	
Καλλ. Δήμος γέννησης	Παπάγου - Χολαργού	Αμαρουσίου
Νομός Γέννησης	Αττικής	Αττικής
Χώρα Γέννησης	Ελλάδα	Ελλάδα
Ληξάρχειο Α.Π. Γέννησης		
Στοιχεία Α.Π. Γέννησης		
Ιθαγένεια	Ελληνική	Ελληνική
Ημ/νία Κτήσης Ιθαγένειας	30/08/1995	04/10/2003
Αρ. Απόφ. Πολιτογράφησης		
Λοιπές Ιθαγένειες		
Ημ/νία Κτήσης Δημοτικότητας	30/08/1995	04/10/2003
Όργανο - Απόφαση - Ημ/νία Εγγραφής		
Ημ/νία Απόφασης Διαγραφής		
Όργανο Διαγραφής		
Απόφαση Διαγραφής		
Ημ/νία Συμβάντος Διαγραφής		
Αιτιολογία Διαγραφής		
Γιαρχείο Α.Π. Διαγραφής		
Βιβλίο Α.Π. (Θανάτου / Εκθέρσεως)		
Στοιχεία Α.Π. Διαγραφής		
Ειδικός Εκλογικός Αριθμός	0711995001104	
Παρατηρήσεις		

Στοιχεία Μητρώου Αρρένων Τέκνων

	Τέκνο Α	Τέκνο Β
Μητρώο Αρρένων	...	Αποκεντρωμένη Διοίκηση, Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου, Δυτικής Αχαιας, Λαρίσου,
Αριθμός - Έτος Μ.Α.	-	46 - 2003
Εγγραφή Μ.Α.		

Παρατηρήσεις:

Το πιστοποιητικό εκδόθηκε μετά από αίτηση του ενδιαφερομένου για: κάθε χρήση

Ο Αρμόδιος Υπάλληλος

ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ ΙΩΑΝΝΑ

Ο Δήμαρχος Ε.Δ.

ΙΩΑΝΝΑ ΝΙΚ. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΥ
ΔΕ1 ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΩΝ

60

ΑΠΟΔΕΙΞΗ ΑΠΟΔΟΧΩΝ ΠΕΡΙΟΔΟΥ: ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2013

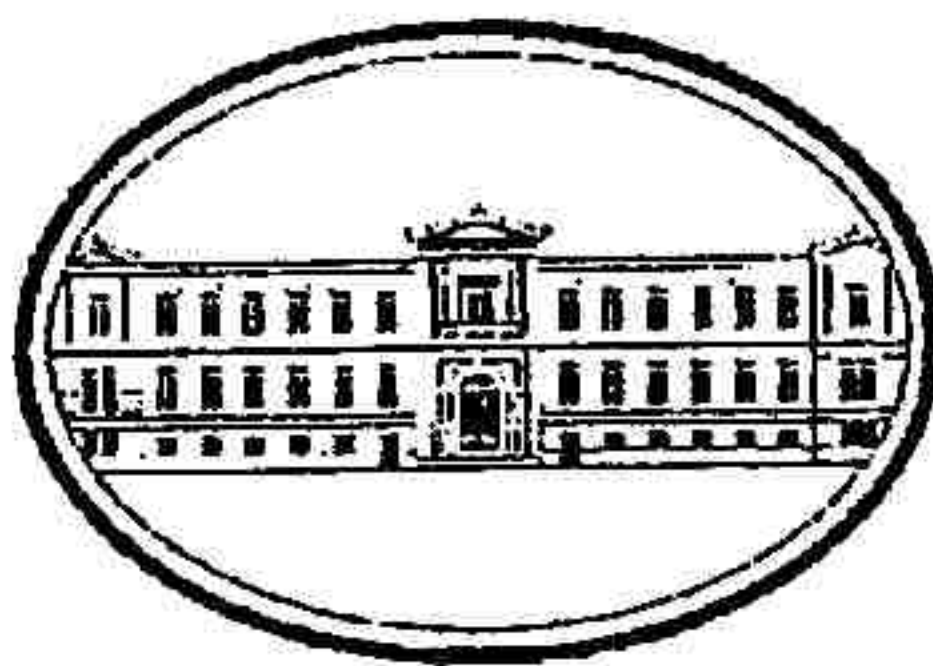
ΕΠΩΝΥΜΟ : ΤΣΑΜΑΚΟΣ
ΟΝΟΜΑ : ΓΕΩΡΓΙΟΣ
ΔΟΙΚ. ΒΑΘΜΟΣ : ΠΛΩΤΑΡΧΗΣ (Ε) ΠΝ
Α.Φ.Μ. : 031351080 Α.Μ.Α.:
ΑΓΜ : Υ-00295
ΟΙΚ. ΒΑΘΜΟΣ : 1/3 ΑΡΧΙΠΛΩΤΑΡΧΟΥ
Δ/ΝΣΗ ΚΑΤΟΙΚΙΑΣ: ΔΙΓΕΝΗ ΑΚΡΙΤΑ 13 13231 ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΥΠΗΡΕΣΙΑ: Δ/ΓΕΝ/ΔΚΒ
ΑΡ/ΕΛΕΓΧΟΥ : 12535
ΑΜΚΑ : 02076501150
ΑΡ. ΤΑΥΤ/ΤΑΣ:
ΕΧΥ : 60 %
ΗΜ:30

ΑΝΑΛΥΣΗ ΑΠΟΔΟΧΩΝ

ΑΠΟΔΟΧΗ/ΚΡΑΤΗΣΗ	ΑΠΟΔΟΧΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ	ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ	ΥΠΟΛΟΙΠΑ
ΒΑΣΙΚΟΣ ΜΙΣΘΟΣ	1.202,00		
ΧΡΟΝΟΕΠΙΔΟΜΑ	721,20		
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΠΑΡΟΧΗ (ΤΕΚΝΩΝ)	70,00		
ΕΠΙΔΟΜΑ ΕΞΟΜΑΛΥΝΣΗΣ	200,00		
ΕΠΙΔΟΜΑ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ	250,00		
ΕΠΙΔΟΜΑ ΘΕΣΗΣ ΥΨΗΛΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ	43,00		
ΕΠΙΔΟΜΑ ΕΙΔΙΚΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ	65,00		
4Η ΔΟΣΗ ΑΠΟ 6	-181,79		
ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΠΕΡΙΘΑΛΨΗ		55,06	
ΚΥΡΙΑ ΣΥΝΤΑΞΗ ΕΩΣ ΠΛΩΤΑΡΧΩΝ		144,35	
ΕΙΔΙΚΗ ΕΙΣΦΟΡΑ ΑΛΛΗΛ.2%		51,02	
ΜΤΝ		76,93	
ΜΤΝ ΔΙΑΦΟΡΑ ΠΡΟΑΓΩΓΗΣ		56,00	56,00
ΕΙΔΙΚΗ ΕΙΣΦΟΡΑ 1% ΜΤΝ		25,51	
ΕΛΘΑΝ ΕΩΣ ΠΛΩΤΑΡΧΩΝ		101,97	
ΝΙΝ		6,01	
ΤΠΝ		6,01	
ΒΟΕΑ		153,86	
ΕΛΧΑΟΣ (ΑΡΩΓΗ)		3,61	
ΕΚΟΕΜΝ		19,23	
ΦΟΡΟΣ		203,13	
ΔΑΝΕΙΟ ΠΩΝ 2		19,96	79,75
ΕΙΔ.ΕΙΣΦ.ΑΛΛΗΛ.ΑΡ.29 Ν.3986/20		36,83	
ΣΥΝΟΛΑ:	2.369,41	975,48	
ΚΑΘΑΡΟ ΠΛΗΡΩΤΕΟ:	1.393,93		

ΜΗΝΥΜΑΤΑ:

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΖΑΜΑΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΔΙΓΕΝΗ ΑΚΡΙΤΑ 13 ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
13231 ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

190

IRKT03

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ - ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΛΟΓ/ΣΜΟΥ ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ: 0190 4196838286

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΔΑΝΕΙΟΥ: ΕΣΤΙΑ 1+3

Ημερομηνία έκδοσης: 26-03-2013

Ημερομηνία λήξης επόμενης δόσης: 12-04-2013

Ημερομηνία έκδοσης επόμενου ειδοποιητηρίου: 23-06-2013

ΑΝΑΛΥΣΗ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ	ΠΟΣΟ ΕΥΡΩ
Πληρωμές από: 23.12.2012 έως: 26.03.2013	1.213,51
Τοκοχρεολυτική Δόση 12-04-2013:	404,28
Προηγούμενη Ληξιπρόθεσμη Οφειλή:	0,00
Τόκοι Υπερημερίας:	0,00
Πληρωτέο ποσό 12-04-2013:	404,28
Τοκοχρεολυτική Δόση 12-05-2013:	404,28
Τοκοχρεολυτική Δόση 12-06-2013:	404,28

Ανάλυση τοκοχρεολυτικών δόσεων:	12-04-2013	12-05-2013	12-06-2013
Τόκοι κεφαλαίου:	68,66	68,08	67,50
Χρεολύσιο:	335,62	336,20	336,78
Έξοδα-Ασφάλιστρα Πυρός-Φόροι:	0,00	0,00	0,00
Ασφάλιστρα Κλάδου Ζωής:	0,00	0,00	0,00
ΣΥΝΟΛΟ ΕΥΡΩ:	404,28	404,28	404,28

Ανάλυση πληρωμών από 23.12.2012 έως 26.03.2013	
Έξοδα-Ασφάλιστρα Πυρός - Φόροι:	0,00
Τόκοι Υπερημερίας:	0,67
Τόκοι Κεφαλαίου:	209,45
Χρεολύσιο:	1.003,39
ΣΥΝΟΛΟ ΕΥΡΩ:	1.213,51

Υπόλοιπο αλήκτου κεφαλαίου 12-03-2013 :	39.805,07
Υπολειπόμενες δόσεις:	108
Συμβατικό επιτόκιο:	2,070%
Επιδότηση επιτοκίου:	ΟΧΙ
Μονάδες επιδότησης:	0,000%
Επιτόκιο πελάτη:	2,070%
Επιτόκιο υπερημερίας:	4,570%

Η Τράπεζα δύναται να αναθέσει σε εταιρείες ενημέρωσης οφειλετών την ενημέρωση του οφειλέτη ή/και του εγγυητή για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές τους (σύμφωνα με το Ν. 3758/2009), γνωστοποιώντας στις εταιρείες αυτές μόνο όσα προσωπικά στοιχεία τους απαιτούνται, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που θέτει η σχετική νομοθεσία.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

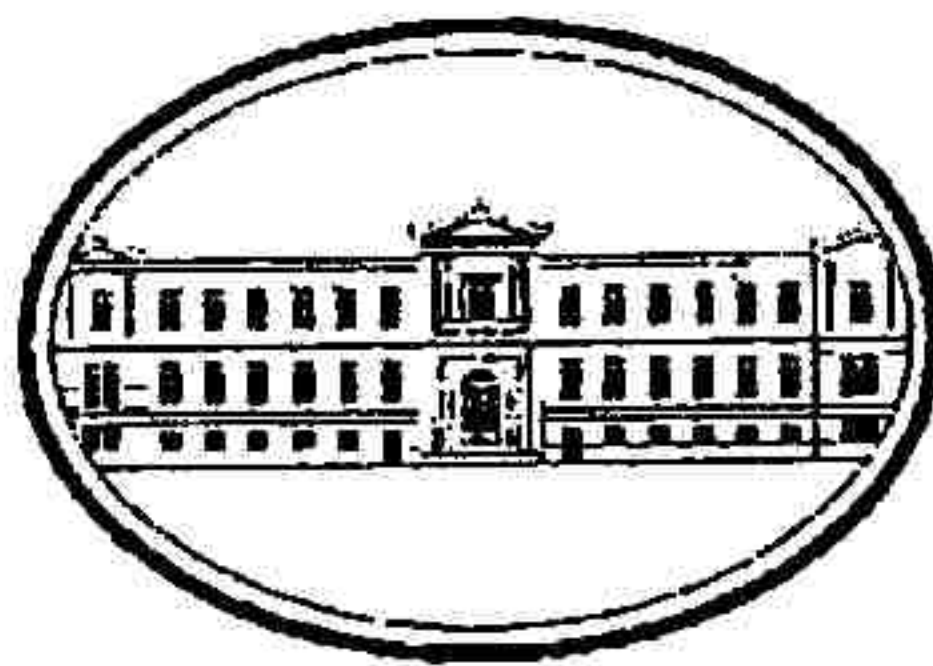
Ε. Αναγνωστοπούλου

Π. Κουλουριάνου

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

- Εάν υφίσταται "Προηγούμενη Ληξιπρόθεσμη Οφειλή" και καταβάλετε κάποιο ποσό μετά την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας ειδοποίησης, το ανωτέρω "Πληρωτέο Ποσό" θα αναπροσαρμοστεί ανάλογα.
- Το εκάστοτε οφειλόμενο ποσό θα αναλαμβάνεται από το συνδεδεμένο λογαριασμό καταθέσεών σας. Ως εκ τούτου παρακαλούμε να φροντίσετε για την ύπαρξη επαρκούς υπολοίπου, το αργότερο μέχρι το πέρας του ωραρίου συναλλαγών της ημέρας πληρωμής της δόσης σας.
- Σε περίπτωση ΑΛΛΑΓΗΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΣΑΣ ή ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ ΣΑΣ παρακαλούμε να το γνωστοποιήσετε ΑΜΕΣΑ σε οποιοδήποτε Κατάστημα της Τράπεζάς μας.

62

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΖΑΜΑΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΡΗΣΤΟΣ
ΔΙΓΕΝΗ ΑΚΡΙΤΑ 13 ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ
13231 ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

190

IRKT03

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ - ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΛΟΓ/ΣΜΟΥ ΣΤΕΓΑΣΤΙΚΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ: 0190 4207722181

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΔΑΝΕΙΟΥ: ΕΣΤΙΑ 3

Ημερομηνία έκδοσης: 11-02-2013

Ημερομηνία λήξης επόμενης δόσης: 28-02-2013

Ημερομηνία έκδοσης επόμενου ειδοποιητηρίου: 09-05-2013

ΑΝΑΛΥΣΗ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΑ	ΠΟΣΟ ΕΥΡΩ
Πληρωμές από 09.11.2012 έως 11.02.2013	1.154,10
Τοκοχρεολυτική Δόση 28-02-2013:	403,72
Προηγούμενη Ληξιπρόθεσμη Οφειλή:	57,16
Τόκοι Υπερημερίας :	0,22
Πληρωτέο ποσό 28-02-2013	461,10
Τοκοχρεολυτική Δόση 29-03-2013:	403,72
Τοκοχρεολυτική Δόση 29-04-2013:	403,72

Ανάλυση τοκοχρεολυτικών δόσεων:	28-02-2013	29-03-2013	29-04-2013
Τόκοι κεφαλαίου:	73,73	73,16	72,59
Χρεολύσιο:	329,99	330,56	331,13
Έξοδα-Ασφάλιστρα Πυρός-Φόροι:	0,00	0,00	0,00
Ασφάλιστρα Κλάδου Ζωής:	0,00	0,00	0,00
ΣΥΝΟΛΟ ΕΥΡΩ :	403,72	403,72	403,72

Ανάλυση πληρωμών από 09.11.2012 έως 11.02.2013	
Έξοδα-Ασφάλιστρα Πυρός - Φόροι:	0,00
Τόκοι Υπερημερίας:	0,10
Τόκοι Κεφαλαίου:	224,59
Χρεολύσιο:	929,41
ΣΥΝΟΛΟ ΕΥΡΩ :	1.154,10

Υπόλοιπο αλήκτου κεφαλαίου 29-01-2013 :	42.740,75
Υπολειπόμενες δόσεις:	117
Συμβατικό επιτόκιο:	2,070%
Επιδότηση επιτοκίου:	ΟΧΙ
Μονάδες επιδότησης:	0,000%
Επιτόκιο πελάτη:	2,070%
Επιτόκιο υπερημερίας:	4,570%

Η Τράπεζα δύναται να αναθέσει σε εταιρείες ενημέρωσης οφειλετών την ενημέρωση του οφειλέτη ή/και του εγγυητή για τις ληξιπρόθεσμες οφειλές τους (σύμφωνα με το Ν. 3758/2009), γνωστοποιώντας στις εταιρείες αυτές μόνο όσα προσωπικά στοιχεία τους απαιτούνται, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που θέτει η σχετική νομοθεσία.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

Ε. Αναγνωστοπούλου

Π. Κουλουριάνου

ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

- Εάν υφίσταται "Προηγούμενη Ληξιπρόθεσμη Οφειλή" και καταβάλετε κάποιο ποσό μετά την ημερομηνία έκδοσης της παρούσας ειδοποίησης, το ανωτέρω "Πληρωτέο Ποσό" θα αναπροσαρμοστεί ανάλογα.
- Το εκάστοτε οφειλόμενο ποσό θα αναλαμβάνεται από το συνδεδεμένο λογαριασμό καταθέσεών σας. Ως εκ τούτου παρακαλούμε να φροντίσετε για την ύπαρξη επαρκούς υπολοίπου, το αργότερο μέχρι το πέρας του ωραρίου συναλλαγών της ημέρας πληρωμής της δόσης σας.
- Σε περίπτωση ΑΛΛΑΓΗΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΣΑΣ ή ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ ΣΑΣ παρακαλούμε να το γνωστοποιήσετε ΑΜΕΣΑ σε οποιοδήποτε Κατάστημα της Τράπεζάς μας.

63

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ,
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΗ Δ/ΝΣΗ Π.Ε. ΚΑΙ Δ.Ε. ΑΤΤΙΚΗΣ
Δ/ΝΣΗ Α/ΘΜΙΑΣ ΕΚΠ/ΣΗΣ Γ' ΑΘΗΝΑΣ

Πετρούπολη 19-04-2012
Αριθμ. Πρωτ. 36

1^ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΣΟΥΛΙΟΥ 50
Τ.Κ.: 132 31
ΠΛΗΡΟΦ.: Σταμουλόπουλος Σταμούλης
ΤΗΛ.: 210 5010528
FAX.: 210 5010528
e-mail: mail@1dim-petroup.att.sch.gr

ΒΕΒΑΙΩΣΗ

Βεβαιώνεται ότι ο μαθητής της Δ' τάξης Τζαμάκος Χρήστος του Γεωργίου φοιτά στο Τμήμα Ένταξης του σχολείου μας.

Η βεβαίωση αυτή χορηγείται στον κηδεμόνα για κάθε νόμιμη χρήση.

Ο Διευθυντής του σχολείου

Σταμουλόπουλος Σταμούλης

ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

ΚΩΔ. ΥΠ. 101229 ΕΤΟΣ 2010 Α/Α 901306

ΕΠΩΝΥΜΟ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΝΟΜΑ ΔΗΜΗΤΡΑ ΠΑΤΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΕΤΟΣ ΓΕΝΝΗΣΗΣ 1963 ΗΜ. ΕΓΓΡ. 23/02/2010

ΚΩΔ. ΕΠΑΓΓ. 1 302.4 2

ΑΜΚΑ 8406861 ΑΜΚΑ 29125802403

ΚΑΤΗΓ. ΑΝΕΡΓΟΥ ΝΕΟΣ ΑΦΜ 04727905

1012292010901306

ΚΩΔ. ΥΠ. 101229 ΕΤΟΣ 2010 Α/Α 901306

ΕΠΩΝΥΜΟ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΝΟΜΑ ΔΗΜΗΤΡΑ ΠΑΤΡΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

ΕΤΟΣ ΓΕΝΝΗΣΗΣ 1963 ΗΜ. ΕΓΓΡ. 23/02/2010

ΚΩΔ. ΕΠΑΓΓ. 1 302.4 2

ΑΜΚΑ 8406861 ΑΜΚΑ 29125802403

ΚΑΤΗΓ. ΑΝΕΡΓΟΥ ΝΕΟΣ ΑΦΜ 04727905

17-228000

1012292010901306 ΜΗΝΑ

22/1/35 22/5/13

PANTEBOY

1 / 200 Υποψήφιος / Επικυρίδα ΔΥ Η.Σ.Σ.

ΔΗΛΩΣΗ

1 / 200 Υποψήφιος / Επικυρίδα ΔΥ Η.Σ.Σ.

ΕΞΑΤ/ΜΕΝΗ

239 / 200 Υποψήφιος / Επικυρίδα ΔΥ Η.Σ.Σ.

ΠΡΟΣΟΧΗ: Η ΕΠΙΔΕΙΞΗ ΤΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ ΑΝΕΡΓΙΑΣ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΣΕ ΚΑΘΕ ΣΥΝΑΛΛΑΓΗ ΜΕ ΤΟΝ ΏΑΕΔ

Εργασιακός Σύμβουλος

ΚΠΑ ΙΑΙΟΥ ΕΠΟΜ. ΑΝΑΝΕΩΣΗ 22/3/2010	ΚΠΑ ΙΑΙΟΥ ΕΠΟΜ. ΑΝΑΝΕΩΣΗ 22/4/10	ΚΠΑ ΙΑΙΟΥ ΕΠΟΜ. ΑΝΑΝΕΩΣΗ 22/5/10
ΚΠΑ ΙΑΙΟΥ ΕΠΟΜ. ΑΝΑΝΕΩΣΗ 22/6/2010	ΚΠΑ ΙΑΙΟΥ ΕΠΟΜ. ΑΝΑΝΕΩΣΗ 22/7/2010	ΚΠΑ ΙΑΙΟΥ ΕΠΟΜ. ΑΝΑΝΕΩΣΗ 22/8/2010
ΚΠΑ-2 ΛΕΥΚΑΔΑΣ ΕΠΟΜ. ΑΝΑΝΕΩΣΗ 22/11/10	ΚΠΑ ΙΑΙΟΥ ΕΠΟΜ. ΑΝΑΝΕΩΣΗ 22/02/2011	ΚΠΑ ΙΑΙΟΥ ΕΠΟΜ. ΑΝΑΝΕΩΣΗ 22/5/2011
ΚΠΑ ΙΑΙΟΥ ΕΠΟΜ. ΑΝΑΝΕΩΣΗ 22/8/2011	ΚΠΑ ΙΑΙΟΥ ΕΠΟΜ. ΑΝΑΝΕΩΣΗ 22/11/11	ΚΠΑ ΙΑΙΟΥ ΕΠΟΜ. ΑΝΑΝΕΩΣΗ 22/2/12
22/5/12	22/08/12	22/11/12